

Olavi Kärnsna

Mida meile koolis ei õpetatud

Esimene Raamat

Kes tegi Aadama

Mõeldud tasuta levitamiseks elektroonilisel kujul

Mida Juku ei õppinud

Midagi on juhtumas. Seda kuulutatakse nii loodus- kui ühiskonnateaduste poole pealt. Interneti-sotsiaalmeedia ajastul ujuvad avalikkuse ette asjad, millest kõva häälega rääkimine varem kurvalt lõppes.

George Orwell kirjutas oma raamatus „1984“: kes kontrollib minevikku, kontrollib tulevikku. Kes aga kontrollib olevikku, kontrollib minevikku.” Ja mitmelt poolt võib lugeda, et kes ei tunne minevikku, hakkab kordama minevikus tehtud vigu. Nii et kui rääkida vandenõuteooriatest, siis minevikuga manipuleerimine ongi see kõige efektiivsem elu juhtimise meetod.

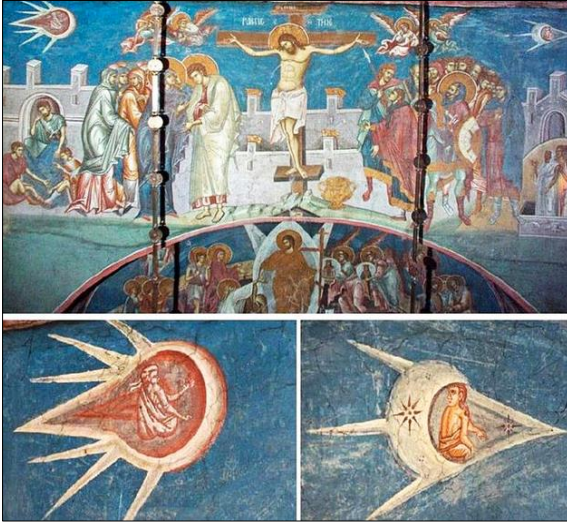
Kahjuks on selgunud, et minevikuga on manipuleeritud rohkem, kui oskaks arvata. Ja kõige efektiivsem meetod manipuleerimiseks on lihtsalt mahavaikimine. Pole vaja midagi ümber kirjutada või pilte retušeerida. Lihtsalt ei räägi sellest - ja varsti on unustatud, nagu poleks olnudki.

See raamat on faktide kohta ringlevast informatsioonist ja selle esitamisest tehtud järeldustest. Kuulates juutjuubis saadolevaid loenguid (neid on seal palju), jälgisin ka esinejate kehakeelt ja häält. Need näitavad selgelt, millal hakati eba-meeldivaid fakte eirama. Ja seda teevad mingil hetkel ka väga tarkade ja mõistlikena tunduvad inimesed nii ametlikus kui mitteametlikus süsteemis.

Jean-Jaques Rousseau ütles, et ajaloo võltsimine on inimarengut kahjustanud rohkem kui miski muu inimkonnale tuntu. Praegu on olukord selline, et kes ütleb ennast ammuste asjade kohta lõplikku tõde teadvat, tõenäoliselt valetab. Tõde on enamasti veel kusagil seal väljas. Seepärast ei ole mõistlik hakata pead vaevama iga asja kohta kohe lõpliku tõe määramisega, vaid uurida võimalikult palju erinevaid fakte-seisukohti ja lasta asjadel settida. Ehk tekkivad sellest mõned uued mõtted.

Mõned tõestisündinud lood

Muuseumis näidati kivistunud luud, mis olevat nii-mitukümmend miljonit aastat vana. Küllastaja 10aastane tütar küsis muuseumitöötaja käest, et kuidas te seda teate? See kivim, milles see oli, on nii vana. Ja kuidas te seda teate? Selle järgi, et selle sees olevate loomade luud on teatavasti nii-mitukümmend miljonit aasta vanad.

Pilt olla maalitud 15. sajandi keskel. Kristus ristil ja taevas ajab üks UFO teist taga. Sellised pildid on teatavasti hoolega läbi mõeldud tegelaste, sümboolika ja kompositsiooniga. Nii et taevas toimub ... mis? Ja lendavad seal ... kes?

Manchesteri Ülikooli õppejõud pildistas hiljuti oma aias lendlevaid haldjakesi. Lisaks on sellise olevuse lendamas üles võtnud üks looduskaamera.

Esimeses Maailmasõjas on sakslaste rühm kaevikus. Üks reamees kuuleb ülemuse käsku: tõuse püsti ja mine kaevikust eemale. Reamees täidab käsu automaatselt. Kohe kukub kaevikusse mürsk ja kõik peale selle reamehe saavad surma. Reamehe nimi oli Adolf Hitler.

#Alates 1901 aastast on uudishimulikud arstid surnut kaalu peal hoides leidnud, et ühel hetkel pärast surma muutub keha 23 kuni 41 grammi kergemaks: siis lahkub hing kehast. Uuemal ajal on lisaks avastatud, et kohe pärast uinumist muutub keha 4 – 6 grammi kergemaks.

1962-63 tegid USA ja NSVL ametlikult tuumaplahvatusi koguvõimsusega ümmarguselt 200 megatonni. Katsetuste jaoks ilmselgelt liiga palju. Millal tuumalööke vahetati, et tea täpselt enam keegi. Kindel aga on, et Vladivostoki kandis tehti maatasa 3 lennuväebaasi ja Irkutski kanti pommitati. Keegi on kuulnud? Ei ole. Peab keegi vanematest inimestest seda võimalikuks? ... eee ... Kujutate ikka ette, millises mahus on meie eest informatsiooni varjatud - ja kui edukalt!? Aga kui seda oleks rahvale räägitud, oleks tulnud ametlikult sõda pidama hakata. See juhtus nn Kuuba kriisi ajal.

Paarkümmend aastat tagasi kõndis üks Vene ajakirjanik Krimmis magnetilise-ja-teab-veel-millise anomaalia piirkonnas. Äkki kuulis ta põõsastes sahinat ja temaga hakkas keegi telepaatia teel vestlema. Mõningase vestluse peale küsis ajakirjanik, et kas ma saan teid ikka uskuda? No pane meid proovile. Kelleks sa tahaksid saada? Kosmonaudiks. Asi oli selles, et ta polnud tervislikel põhjustel pääsenud ei sõja- ega tsiviillennuväe akadeemiasse.

Ja siis teatati natukese aja pärast, et tahetakse üles rahvusvahelisse kosmosejama viia ajakirjanikku. Nüüd pääses ta konkursist läbi, tervis oli viimase peal. Ja tema ka lõpuks välja valiti ja orbiidile saadeti. Selline lugu.

NSVL-i otsasaamise ajal kutsuti Venemaa metsnikke USA-sse külla. Oli üks kaitseala, mis oli täiesti suletud, isegi lennukite marsruudid olid ümber suunatud, aga mis sellegi poolest suri. Üks vene metsnik käis seda vaatamas ja avastas, et mets sureb 1958. aastast.

Uuriti vanu dokumente ja leiti, et see oli aasta, mil seal tapeti USA-s huntide hävitamise programmi käigus viimane hunt. Puude seemned vajasis lindude seesüsteemist läbi käimist, linnud aga vajasis talvel huntide poolt murtud loomade jäänuseid, et sealt rasva saada ... saate ehk juba aru. Vene metsnik sai Kongressi aumedali.

3600 võimu juures oleva inimese DNA uuring näitas, et neil on DNA-s üks muudatus nn tavalisega võrreldes. See annab neile omadused teiste mõjutamiseks. Kas nende veri sinine on, pole teada, aga nn tavalistest inimestest on nad millegi poolest erinevad tõesti.

Juutide sõna preestrite tähistamiseks oli „kohen”. Need kõik põlvnesid Moosese vennast Aaronist, esimesest ülempreestrist. Praegu on nende perekonanimeks Cohen, ja kõigil Coheniltel üle maailma on üks lisageen. Ei ole küll veel aru saadud, millele see täpselt hea on. Leonard? ...

Ameeriklaste vanades ajalehtedes on selliseid pilte rohkem. Neid pole üritatud võltsituteks nimetada, püütakse lihtsalt maha vaikida.

Kuulsa Angkor Vati kompleksi ühel sambal on muuhulgas ka saurus. Tõenäoliselt ei kaevanud nemad meie kombel konte ja uurinud neid. Kuidas nad siis teadsid, kuidas stegosaurus välja näeb?

Kolme liiki teadused

Tänapäeval on olemas kolm erinevat teadust.

1. Ametlik ja avalik teadus.
2. Ametlik salajane teadus.
3. Mitteametlik teadus.

Ametlik ja avalik

on omadega õige mitmetpidi ummuksis. Ajakiri Science avastas 2015. aastal, et psühholoogia alal tehtud 100 tähtsamast eksperimendist ei õnnestunud korrata rohkem kui 60. Samasugused probleemid on ka meditsiiniteaduses, bioloogias ja majandusteaduses. Ajakirja New Scientist 2016. a 16. aprilli numbri sissejuhatavas toimetuse artiklis on kirjas: suur osa teadusest on vale. Meil on vahend selle parandamiseks: teadus.

Ajakiri Nature tegi 2016. aastal oma loodusteaduse uudiste lugejate seas küsitluse: mida arvate omas valdkonnas mittekorratavatest avastustest? Vastas üle 1500 teadlase, kes kõik olid ühel meelel: Houston, meil on probleem.

Häda suurus on valdkonniti erinev. Füüsikas peeti avaldatud tulemusi kõige tõepärasemateks. Tervishoid aga ... noored ütlesid, et sakib täiega. Põhjusi on mitmeid, tagajärg üks.

Juba ammu pole võimalik leida adekvaatset teavet ja mõistlikku juttu kliima muutumise, igasugu põlemismootorite tegeliku saastamisvõime või kanepi ja alkoholi mõju kohta. Käibel on ainult piiratud mõtlemisvõimega inimeste emotsionaalne kisa.

Osa teadlasi räägib hoopis, et kohe algab uus jääaeg - tõendid nimelt näitavat ...

Keegi ei ole aga ametlikus teadusmeedias avalikult sõna võtnud mineviku uurimises toimuva kohta, kuigi isegi raamatuid on sel teemal ilmunud. Seal on olukord vähemalt siiani olnud lausa masendav. Ka elektrieelsel ajal tekkinud vaadetest hoitakse paaniliselt kinni, fakte vaikitakse maha ja väljakaevatud isegi hävitatakse. Ja kui öeldakse, et ajaloo kirjutavad võitjad, siis seda on nad tõesti teinud.

Kui Voltaire ütles, et ajalugu on see vale, millega kõik nõus on, teadis ta, mida ütles. Õige teadmiste süsteem peaks olema selline, kuhu mahuvad ära kõik tegelikud faktid. Teadus peaks siis neist kõigist aru saamist ning nende äraseletamist

üritama. Niisugune pole see asi aga ammu enam olnud. On kokkulepitud maa-ilmavaade, ja kui uute mõtete eest põletati vanasti tuleriidal, siis nüüd tapetakse vaimselt: tehakse töötamine-elamine võimatuks. Seda ka ajaloo uurimisel.

Kui NLP loojad Kalifornia Ülikoolist lahti lasti, öeldi nende viga olevat see, et nad õpetasid tudengeid seda asja praktiliselt tegema. Lääneliku hariduse eesmärk aga ei olevat kedagi midagi praktiliselt tegema õpetada, vaid ainult teadmisi edastada. Sedamoodi.

Lääne ametlik teadus viimased paarsada aastat vaadanud jäärpäiselt üle kõigist vanadest teadmistest. Enne MEID olid nad ju kõik lollid! Mida kaugemale ajas, seda lollimad. Kuigi paljudele asjadele ei ole ikka veel leitud muud nn mõistus- pärast seletust kui et „lihtsalt niisama”.

Läänelik haridussüsteem, mille tulemus on teaduse sahtlistamine (compartmentalising), on ilmselt mingi vandenõu osa, sest maailma asjadest arusaamiseks on vaja tunda mitut teaduseks nimetatud informatsiooni osa. Ka ajaloo uurimine kannatab selle tõttu, ja nagu te järgmisest raamatust loete, ei tea me tegelikust ajaloost mingist hetkest tahapoole peaaegu midagi, sest ei saa kindel olla, mis on tõesti ajalugu ja mis luule või vandenõu.

Salajane

on tõesti salajane. Aga nagu maailmas viimasel ajal kombeks, imbub sealt aeg-ajalt ikka midagi välja. Nüüd on aeg, kus pensionile jäänud varem saladustega töötanud inimesed tahavad enne surma asjad hinge pealt ära rääkida. Ja enamasti pole nende jutus mõtet kahelda. Lisaks avalikustatakse vanu asju ka täiesti ametlikult. Tehnika vallas tuuakse keskmiselt 30 aastat salajases kasutatud asjad kasutusele avalikus pooles.

Salajase poole peal tuntakse antigravitatsiooni, kasutatakse Tesla väljamõeldud asju, mis avalikus plaanis on ikka veel salajaseks kuulutatud, muuhulgas ka õhust võetavat vaakumienergiat; teatakse ajas reisimist, toimetatakse Marsil, suheldakse eilienidega jne jne. Eilienide tehnikat on allakukkunud UFOdest juba ammu kopeeritud, osa asju on eilienid ka ise inimestele andnud.

1920ndate alguses sai üks vene teadlane valmis tehnoloogiaga, mis võimaldab plahvatust üle kanda teise kohta. Pomm plahvatab Tallinnas ja pauk mõjub Jõõpres. Aga olevat salajane (vist mitte-inimpõhine) seltskond, kes takistab tõsiselt sala-

jaste teadmiste levikut vael ajal ja vales kohas, ning järgmisel päeval pärast sellest Leninile teada andmist oli teadlane surnud. Tesla suremisega olnud sama lugu.

2011. aastal toimus USA-s mitu maavärinat kohtades, kus sellist asja ei oleks tohtinud juhtuda. Valged jõud olla hävitanud palju maa-aluseid baase, nii sõjapிடamiseks kui eliidi majutamiseks mõelduid. Osa neist tehtud ja kasutatud koos eilienidega, osa ainult inimeste jagu. Et USA on maapinnast allpool ära uuristatud nagu šveitsi juust, on avalik saladus. Ja juba ammu pole salajane pool enam viitsinud produtseerida filme salajaste piirkondade „tegelikust” olemusest.

Mitteametlik

on tänapäeval eriti Youtube'is väga hästi esindatud. Kui ametliku teaduse häda on ametlikuks kuulutatud ideedest krampplik kinnihoidmine, siis mitteametliku poole probleem on arvamine enne, kui kogu informatsioon on läbi töötatud. Kuna siin on ideed kõik omaenda uhke saavutus ja neid ei pea kellelegi tõestama, räägitakse siin selliseid muinasjutte, et võtab päris sõnatuks. Ja juttude otsade kokkuklapitamine pole eriti moes. Aga mitteametlikud uurijad näitavad kõike seda, mida ametlik pool eitab, ja siin on väga asjalikku informatsiooni, mida mujalt ei leia.

Nii ametliku kui mitteametliku teaduse probleem on inimesed, kes mõtlevad retoorikas. Nende jutud ei suuda faktide juures püsida ja lähevad kiiresti üle kõlavaks mulaks - just nagu poliitikas. Aga nad tunduvad hästi targad olevat.

Annunakide loo tegelased

Anu: Nibiru valitseja.

Adad/Ishkur: Enlili kolmas poeg.

Alalu: Anule trooni kaotanud valitseja, Enki naise isa.

Ashur/Osiris: Marduki vanem poeg.

Asta/Isis: Ashuri õde-abikaasa.

Bau: Ninurta abikaasa.

Damkina: Alalu tütar, Enki abikaasa.

Dumuzi: Enki noorim poeg, Inanna abikaasa.

Enki: Anu esimene poeg, sündis konkubiinile.

Enlil: Anu teine poeg ja ametlik järglane, sündis abikaasale.

Ereshkigal: Nannari/Sini tütar, Inanna õde, Nergali abikaasa.

Geshtinanna: Enki tütar, Dumuzi noorem õde.

Gibil: Enki poeg.

Horus: Isise poeg, kelle see sai surnud Osirise spermat kasutades.

Inanna/Ishtar: Nannari/Sini tütar, Utu kaksikõde, Ereshkigali õde.

Marduk: Enki vanim poeg, Egiptuses Ra.

Nannar/Sin: Enlili teine poeg, esimene poeg abikaasaga.

Nergal: Enki poeg, Ereshkigali abikaasa.

Ningal: Enki poeg

Ninurta, Enlili poeg Ninmah'ga, tema ametlik järglane.

Ningizhidda: Enki poeg, Egiptuses Thoth

Ninmah/Ninhursag: Anu tütar, Enlili ja Enki poolõde, Ninurta ema.

Sarpanit: Marduki abikaasa.

Seth: Marduki poeg, Osirise vend.

Utu/Sahamash: Nannari/Sini poeg, Inanna kaksikvend, Ereshkigali vend.

Teised

Anzu – Alalu piloot, igigide juht Marsil.

Gilgameš: pooljumal, Uruki valitseja ca 2 750-2 600 BC. Üritas saada annu-

nakide surematust; sellest räägib „Gilgameši eepos“.

Loo peamine tegevus toimus selles kandis.

1. OSA EELAJALUGU: Kes tegi Aadama

1849. aastal avastati Iraagist iidse palee jäänused, millest leiti savist tahvleid kiilkirjas (ingl cuneiform) tekstidega. Aegade jooksul on neid leitud vist üle 300 tuhande, täpset numbrit pole teada. Kahjuks on suur osa neist tükid, mis tuleb kokku panna. Need olid vana Mesopotaamia kandi riigi- ja äridokumendid, erakirjad, arved, luuletused, jumalate ja inimestest valitsejate ülistuslood jne. Osa neist on tõlgitud.

Vähemasti mõned vene ajaloolased on kuulutanud tahvleid inglise vabamüürlaste võltsinguks. Hmm ... dokumente saab küll võltsida, aga mitusada tuhat sellist savitahvlit ... või et linnu ehitada, mulla alla matta ja siis avastada ... Seda ei saa märkamatuks teha. Nii et tegemist on ilmselt ehtsate ajalooallikatega.

Mesopotaamis savitahvlid ja Zacharia Sitchin

Kui tahvlite esimene tõlkija, Itaalia teadlane, 19ndal sajandil oma tõlked avaldas ja sai selgeks, et tahvlid muudavad kogu ajalugu, hakati tõlkijat ähvardama ja ta sunniti oma tõlgetest lausa lahti ütlema. Järgmisel sajandil pühendas Zacharia Sitchin 30 aastat nende uurimisele (mitte ainult tõlkimisele) ning kirjutas tahvlitel jutustatust mitu raamatut.

Ametlik teadus pidas Sitchini raamatuid algusest peale jamaks. Mis siis ametlikele seltsimeestele nende juures ei meeldi? Eilienid. Savitahvlitel kirjutatakse ikka ja jälle, et kultuuri kõigi nende erakordsete teadmistega andsid inimestele taevast tulnud jumalad. Üks nn teadlane nii kirjutaski: vaatame, kuidas nendest tahvlitest (Sitchini tõlkes) panna kokku üks ajalugu ilma eilienideta. Nii et tõlgetel pole iseendast viga midagi.

Ilma eilienide osalust tunnistamata tekkib aga nn eelajaloost imelik sci-fi supp, millel pole tegelikkusega enam suurt ühist. Sitchini kirjutused on ainsad, kus ots otsaga kokku klappib, ning ilma selleta on eelajalugu täis imelikke seoseta sündmusi ja müstilisi kõrgeltarenenud tsivilisatsioone, millest nagu on jälgi ja nagu ei ole ka, ja millest me miskipärast ikka veel mitte midagi ei tea.

Sitchinit kritiseerides räägitakse aga kohe otsa, et kõikjal maailmas on vanu jutte, mis räägivad taevast tulnud jumalatest, kes neile kõike õpetasid. Ja nende kohta ei öelda ühtki paha sõna, küll aga ohatakse, et väga raske on seletada, kuidas need kõik ühesugused on! Sitchin annab aga sellele seletuse.

2000ndatel palkas Vatikan ühe mehe Piibli aluseks olnud heebreakeelseid tekste uuesti tõlkima. Pärast 17. raamatu teksti üleandmist lasti ta lahti, sest tõlked olid

liiga ebatraditsioonilised. Mees aga arvas, et rahvas peab sellest teada saama, ja kirjutas raamatu. Mida raamat räägib? Täpselt sama, kui Sitchini poolt kirjutatud raamatud. Ehk siis: inimese ajalugu Sapiensi ajal ei ole olemas ilma eilienideta. Ja kui eiliene ja nende tehnikat üldse võimalikuks ei pea, muutub kõigele looduslike seletuste otsimine narrilt pingutatuks. Aga lugege edasi.

Homo Sapiens Sapiensi tekkimine on nendel tahvlitel selgelt dokumenteeritud. Ja ametliku teaduse kaks vastuseta küsimust: kuidas tekkisid eimillestki järsku Homo Sapiens Sapiens ja Sumeri tsivilisatsioon, saavad vastuse.

Jumalad tulid kosmosest

Umbes 462 000 aastat enne meie ajaarvamise algust tuli planeedilt Nibiru Maale seal võitluses kuningatrooni eest alla jäänud mees nimega Alalu. Maa oli nende jaoks keelatud piirkond, sest asteroidivööst läbi lennata nad pärast proovidroonide hukkasaamist ei söandanud. Alalu oli esimene.

Umbes 4,5 miljardit aasta tagasi tõmmati kosmoses üksi ringi lennanud planeet Nibiru Neptuni, Uraani ja Jupiteri poolt orbiidile ümber Päikese. Otsige internetist Planet Nine ja Planet X. Viimase paari aasta jooksul on ametliku teaduse ajakirjad hakanud järjest avaldama artikleid selle olemasolu kohta ja keegi ei koputagi enam meeleskohta.

Nibirul oli selleks ajaks tekkinud probleem atmosfääriga, mis hakkas hõredaks jääma. Lühidalt öeldes oli vaja atmosfääri pihustamiseks kulda, sest kõik muud vahendid olid ära proovitud, ja tulemusi need ei andnud. Planeedi sisemust skännivad mõõteriistad näitasid, et seal on palju kulda. Nibirult saadeti valitseja Anu vanema poja Enki juhtimisel 50 meest kulla tootmist korraldama. Teekonnal Maale käis Enki kosmoselaev Marsil veevarusid täiendamas.

Annunakide nimetuse andis Anu ametlikult Maale jääjatele, Marsile vahebaasi looma läinuid ja Maa orbiidil töötavaid nibirulasi hakati nimetama igigideks. Praegu tähendavad „annunakid“ reeglina Anu järglasi. Kui ka igigid Maale tulid, nimetasid inimesed kõiki nibirulasi ühtmoodi jumalateks.

Sellistena kujutati nende valitsevaid mees-tegelasi paraadvormis. Tiivad sümboliseerisid võimet lennumasinatega lennata ja kuulusid mingi piduliku/ametliku riietuse juurde.

Annunakid/igigid olid väga valge nahaga esialgu 2,7 – 3,2 meetri pikkused sinisilmsed punapäised inimesed, kelle tehnika areng oli selleks hetkeks umbes meie praegune tase pluss 100 aastat. Mitte küll maised, aga nimelt inimesed, mitte inimeselaadsed! Lugege edasi.

Lihtannunakidest ja/või igigidest lenduritel olid aga kindlasti tiibadega personaalsed lennuaparaadid. Nimelt nemad on need Piibli tiibadega inglid: neil olid tõesti tiivad küljes, kuigi mitte külge kasvanud. Neid nimetatigi kotkameesteks. See on kotkamehe kujuke Lõuna-Ameerikast.

Egiptuse piltidel on jumalannadel tiivad, mis on selgelt randme külge kinnitatud. Mida see tähendas, ärme parem hakkame arvama.

Meie jaoks olid nibirulased surematud. Nende organismi elutsükkel oli proportsionaalne Nibiru aastaga, mis oli/on 3600 meie aastat. Selle nimetus oli šar. Sumeri esimeste kuningate nimekiri räägib valitsejatest, kes olid troonil mitukümmend tuhat Maa aastat. Esimene neist, Alulim, näiteks 28 8000 aastat. See oli aga kõigest 8 šari.

Lisaks tarvitasid nad regulaarselt organismi uuendavat puuvilja ja jooki ning mingil ajal said tundma monoatomaarset kulda. Aga iseenesest olid nad tavalised tapetavad olendid. Siia juurde tuleb kohe öelda, et nad oskasid surnuid elustada.

Maal viibijatele hakkas tasapisi mõjuma palju väiksem gravitatsioon ja lühem päev/aasta ning nad hakkasid kiiremini vananema ning igapidi suuremaks muutuma. Elutoit ja -jook ei suutnud seda kompenseerida. Maal sündinud järglased vananesid veel kiiremini.

Mesopotaamia allikad ei räägi annunakide isiklikest supervõimetest. Praegused entusiastid kuulutavad, et nende IQ oli meie ühikutes 1200, nad suutsid ilma abivahenditeta läbi kosmose kontakteeruda jne. Vanasti kirjapandut lugedes aga näeme, et päris nii ulmelised nad ei olnud. Ei töödelnud ega liigutanud nad materiat isikliku energiaga, ei vestelnud ilma häälepaelu kasutamata, lendamiseks ja sidepidamiseks vajasid abivahendeid jne. Mõned neist võeti lõpuks omavaheliste sõdimiste ajal inimeste poolt lausa vangi. Küll olid nad teadmiste pooltest meie praegusest kaugel ees.

Tsiviliseeritus

Annunakide valitsusvorm oli parlamentaarne monarhia. Monarhi võis välja kutsuda maadlusmatšile, võitjast sai uus monarh. Sedamoodi saigi võimule Anu, kes võitis valitsenud Alalut. Võim oli ametlikult meeste käes.

Pärimisel eelistati esimest ametlikule abikaasale sündinud poega konkubiinide varemsündinud lastele. Abielluti geneetilise puhtuse säilitamiseks poolõdede-poolvendadega. Meie teaduse katsed on näidanud, et loomad ja putukad eelistavad võimaluse korral soo jätkamiseks nimelt poolvendi-õdesid. Poolõega tehtud poeg loeti abikaasaga tehtuga võrdseks. Pärast Suurt Uputust abiellusid mõned vennad ja õed omavahel, see tekitas probleemi võimujärglusega, sest järjekorras esimene pidi olema poolõega tehtud poeg.

Miks siis meie nn arenenud maailmas loetakse selline abielu lubamatuks? On see vandenõu, et inimeste keskmist kvaliteeti alla lüüa? Meie avalik teadmine on aga, et võimalikult kaugelt pärit abikaasade lapsed on andekamad. Hmmm ...

Seksi suhtuti meie praeguses mõistes moraalivabalt. Vägistada ei tohtinud, ja õe ja venna seks oli justnagu keelatud, aga Maal unustati see õige ruttu. Muidu aga võis seda vastastikkusel nõusolekul teha kellega iganes. Seksimist ei vanaisa ega onuga ei pandud kuidagi pahaks.

Õigust mõistis 12-st (Maal hiljem ka 7-st) annunakist koosnev kohus, mis pandi iga asja puhul eraldi kokku. Karistusväärilised teod ja karistused olid väga erinevad sellest, mida nad inimestele tsivilisatsioonina õpetasid. „Mis lubatud härjale ...” on meil veres annunakidest. Ja inimesena olid nad kahjuks „ainult inimesed”: viha ja sugutung võtsid silmist pimedaks. Kui jumalanna Inanna kutsus pooljumalat Gilgameši endale armukeseks ja too keeldus, nõudis Inanna pooljumalale surmanuhtlust, ja annunakide Nõukogu jäi sellega nõusse.

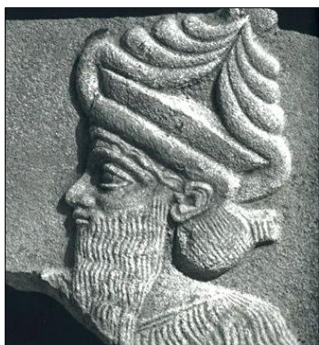
Armukadedust peeti loomulikuks, kuigi seda ilmutati väga harva. Peamine tuntud lugu on see, kui Inanna pärast abikaasa Dumuzi surma läks Allilma, st Aafrika lõunatippu, kus valitses Dumuzi vend Nergal. Annunakide seaduste kohaselt võis Inanna nõuda, et Nergal teeks talle lapse. Nergali abikaasale Ereshkigalile see võimalus ei meeldinud ja nii ta lasi Inanna tappa. Enki aga äratas Inanna uuesti ellu. Mingit probleemi see lugu Ereshkigalile ei tekitanud.

Allilma mõiste sellisena, nagu seda praegu kasutatakse, pärineb annunakidelt. Aga nemad nimetasid nii Aafrika lõunatippu, sest kogu nende muu tegevus toimus ekvaatorist ülalpool. Allilm ei tähendanud mingit maa-alust surnute maailma, kuigi seal all mingid olevused elasid. Hiljem täitsid vanglate osa kaevandused, ilmselt sealt on see kole allilm pärit.

Maale tulnutest oli Enlil Anu ametlik pärija, sest sündis tolle abikaasale. Enki oli sündinud varem, aga konkubiinile. Ninmah, hiljem Maa peal ka Ninhursag, oli Anu laps teise konkubiiniga, seega Enki ja Enlili poolõde. Anu määras Ninmah' Enki abikaasaks, aga tüdruk oli meeletult sisse võetud hoopis Enlilist. Too tegigi Ninmah'ga poja, kes sai nimeks Ninurta. Karistuseks keelas Anu Ninmah'l abiellumise igaveseks. Enki võttis naiseks printsess Damkina ja nad said Nibirul poja, kellele panid nimeks Marduk.

Maal sündinud poega sooviv ja Ninmah'st sisse võetud Enki kutsus ta enda elamisse Aafrikas, kus nad tegid kaks last, aga mõlemad olid tütreid. Enki tahtis poolõega veel korra poega üritada, aga Ninmah'l oli sellest kõrini ja ta pani Enkile needuse, ning Enki jäi pärast mingite taimede söömist surmavalt haigeks. Teiste jumalate survele pidi Ninmah aga needuse maha võtma. Enki tõotas seejuures ennast poolõe alakehast edaspidi eemal hoida.

Annunakide tipp oli tähtsuse järgi nummerdatud. Anu number oli 60, tema abikaasal Antul 55. Enlili number oli 50, Enkil 40. Ninurta sai numbriks 50, nagu tema isagi. Tähtsusastet näitasid sarved pidulikul peakattel.

Sarvede kujutamiseks Maal oli nii ja naa. Isegi esimese põlvkonna peamehi Enli ja Enkit on kujutatud erineva arvu sarvedega, mõnel pool on ka pooljumal Gilgamesh kolme „sarvega” jne.

Pildil olevat Enlil, aga sarvi on ainult neli. Ühel barreljeefil on ka Inanna nelja sarvega.

Kuningavõim

Kuningavõim on Sumeri tekstides omaette termin. Ennekõike tähendas see ühiskonnas õigluse tagamist. Nagu öeldud, puudutas see Anu järglasi endid ainult niivõrd-kuivõrd.

Kuningavõimu spetsialistid selle inimeste juures sisseseadmises olid Enlil ja tema järglased. Babüloonia kuningat Hammurabit on peetud esimeseks seaduseandjaks, aga nagu nüüd on selgunud, olid tema seadused ainult varasemate Sumeri seaduste ümberkirjutus, ja seejuures mitte kõige parem.

Hammurabi koodeks oli karistuste loetelu: teed seda, karistatakse niimoodi. Sumeri seadused olid aga Vana Testamendi Kümne Käsu moodi hea käitumise õpikud, ainult pikemad: „sa ei tohi võtta lese eeslit” või „sa ei tohi viivitada päevatöölise palga väljamaksmisega”.

Seadusi hoidis ülal administratsioon. Sumerist oleme pärinud kohtunikud, tunnistajad, vandemehed, lepingud. Perekonnaks nimetatav ühiskonna algrakuke, mis põhineb kokkuleppelisel abielul, pärineb Sumerist. Majandus põhines lepingulistel tehingutel, tööliste kasutamine ja palga maksmine olid reguleeritud, nagu ka maksud. Väliskaubandus käis läbi tollipunktide.

Kui Uruki kuningas Gilgameš tahtis Kishi linnaga sõdima hakata, pidi ta saama nõusoleku Vanemate Nõukogult, so Ülemkojalt. Need aga tahtsid kokku leppida. Siis läks Gilgameš Võitlevate Meeste Nõukogusse e Alamkotta, ja see hääletas sõja poolt.

Teadmised ja tehnika

Anunakid elasid meie moodi kolmemõõtmelises ruumis ega tundnud staargeite, teleporteerumist, aegruumi painutamist või ussiauke. Maale lendasid nad siis, kui Nibiru oli sellele piisavalt lähedal. Aga nad (mõned neist) oskasid oma peenemat keha kasutada magamise ajal nii teineteisega kui inimestega ühenduse võtmiseks.

Iraagist leiti 1920ndatel samasuguse väljanägemisega riistapuu, kui see, mida kasutati filmides „Stargate” värvana planeetide vahel liikumiseks. See oli Iraagi muuseumis ja USA spetsgrupp viis pärast invasiiooni selle kiirelt minema.

Sumeri tekstid sellise asja kasutamisele ei viita, aga mõnda joonist annab sellena tõlgendada. Siis aga oleks sellega ju Nibiru ja Maa vahel saanud liikuda ilma raketitideta.

Mingeid jumalale suunatud tseremooniaid annunakidel polnud, kuigi nad teadsid, et on olemas Kõige Looja. Midagi suuremat ette võttes kaalusid nad hoolega, mis on selle juures ettemääratus ja mis saatus. Ettemääratuse vastu ei saa, saatuse kujundab igaüks ise. Saatuse kujundamisel ettemääratuse vastu eksimine toob aga kaasa kurvad tagajärjed. Mitte et keegi tuleks karistama, lihtsalt asjad lähevad lõpuks kehvasti.

See tähendab, et Kõiksuse Looja ei nõudnud enda jumaldamist nagu see olend, kes ennast hiljem Jehoovaks (Yahweh) kutsuda lasi.

Eetrist midagi lihtsalt materialiseerida nad ei suutnud. Küll aga võisid nad osata eetri energiat mingil moel kasutada: nad panid toimivaid needusi nii teineteisele kui pooljumalatele ja inimestele. Maagiast järgmises raamatus.

Kui lugeda nende relvade toimimise kirjeldusi, on näha, et neil olid ka sellised energia kasutamise tehnikad, mida meie teaduse ametlik pool ei oska veel ette kujutada. Raskusjõuga manipuleerimist tundub olevat kasutatud raskete asjade liigutamisel ehituses. Kas seda kuidagi ka lennumasinat juures kasutati, ei saa Mesopotaamia tekstidest aru.

Meie teadmistele veel kättesaamatu kõrgtehnoloogia kõrval oli neil aga olenevalt olukorrast kasutusel ka õige elementaarsed vahendid. Esimesed siia saabunud 50 elasid pilliroost elamutes ja sõitsid mööda vett pilliroost laevadega. Kui Enlil Lõuna-Aafrikasse pagendusse saadeti, tuli teda üle suure jõe parvetada.

Arvutustehnika

Anunakide tarkus oli mingil kombel salvestatud ME-deks nimetatavatel asjadel, ilmselt midagi mälupulga(-tahvli) taolist. ME-d olid nende peateadlase Enki käes ja neid oli üle 100. Enki enda sõnul olid ME-d Pühad Valemid. Näiteks Maa taimi ja loomi uurides tegid Enki ja tema poeg Ningishzidda uued ME-d, mis kajastasid maised elu ja surma saladusi.

Kui pärast Uputust inimestele päris tsivilisatsioon anti, tähendas see ka valitsejale vajalike ME-de üleandmist. Seal olid teadmised keele ja kirja, muusika, metallitöötlemise, ehituse, transpordi, anatoomia ja meditsiini, üleujutuste eest kaitsmise, astronoomia, matemaatika, ajaarvamise ja ka (NB!) linnastumise allakäigu kohta.

Peamist arvutustehnikat kutsuti aga Ettemääratuste Tahvliteks. Nendel oli muuhulgas salvestatud kõik vajalikud andmed kosmose kohta, aga ka midagi sellist, millest meie teadus ei oska veel aru saada, aga millest Hollywood on ammu filme teinud. Enne Nibirult Maale lendamist häälestas Enki selleks oma tahvli. Asteroidide vööst saadi aga läbi tänu veekahurile.

Enlil nägi oma juhtimiskeskuses Ettemääratuse Tahvlitelt kõiki tulemisi ja minemisi. Kui aga Anzu Ettemääratuste Tahvlid varastas, ütles ta: Tahvlid kaitsevad mind, nüüd olen ma vigastamatu! Ja Ninurta energiakiired põrkasid tõesti Anzu lennu-masinalt tagasi, nagu seda Hollywoodi fantaasiafilmides näidatakse. Nii et Tahvlid olid palju rohkem, kui planeetide trajektooride meelespidajad.

Enki nõuande järgi tekitas Ninurta oma helikopteriga tolmutormi, mis tõi Anzu lennuki tiivad nähtavale, ja ta lasi siis tiibade kokkupuutekohta Enlililt tehtud raketi nimega Tillu. Seega olid Ettemääratuste Tahvlid ka stealth-tehnoloogia kasutamise riistapuud.

Kui Mesopotaamia tahvlitele kirjapandut ei tunnista, ei hakatagi aru saama, kuidas muistsetel rahvastel said olla sellised teadmised Universumi kohta.

Alguses anti teadmisi vähestele valitutele, kes siis neid edasi tilgutama hakkasid. Need olid preestrid; ka selle ameti oleme pärinud Sumerist. Keskajal olid preestrid ja mungad ühtlasi ka teadlased.

Meiega võrreldes oli nibirulased väga palju ees Universumi toimimisest arusaamises. Newtoni austajate gravitatsioonilises universumis on vaakum täiesti tühi, ja selle sees liiguvad mõned enam-vähem tahked asjad. Elektriline universum seletab aga ära ka kõik need nähtused, mida gravitatsiooniline teooria seletada ei suuda.

Muuhulgas ka sellepärast on kõik annunakide ehitised orienteeritud ilmakaarte ja tähtkujude järgi. Millele kõigele see täpselt hea on, me ei tea.

Nende 6 ja 10 kombinatsioonil põhinev süsteem sobib Universumiga palju paremini kokku, kui meie praegune ainult 10-st lähtuv. Mitmeid asju kajastatakse aga ka praegu 60-st lähtuvalt. Ring on 360 kraadi, kolmnurga sisenukkade summa 180 kraadi, ööpäev on 2 x 12 tundi, ameeriklased ostavad sõõrikuid tosina või poole tosina jagu jne.

Tehnikast rääkides tuleb arvestada, et ülestähendusi teinud inimesed ei saanud sellise tehnika toimimisest aru. Seepärast olid arvutid tahvlid, kandilised aparaadid kivid, energiat kiirgavad ja informatsiooni salvestavad asjad ning ka ekraanid kristallid jne. Muidugi võisid need ollagi kristallid. Ehk jõuame meie ka varsti sinnamaale, kristalli andmemahutina kasutamisest juba räägitakse.

Sidepidamisel tundsid nad ilmselt valgusest kiirema energiavoo kasutamist. Mitmete nõupidamiste kirjeldused, kus peajumal Anu oli Nibirul ja teised Maal, on kirjeldus selline, et mingit viivitust kõnet kandvate osakestega ilmselt ei olnud. Anuga räägiti samamoodi, kui omavahel.

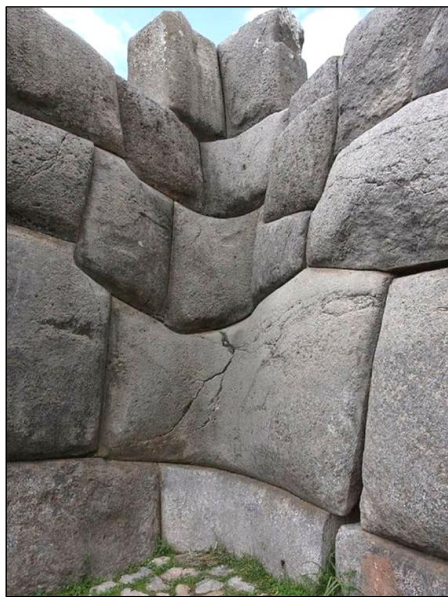
Ehitamine

Annunakid oskasid ehitada nii lõigatud kividest kui valatud betoonist, ja ühtviisi hästi said nad hakkama igasuguste kivimitega. Paljud nn mõistatuslikud suurehitised, näiteks Egiptuse kolm suurt püramiidi Gizas, on põhisoas tehtud valatud plokkidest.

Kõvu materjale lõigati nii energiakiire, ketaslõikuri kui saega. Meie avalik tehnika ei oska neid asju samades mõõtudes järgi teha. Nimelt olid nende lõikekettad

ja sirged terad nii suured ja õhukesed ning nende liikumiskikiirus sedavõrd suur. Ning lisaks olid mõned seadmed seejuures nn käsitööriistadena kasutatavad. Nad on lõiganud seina laotud kive sirgeks nii püsti- kui pikalisuunas mitme meetri kaupa. Lõikejäljed on näha, töötlemismeetod selge.

See sein on polügonaalselt laotud kividest, mis pärast ladumist siledaks lõigati. Pilt on Egiptusest, aga samamoodi on seinu sirgeks aetud ka Lõuna-Ameerikas.

üks selle kandi linn tunneb kivide pehmendajat. Võtab õige taime lehe noka vahele ja hõõrub vastu kivi seni, kui kivi pehmeks läheb. Siis kaksab tüki-kese pesaehituseks kaasa.

Kive sulatav taim Ephedra andina.

Sellistest imeliku

kujuga kividest nn polügonaalne ladu oli tavalisest müürist parem maavärinatele vastu pidamisel. Ühenduspinnad on nii tihedalt vastakuti, et sinna ei anna mitte midagi vahele torgata. Kui seinu laotavad kivid olid pehmed, pole sellise ühenduse saavutamises midagi arusaamatut. Ja kuidas muidu said sellised jõnksud müüri tekkida?

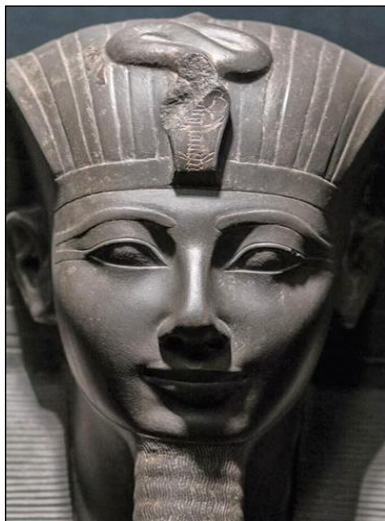
Üks Lõuna-Ameerika vallutanud hispaanlastega kaasas olnud preester märgib oma kirjutistes tardkivimeid pehmendavat ja lausa sulatavat vedelikku. Seal on seda võimalik siiani osta, ja see on tehtud taime(de)st. Ka

Mismoodi meie salajane pool maa-aluseid linnu ja tunneleid ehitab, ei ole täpselt teada. Räägitakse nii ja naa. Aga annunakide ajal ja juhatusel külma kliima saabudes ehitatud maa-aluste koobaslinnadega on üks põhimõtteline küsimus: kuidas kõik see pinnas maa alt välja saadi ja kuhu pandi?

Sellises mahus, nagu on neid koopaid ehitatud ainuüksi Türgis, ei ole käest-kätte korvide edasiandmine reaalne, eetriga manipuleerimisest annunakide poolt selles vallas ei ole esialgu (muid) jälgi. Aga annunakid tundsid ka võnkumiste-resonantside kasutamist, mida meie ametlik pool ei tunne üldse ja mille võimalustest ei oska me ka midagi arvata. Tiibeti kloostrites on säilinud oskus mitmetonniseid

kive laulmise, pasunapuhumise ja gongitagu-misega vajalikku kohta liigutada. Ei ole aga kuulda olnud, et nad kive sedamoodi ka töödelda suudaks.

Egiptuse suurte graniit- ja dioriitkujude töötlemistäpsus pidi olema meie reaktiiv(rakett)mootorite valmistamise tasemel, muidu poleks midagi sellist perfektselt sümmeetrilist ja siledat välja tulnud. Ja teha sai seda ainult arvuti poolt kontrollitava lõikamismasinaga. Seda on hästi näidatud telesarjas „Iidsed tulnukad” (Ancient Aliens). Valamise jaoks peaks aga kõigepealt vormi tegema, nii et jutt täpsusest oleks sama.

Puma Punku kuulsaid, iseäranis keeruliselt töödeldud H-kive võeti nüüd eriti hoolikalt uurida ja on täiesti üheselt selge, et need ei ole betoonist. Päris ehtne ande-siit ja graniit, ainult et teostatud betooni-valu meetodil. Meie seda veel järgi teha ei oska.

Ning mingil kombel anti neile kividele erakordsed magnetilised omadused, mis meie teadlased ja insenerid sõnatuks võtab. See võis plokkke koos hoida, aga ka võimaldada neid liigutamiseks hõljuma panna.

Nad oskasid ka nn tavalist betooni valada, ainult tsemendi asemel kasutati geopolümeeri. Seda osatakse ka nüüd teha, peetakse aga enamasti liiga kalliks. Ehituslikelt omadustelt on see tsemendist parem.

Mägede harju lõikasid annunakid tasaseks jõu-kiirtega. Tüüpiline näide on Nazca lennuvälja rajad. Samamoodi tasandati maa ka Baalbeki kuulsa terrassi alt.

Pärast annunakide lahkumist käis ise toimetavatel inimestel ehituskvaliteet kähku alla. Igal pool maailmas on nad ehitanud annunakide ehitiste peale ja kvaliteedivahe on selgelt näha. Inimesed lõpetasid ka ehitiste hooldamise, mistõttu need hakkasid hävinema. Siis kohendati neid käepäraste vahenditega, ja lõpuks hakati lagunenenud ehitisi kasutama surnute matmiseks.

Pildil on Ollantaytambo Peruus. Kella kahe kandis voolanud kalju on ilmselt jäljed kive sulatanud relva kasutamisest.

Annunakide ehitiste otstarbe üle pole enne mõtet arutleda, kui energiaga toimuva mõistmine on jõudnud annunakidega samale tasemele. Ilma neid endid reaalseks tunnistamata ei ole see aga võimalik.

Ülemisel pildil on osa arvuti emaplaadist, all pilt Teotihuacanist. Ametlik teadus räägib püramiididest kui hauakambritest ja tseremooniade sooritamise keskustest, ja seda inimesed pärast jumalate lahkumist tõesti tegid. Aga inimesed ei olnud ega ole praegugi ise võimelised neid ise ehitama, ja annunakidel polnud inimeste jaoks mõeldud tseremooniaid, mis vajanuks selliseid püsiehitisi. Ega polnud neil vaja ka hauakambreid.

Ja veel üks huvitav võrdlus: Persepolise varemed Iraanis vs personaalarvuti emaplaat.

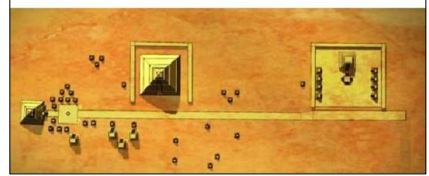
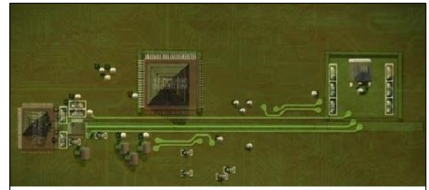
Aerial photo of Persepolis, Iran

Computer circuit board

sagedusega energiat. Kujult ja suuruselt on need erinevad, olenevalt selle koha peal Maast kiirgavast energiast.

Neid on leitud ka mujalt maailmast, aga keegi peale Tellingeri pole neile esialgu tõsist tähelepanu pööranud. Ringidel ei ole ühtki sisse-väljapääsu, sellele vaatamata nimetavad ametlikud arheoloogid neid karjasaradeks. Ringid kiirgavad energiat ka praegu, ainult et väga kõrgetel sagedustel, ja see on heli-, mitte elektro-

Enamus annunakide ehitisi olid ennekõike mingil moel energiaga toimetava ja metalle töötleva süsteemi osad. Seda kirjeldab hästi Michael Tellinger. Aafrikas on ta leidnud/arvutanud kokku üle 10 miljoni kummalise kinnise kivi- ringi. Need on sarnased magne- tronideks nimetatavate riistapuu- dega ning tekitavad või või- mendavad/suunavad väga kõrge

magnetiline võnkumine. Nende sees ei tööta GPS jne.

Mesopotaamias ehitati savitel-
listest meile arusaadaval kombel.
Aga ehitised olid sellegipoolest
väga-väga suured. Selline on taas-
tamisel olev Uri tsirkuraat, oma-
laadsete seas mitte päris kõige
suurem. Selle tipus olid jumala ja
tema abikaasa eluruumid.

Ehitistest saate huvitavat teada Brien Foersterilt, aga tema ei tunnista mingeid
eiliene ning sellepärast on tema juttudes kogu aeg need, kellest me midagi ei tea,
aga kes selle valmis on ehitanud.

Iidseid ehitisi käiakse uurimas igal pool mujal kui Euroopas. Aga 15. sajandi

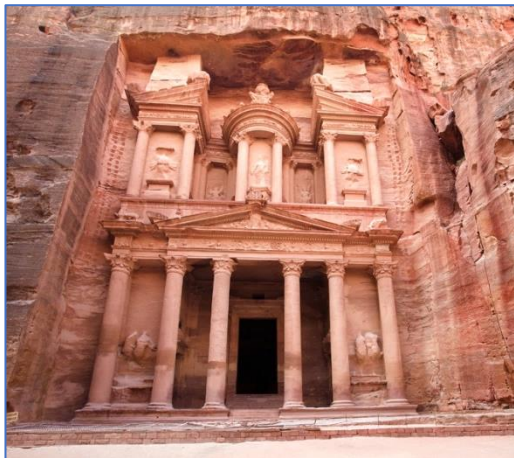

alguses on Euroopas maalitud niisu-
gune pilt. Selliseid kivide sulatamise-
pehmemdamise aegseid treppe (see
must seal keskel) pole ma ühelgi
Euroopa muul maalil või gravüüril
näinud. Euroopas üritatakse neid asju
selgelt varjata. Ära ei lõhuta, aga ei
reklaamita ka.

näiteks on kindlasti vähemasti Prantsus-
maal, Saksamaal, Itaalias, Bosnias ja Šveit-
sis.

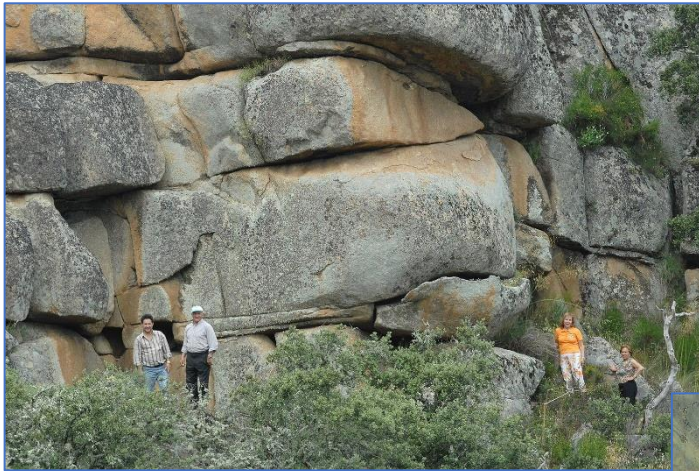
Maalil kujutatu sugulane kusagil Saksa-
maa metsas.

Sellise asja kaljusse lõikamise vahendina kujutame ette 3D printeri laadset arvutiga juhivat kivilõikajat, seda võrd perfektne on teostus. Tuntuim selletaolistest on Liibanonis Petra, aga neid on maailmas veel.

Meie jaoks üle mõistuse suurtest kividest ehitisi käiakse uurimas Baalbekis ja Andides, aga ka Euroopas oleks, mida vaadata. See pilt on tehtud Hispaanias, ametlike vaatamisväärsuste hulgas seda ei reklaamita.

Suuuuure teemandi kõvadusega ketassae lõikejälg basaldis. Meie seda veel järgi teha ei suuda, isegi mõelda sellele pole mõtet.

Liiklemise vahendid

Liikusid annunakid vähemasti alguses suuremas osas põhimõtteliselt meie praegusel ettekujutataval tasemel. Maal lennati ringi põhiliselt tiibade ja propelleritega masinate abil, nii helikopterite kui lennukitega. Propelleritega lennumasinate üldnimetus oli „pööristuul”. Enamasti oli see helikopter, sest propelleritega lennukite kohta öeldi ka teisiti. Ninurta elas oma lennukiga Maa taastamisel pärast Uputust üle lennuõnnetuse ja ehitas uue.

Abydose kompleksi seinal Egiptuses on jäädvustatud tolle aja jumalate liikumise tehnika näiteid, vist siis need peamised.

Seda toruga masinat on peetud nii tankiks kui kiirkaatriks. Kõige alumine on aga Tähtede Sõja hõljukmasinate eelkäija. Vasakpoolsed hieroglüüfid ütlevad ilmselt, et nende masinatega lennati ja ujuti.

„Kosmosekaarikud”, suuremad lennumasinad kosmose jaoks, tõusid planeedilt hirmsa müra, tule ja suitsu saatel. Kirjeldus sarnaneb väga tavaliste rakettmootoritega startimisele. Liibanoni mägedesse Baalbekki ehitati kohe alguses massiivsetest kividest kosmoselaevadele stardi-maandumisplatvorm.

Orbiidilt tuldi alla enamasti maandumiskapslitega, mis said mingil määral ka siin all ringi lennata. Orbiidile lendamiseks tõsteti kapsel vähemasti esialgu meie kombel mitmeastmelise raketi otsa, ja need kapslid nägid välja nagu meie praegused. Mingil ajal pärast Uputust aga hakati orbiidile ja sealt alla lendama enamasti „pööristuultega”.

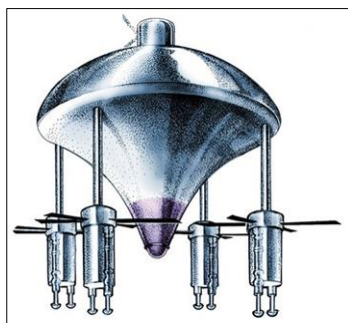

Tervituseks käe tõstnud annunakiga maandumiskapsli mõõdus mudel, tehtud graniidist.

Selline võis aga olla see pööristuul, mida nägi Piiblis prohvet Jezekia. See lendas ka orbiidile.

Kosmoses lendasid raketid Tuliste Kivide abil, mida toideti või jahutati veega. Enki lennul Maale käidi Marsil veevarusid täiendamas, sest vett kasutas ka asteroide tõrjuv veekahur.

Ühe Lõunamere saarerahva jutt räägib, et nende saare vulkaani tippu maandus müra ja tulega kettakujuline lennumasin, millest tuli välja jumal. Pärast rahva tsiviliseerimist lendas ta tule ja mürina saatel tagasi. Sellises aparaadis ei olnud kindlasti raketikütuse paake. Lendavate taldrivate kujutisi sellest ajast natuke on, aga Mesopotaamia tahvlid selliste lennumasinat kasutamise ei räägi.

Kui kiiresti nad kosmoses reisisid, ei ole täpselt teada.

Orbiidil oli annunakidel alguses üks jaam, kus tegutsesid igigidest „valvurid” (ing. watchers), kes jälgisid Maal toimuvat. Tasapisi tekkis orbitaaljaamu juurde. Anul ning tema poegadel ja pojapoegadel olid omad isiklikud.

Maal suuremahulise kaevandusmissiooni läbiviimiseks konstrueeriti uut tüüpi lennukid: reaktiivlennukid. Mõned lennukid olid aga lahtise kabiiniga, nii et

Inanna sai õhus olles Gilgamešiga rääkida. Sellised lennukite mudeleid on leitud mitmelt poolt, tuntuimad neist Lõuna-Ameerikast. Nn klassikalise UFO moodi kettad olid vähemasti annunakidel ilmselt uputusejärgne nähtus. Kui palju mingit laadi lennuaparaate kasutati, ei ole täpselt selge.

Selliseid kuldsete lennumasinade suurendatud mõõdus mudeleid katsetati nii propeller- kui reaktiivmootoriga, lendasid väga hästi.

Kosmoses lendamiseks ja vee all liikumiseks oli neil kalaülikonna nimeline skafander, mis nägi ka kala moodi välja. Pähe sai selle juurde panna (ilmselt) vees liikumiseks kalakiivri ja lendamiseks kotkakiivri. Kuidas see kalaülikond tegelikult skafandrina toimis, tahaks päris näha.

Pärast 2000 BC on kujutatud rohkem ilma skafandrita annunakisid kotkakiivrit kandmas. Ülemaid annunakisid enamasti seisvas olekus pidulikus (ametlikus) riietuses ja tiibadega. Naistest on tiibadega kujutatud ainult Inannat. Kolmanda põlvkonna annunaki Utu sai vastutavale ametikohale määramise puhul kotkakiivri ja tiivad.

Pärast

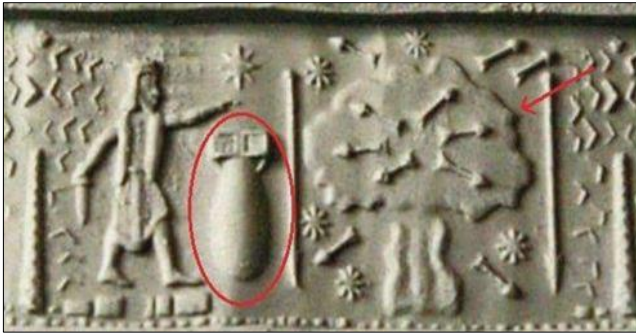
Palju kasutati annunakide ajal ka laevu. Kohe algusest peale meeldis Enkile pilliroost paadiga sõitmas käia. Bareljeefidel on kujutatud pilliroost laevadel reisivaid jumalaid ja kullamaagi vedu Aafrikast. Maaki hakati aga üsna pea vedama allveelaevadega. Pärast Uputust Türgis ja Ameerikas tsiviliseeritust levitanud annunakid tulid aga hommikul vee alt ja läksid õhtul sinna tagasi, ilmselt allveelaeva.

Relvad

Eriti relvade juures annab vanades tekstides tunda see, et kirjutajad ei mõistnud tehnika toimimist ja üritasid seda kirjeldada oma parima arusaamise tasemel. Üks kardetud relv oli näiteks Ülim Heledus, ja see ei olnud tuumarelv. See oli sisse ehitatud nende sõjakübarasse.

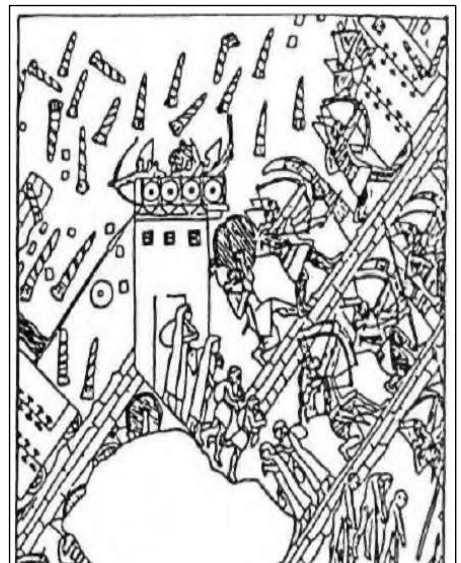
Horus tappis Ra Tiivulise Lendava Taldriku pealt vaenlasi Tormiga, mida keegi ei näinud ega kuulnud tulemas, ja mis tappis hetkega kõik.

Pärast mõnede relvade kasutamist pidid sõdalased ennast ja oma riideid mingi kindla vedelikuga puhastama. Seda nimetatakse tänapäeval desaktiveerimiseks, mida on vaja teha pärast aatomi- või keemiarelvaga kokkupuutumist. Aatom-pommide kasutamist kirjeldatakse üks kord, muid (sadu)tuhandeid inimesi korraga hävitavaid relvi aga kasutati õige sagedasti.

Kui see nüüd ei ole tuumapommi ja selle lõhkemise piltlik kirjeldus

Anunnakid andsid relvi ka oma määratud kuningatele, aga reeglina üks relv üheks sõjaks/lahinguks korraga. Milliseid relvi täpselt, ei ole tekstides eriti selgitatud. Ülimat Heledust jumalad igatahes käest ei andnud. Meie ühe-inimese-püssi laadsetest (ei kuuli ei kiirega) relvadest ei ole Mesopotaamias ülestähendusi. Küll aga on kirjeldatud mitmeid sõjaotstarbelisi rakette lendamas ja vaenlast tabamas-hävitamas. 7. sajandil BC joonistati seda üles sedamoodi.

Kliimat oskasid nad mingites piirides manipuleerida, aga mitte kogu planeedil. Saabuva jääajaga ei saanud nad midagi ette võtta.

Inimesed pidasid kõike looduses juhtuvat oma jumalate tööks, sest taevakehad olid ju nimetatud nende nimedega ning annunakide teine, kolmas ja neljas põlvkond vajasid jumalaks olemiseks uusi valdkondi: tuulejumal, niisutuse jumal, õllepruulimise jumal, pilvede jumal jne. See ei tähenda, et nad oleks omas valdkonnas olnud võimelised loodust juhtima samal moel, kui õllepruulimist korraldama. Savitahvlitelt on välja loetud üle 200 õlle retsepti!

Tõlgitud Mesopotaamia tahvlid räägivad Kaananimaalinnadele visatud aatompommidest. Piibel räägib aga tulest ja väävlist, ning Soodoma ja Komorra väljakaevamistel leiti, et linnadele visati taevast lisaks aatompommidele ka väävlit, mis oli modifitseeritud põlema temperatuuril 3500 - 4000 °C.

Hinge tagasikutsumine

Annunakid oskasid surnut elustada õige mitu päeva pärast surma. Nii tehti näiteks Inannaga ja Anzuga. Selleks olid mingeid impulsse saatev aparaat ja mingi kristalli eluandvat kiirgust vahendav riistapuu. Inannale suunasid nad impulsid ja kiirguse, kumbagi kuuskümmend korda. Ja siis kuuskümmend korda eluvett ja kuuskümmend korda elutoitu.

Annunakide generaatorid ilmselt aitasid keha viia sellisesse seisukorda, et hingel kõlbas sinna tagasi tulla: see oli jälle täies töökorras. Inannaga tehti seda kolm päeva pärast surma, ilmselt siis neljandal päeval. Marsil tehti seda ka Anzuga ja kirjeldusest tundub, et tema oli surnud õige palju varem. Praeguseks tõlgitud tekstid ei räägi sellest, et kehast lahkunud hingega oleks elustamise juures kuidagi suheldud. Hmmm ...

Annunakide maine lugu

Esimene maine baas Tigrise ja Eufrati suudmete kõrkjate alal sai ca 445 000 BC nimeks Eridu. Mereveest aga ei suudetud kulda piisavalt toota, ja nii tuli seda hakata otsima maapõuest. Lähima kullavaru avastas Enki Lõuna-Aafrikast. Kulla kaevandamine korraldamiseks saatis Anu Maale oma ametliku pärija, Enki poolvenna Enlili, kellest sai Maa missiooni ülem. Enki jäi valitsema Aafrikat.

Teisel Maa-šaril peitsid Enki ja tema piloot Abgal Alalu raketis olnud seitse aatompommi kaugemale Aafrika sisemaale.

Anu ja Alalu maadlesid Maal veel korra Nibiru trooni pärast. Anu oli endiselt parem maadleja, aga kui ta, jalg Alalu rinnal, oma võitu kuulutas, tõmbas Alalu ta jalgadest maha ja hammustas tema peenise ära ning neelas alla.

NB! Kreeka juttude Uranuse kastreerimine on pärit siit. Pärast seda oli Anu millalgi jälle seksimisvõimeline, aga lähemalt sellest ei räägita.

Karistuseks saadeti Alalu elu lõpuni Marsile. Enki missiooni piloot Anzu soovis Alaluga Marsile jääda. Anu lubas talle, et kui järgmine kord rakett ümber Marsi lendab, saadetakse maandumiskapsel alla ja kui Anzu siis veel elus on, määratakse tema Marsi ülemaks. Juhtus ca 415 000 BC.

Mehed Marsil

Kui järgmine kord Marsil maanduti, leiti Anzu elutult lamamas. Tulevane Maa peaarst Ninmah elustas ta: kuuskümmend impulssi ja sama palju kordi kiirgust. Alalu oli samuti surnud. Anzu viis ta keha ühte koopasse ja koopa kõrvale kaljusse süvistati kiirtega Alalu nägu. Anzuga jäi Marsile 20 nibirulast, kes hakkasid maagiveo jaoks vahejaama ehitama.

Aafrikas kaevandustes töötavad nibirulased ei olnud rahul raske töö ja töötingimustega, aga igigid Marsilt olid kõige häälekamad protestijad. Marsi ülem Anzu tuli Maale asju arutama. Enki ja Enlil näitasid talle kõiki Maa keskusi, kus midagi toimus, muuhulgas ka juhtimiskeskuses Ettemääratuste Tahvlite toimimist.

Kui Enlil ujuma läks, varastas Anzu Ettemääratuste Tahvlid ja lendas oma maandumiskapsliga teiste igigide juurde maandumisplatsile. Ninurta aga võitis teda õhu-kahevõitluses ning seitsme kohus mõistis Anzu surma. Anzu keha maeti Marsile Alalu kõrvale ning uueks ülemaks sinna määrati Marduk. See juhtus 325 000 BC.

Ninmah´ muutunud välimus tegi tema vendadele juba muret. Maa väiksem raskusjõud ja lühemad ilmsüklid olid hakanud mõju avaldama. Ninmah kurtis, et tagaselja hüütakse teda vanaks lambaks.

Inglite mäss

Väsinud kaevuritel lubati Nibirule naasta ja nende asemele tulid uued. Et raketidega saaks rohkem kulda ära saata, otsustati asutada uus linn, kus maagid koha-peal ümber sulatatakse. Linna ehitamine Sumeris võttis 10 800 maa-aastat ja selle nimeks sai Bad-Tibira.

Nii et nendes vanades annunakide-aegsetes juttudes, kus räägitakse suurte ehitiste valmimisest ühe ööga, ei tähenda öö vist tavalist Maa ööd. Mida see aga tähendas, ei ole teada. Esialgu.

Uued noored tulijad ei osanud aga töö raskust adekvaatselt ette kujutada ja muutusid ruttu rahulolematuks. Looduse uurimisega ametis Enki ei pannud seda tähele, aga Ninurta märkas kulla hulga vähenemist.

Probleemide tutvuma saabus ka Enlil, ning kaevurid otsustasid ca 300 000 BC märulit teha. Öösel piirasid nad Enlili maja sisse. Enlil küsis Enki käest, et kas ei saaks välja mõelda mõned uued tööriistad. Enki aga vastas, et mõistlikum oleks luua endale abijõud Adamu, Primitiivne Tööline. Toorik on Aafrika rohtlates olemas, talle tuleb ainult natuke meie geene sisse pookida. Nad ei tunne riideid, on üleni karvased, söövad taimi maast otse suuga, aga tööjõuks on head. Ninmah lisis, et nende enda esivanemad Nibirul olid kunagi tõenäoliselt samasugused.

Loodusekanalitel on pidevalt näha, et nii ahvid kui pändikud ei söö taimi maast suuga, vaid tõmbavad-murravad need ja söövad käest. Hmmm ...

Kuuleka abilise loomine

Enkil oli juba Elude Majas Aafrikas kaks sellis puuris ja nende DNA oli läbi uuritud. Kuna elu alged olid Maale tulnud ilmselt 4,5 miljardi aasta tagusest kaktlõustumisest Nibirult, olid geenid ristamiseks sobivad. Millised meie eellased sel ajal seal elasid, pole selge. Praeguste andmete järgi pidi see olema kas Homo Erectus või Homo Naledi.

Enki ja Ninmah elu loomise laboris. USA armee üks paremaid kaugnägejaid uuris inimese pärinemist ja nägi samuti laboratooriumi.

Enlil protesteeris: Nibirul on orjapidamine juba ammu keelatud, ja kellegi loomine on Kõige Alguse Isa ainuõigus. Enki vastas: mitte orjad, vaid abilised. Ja me ei tee uut olevust, vaid täiustame olemas-

olevat. Enlil jäi aga vaevama küsimus, et kas sellise abilise loomine on ettemääratus või kõigest saatus?

Küsimus seati Anule, too küsis vastust tarkade nõukojalt. Nõukoda otsustas, et kuna Nibiru olemasolu on küsimuse all, võib abilise loomise ette võtta. Ja Enki abiliseks määrati Ninmah.

NB! Annunakide geenitehnikaga tehti primitiivsemast Homo liigist Homo Sapiens, mitte ei manipuleeritud Homo Sapiensi orjatööle sobivaks, nagu emotsionaalsemad alternatiivuurijad tihti arvavad.

Jumalate geenid

Naissoost (vist siis) Erectuse munarakk viljastati katseklaasis hoolega valitud noore meesannunaki vere ja sperma seguga ning siis pandi spetsiaalse „konteinerikesega” ahvnaise üssa. Rasestumisi aga ei järgnenud. Pärast mitutteist edutut katset taipas Enki, et seeme ja munarakk tuleb panna emakasse siirdamiseks mitte Nibiru kristallist konteinerikesse, vaid maapealsetest materjalidest tehtusse. Seda maapealset asja nimetatakse vanades tekstides saviks, aga Enki raamatus on korraks öeldud, et Maa omadest materjalidest peab see asi saama tehtud (muuhulgas ka?) kullast ja vasest. Annunakide DNA lisamist juhtisid ME-de valemid.

Maa naisolevus sünnitaski sobiva väljanägemisega lapse, aga rääkima see ei hakanud, tegi ikka mörinaid ja norsatusi. Õige mitu korda proovisid nad veel, aga ikka oli tulemusel midagi põhimõttelist puudu, olid need siis paralüüeeritud jalad, hingamisvõimetud kopsud või pimedad silmad.

Nüüd mõistis Enki, et lapse peab sünnitama annunaki naine. Esimene vabatahtlik oli Ninmah ise, ja laps oli nagu olema peab. Kui Enki andis talle kerge laksu, tegi laps õiget häält. Nahavärv oli tal tumepunakas. Poisslaps sai nimeks Adamu.

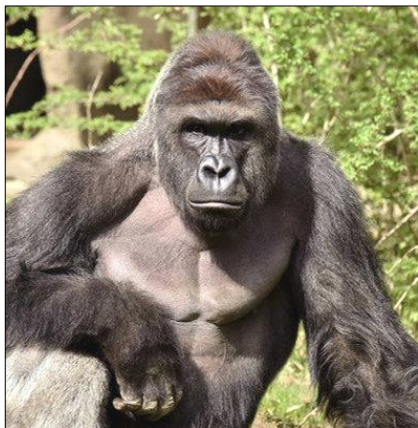
Palju nalja tegi Enkile poisi eesnahk: annunakidel seda ei olnud. Enki ütles, et las see jääb pealegi, hakkab neid meie rahvast eristama.

Abilisi oli aga loomulikult rohkem vaja ja Ninmah leidis oma personali hulgast seitse vabatahtlikku, kes olid nõus tööjõudu juurde sünnitama. Igasse konteinerisse lisati tilgake Adamu verd.

Akkadia lugu nimega Atra-Hasis (17. saj BC) räägib inimese loomisest pisut teisiti. Seal ei ole juttu katsetustest ja esimesest inimesest, hakatakse kohe pihta seitsme olevuse loomisega. Inanna-Ishtar ei puutunud Homo Sapiensi loomisel asjasse, kuigi seda Atra-Hasises räägitakse.

Meie esiisa Aadam oli siis esimene katseklaasilaps Maa pinnal. Ninmah sai hüüdnime Mammi, mis tähendas sedasama, mida see praegu meil tähendab ...

Siin on aga üks konks. Piiblist väljajäetud „Aadama mälestused” räägib, et alguses oli inimene hermafrodiit ja siis tegi jumal selle kaheks sugupooleks.

Inimestel on ka isastel rinnanibud, ahvidel ei ole. Me läksime neist küll ametliku teaduse järgi ammu lahku, aga kuidas ja miks siis sugupuud meie haru isastele rinnanibud tekkisid? Olid need siis Homo algmaterjalil või annunakidel? Mis hea pärast? Hmmm ...

Pattu langemine

Sedamoodi aga ei saanud see kaua kesta: abilistele endile tuli anda paljunemisvõime. Naiste saamiseks tuli ME-de valemeid ümber häälestada. Mudelnaise sünnitajaks nõustus saama Enki naine Ninki. Tüdruk sai nimeks Ti-Amat. Seitse vabatahtlikku sünnitasid nüüd veel seitse naist töölistele.

Puude keskele tehti seitse puuri, kuhu inimesed paarikaupa elama pandi lootuses, et nüüd hakkavad need ise järglasi tootma. Adamu ja Ti-Amat viidi aga Sumerisusse. Kõik käisid neid imeelukaid vaatamas, Marduk tuli isegi Marsilt kohale. Kõik olid nähtuga rahul.

Aafrikas aga ei jäänud inimnaised vaatamata sagedasele seksile rasedaks. Enki kartis juba, et kahel liigi ristamise tulemuseks on needus, aga tema poeg Ningishzidda soovitas ME-de valemeid veel lähemalt uurida. Nad avastasid, et 22 kromosoomipaariga ei tule tõesti soo jätkamisest midagi välja, lisada tuleb veel üks paar. Selle protseduuri juures kasutati Enki ribist võetud eluessentsi, mis siirati Adamu ribisse. Samal moel tehti Ninmah ribi ja Ti-Amatiga.

NB! Ei ole teada, kui palju kromosoomipaare annunakidel oli/on. Juutjuubis räägivad entusiastid nende DNA kohta ilmselgeid muinasjutte.

Adamu ja Ti-Amat lasti puuviljaaeda vabalt kõndima. Nüüd olid nad teadlikud oma alastusest ja teineteise suguelunditest. Ti-Amat tegi kummalegi lehtedest põlled.

Aias aga jalutas ringi Enlil, kes nende põllesid märkas. Enki rääkis ära kogu paljunemise probleemi lahendamise loo, ja Enlil sai väga vihaseks. Tema arvates ei tohtinud inimesi liiga tarkadeks teha. Tööjõud pidi valitsejatele selgelt alla jääma, ja ainult piisavalt intelligentne olema.

Ningishzidda aga rahustas, et pika elu võimet inimestele ei antud, ja Ninmah lisas, et mis meil muud üle jäi? Oma poisid pole ju nõus enam kaevandustes rassima! Selle peale käskis vihane Enlil viia inimesed sinna, kus neid vaja läheb: ära Aafrikasse.

Ti-Amati esimene sünnitus andis kaksikud, poja ja tütre. Ja veel enne, kui esimene 3600 aastat läbi sai, olid inimesi palju saanud. Nad allusid korraldustele, tahtsid olla annunakide seltskonnas, ei kurtnud ei palavuse ega tolmu üle ega ka töö raskuse üle. Nibiru sai vajalikku kulda ja selle atmosfäär paranes tasapisi.

Uus kosmodroom

Sel ajal valitses Maal jääaeg. Varsti pärast inimese valmimist hakkas Maa kliima soojenema. Vihma sadas rohkem, jõed tõusid üle kallaste, annunakide eluasemed vajasisid remonti. Vulkaanid aktiveerusid, maa värises alatasa. Jääga kaetud Antarktika mürises. Aafrika lõunatippu rajas Enki kliimamuutuste jälgimise jaama. Selle juhtimise andis ta oma pojale Nergalile ja selle abikaasale Ereshkigalile.

Nibiru lähenes jälle Maale ja Marsilt kurtis Marduk, et tugevad tuuled tõstavad tulikaid tolmutorme, ning meteoriidivöös toimub kurat teab mis. Taevast sadas Maale väävlit. Tormid muutsid päise päeva pilkaseks pimeduseks. Meteoriidid sadasid alla nagu raketid. Sama toimus ka Kuul ja Marsil.

Asteroidivööst ajas Nibiru mõju välja suuri ja väikesi tükke, ning Veenus väljus oma orbiidilt mööduva Nibiru poole. Kosmose sügavustest tõmbas Nibiru kaasa ka ühe Tiamatist üle jäänud suure tüki, mis pörkas kokku Kuuga.

Siis aga kauges Nibiru Päikesest, kosmos rahunes, Veenus jäi oma endisele orbiidile, taevast ei sadanud Maale enam ei suurt ega väikest. Siberis oli Maa seest tuliseid vedelikke voolama hakanud, Ninurta avastas selles väävlit ja palju bituumeneid. Marsil oli atmosfäär kannatada saanud ja tormid ei lasknud enam seal tööd teha.

Nüüd tuli hakata Nibirule kulda saatma ilma Marsi vahejaamata, seepärast rajati metallitöötlemiskeskuse juurde Sumeris kosmosejaam, mis oli võimeline vastu võtma kosmosekaarikuid. Kuna Maalt startimine nõudis palju rohkem energiat (Maa on Marsist suurem), läks Enki koos Mardukiga Kuud uurima: ehk saab seda vahejaamana kasutada. Aga seal polnud õhku.

Nibiru liikumist ümber Päikese arvestades jagas Enki kosmose ja sellest tulenevalt Maa kolme sektorisse: Anu, Enlili ja tema enda teed, ning igaihes neist defioneeris kaksteist tähtkuju. Nii et kokku sai endale nime 36 tähtkuju. Meie Zodiaagi 12 märki asuvad keskmises, Anu „tees”. Maal oli Anu tee 30 kraadi kummalegi poole ekvaatorit, Enlili tee sellest põhja ja Enki enda tee lõuna pool. See oli vajalik maiste Ettemääratuste Tahvlite sisustamiseks. Enki saabumise ajal Maale hakkas seal just lõppema Kalade tähtkuju aeg.

Kuul võttis Marduk jutuks selle, et Enki ei olnud teda valinud kaaslaseks inimese loomisele ja et Enlilile on rohkem võimu antud, kui Enkile. Tema arvates oli nii tema isa kui Anu esmasündinut ja teda ennast kui Enki esmasündinut alandatud: ei olnud antud kõige tähtsamaid ameteid. Enki lubas Mardukile, et kui tolle tähtkuju aeg saabub, saab ta endale kõik selle, millest Enki ise oli ilma jätud.

Uue kosmodroomi avamise puhul saabus kohale ka Anu. Poolvennad hakkasid vaidlema, kumba poeg peaks uue kosmosejaama ülemaks saama, ja Anu andis selle hoopis kolmanda põlvkonna esindajale Utule. Linna nimeks sai Sippar, ehitamine kestis ca 4000 Maa-aastat ja valmis sai see 288 000 BC.

Ka Sumeris töötavad nibirulased hakkasid endale inimestest tööjõudu nõudma, sest tuli juurde ehitada palju elamuid, ja Sumeri rahvas leidis, et nende koormus on kasvanud üle mõistuse suureks. Enlil ja Enki hakkasid asja arutama, aga Ninurta võttis ohjad enda kätte ning läks koos 50 relvastatud mehega Aafrikasse ja tõi sealt hulga inimesi. Selle peale vihastas mitte ainult Enki, vaid ka Enlil: tema oli käskinud inimesed Sumerist eemal hoida! Ninurta aga vastas, et see hoiab ära mässu Sumeris.

Homo Sapiens Sapiens

Inimeste arv kasvas kiiresti ja toiduga tekkisid probleemid, sest ei olnud veel ei kodustatud ei teravilja ega koduloomi. Toit korjati loodusest, ja see oli sama nii annunakidele kui inimestele. Enlil käskis Enkil midagi ette võtta, sest tema oli ju kõige selle autor. Enki peas oli aga küpsenud uus plaan: luua tsiviliseeritud inimkond.

Inimesi lähemalt uurides avastas ta ehmatusega, et ajapikku olid need hakanud taandarenema ja ikka rohkem sarnanema metsikule algmaterjalile. Kord silmas ta jõe kaldal kaht väga isuäratavat inimnaist. Enki tegi mõlemaga sugu ning üheksa kuu pärast sünnitasid nad üks hommikul ja teine õhtul; üks poja ja teine tütre. Siit sai alguse siiani elav legend Koidust ja Hämarikust. Juhtus see ca 145 000 BC.

Enki teadis, et nüüd oligi ta hakkama saanud Tsiiviliseeritud Inimese loomisega. Ta lasi emad enda juurde Eridusse tuua ja rääkis, et oli lapsed leidnud kõrkjate seest pilliroost korvides. Nimeks said lapsed Adapa ja Titi. Uued inimesed erinesid selgelt varasematest Sapiensidest. Arenesid aeglasemalt, olid kiirema arusaamisega ning võimelised annunakide keelt rääkima. Enki õpetas Adapat ja tema abikaasa Ninki Titit.

Esimesest seksist sai Titi kaksikud vennad. Selle peale käskis Anu Adapa Nibirule saata. Enlil oli jällegi vihane: kes oleks võinud arvata, et Primitiivne Tööline kunagi Nibirule reisib! Seal sööb ta pika elu sööki ja joob pika elu jooki ning ongi täpselt nagu meie! Ka Enkile ei meeldinud see mõte ning ta instrueeris Adapat, et see Nibirul pakutavat ei sööks ega jooks. Las nad jäävad surelikeks!

Kain ja Abel

Pärast Adapa tagasitulekut rääkis Enki Enlilile ja Ninmah'le ära Koidu ja Hämariku loo ning ütles, et sellega lahendas ta nende toitlustusprobleemi. Enlil vihastas: nii oled Sa oma mõtlematusega ära määranud annunakide ja inimeste saatused! Nüüd on inimesi palju, ja saatus on ettemääratusest võitu saanud!

Adapa-Titi kaksikutest anti üks Ninurtale ja teine Mardukile õpetada. Ninurta pani poisile nimeks Kain (Ka-in) ning õpetas talle põllupidamist. Marduk pani vennale nimeks Abael ja õpetas talle karjapidamist. Kui Dumuzi ühe šari pärast seemnete, lammaste DNA ja talledega tagasi tuli, hakkas Abael praktilist loomapidamist ajama, Kain aga põldu harima.

NB! See tähendab, et selleks ajaks olid vennad elanud üle 3600 aasta, Adapa ja Ti aga väga palju rohkem.

Kui esimene vili küps ja esimesed lambad täiskasvanuks said, korraldati suur pidu. Enki ja Enlili ette pandi mõlema venna toodang, Enkile meeldis rohkem lammas ja ta tõstis selle võidurõõmsalt pea kohale. Kainile see ei meeldinud, ja kui Abael kevadel oma lambaid niisutuskanalitest juua lasi, vihastas Kain väga. Tõusnud tüli käigus võttis ta kivi ja tagus venna pead tükk aega. Siis tuli mõistus tagasi ja ta hakkas lohutamatult nutma.

Kaini saadeti asumisele; ta pidi minema Sumerist ida poole. Et teda ja tema järglasi teistest inimestest eristada saaks, muutis Nigishzidda Kaini DNA-d, tegi nn Kaini märgi. Tõenäoliselt nii, et tema suguvõsa meestel ei kasvanud karvad näkku. Annunakidel olid teatavasti habemed.

Kain läks ära Itta üle mägede koos õe Awaniga, kellest sai tema abikaasa. Nii et Kaini järglasi sai täis kõigepealt Aasia ja siis Ameerika. Kummalisel moel polnud aga algselt näokarvu ka enamusel negroidsetel aafriklastel.

Esimesed tilgad tsivilisatsiooni

Adapa ja Titi pidid kohe hakkama uusi lapsi tegema, et oleks põllupidajaid ja loomakasvatajaid. Alguses tuli ridamisi tütreid, aga kusagil 84-85 tuhandenda BC aasta paiku sündis lõpuks poeg, kes sai nimeks Sati. Kokku said Adapa ja Titi kolmkümmend poega ja kolmkümmend tütar.

76 000 BC kandis sündinud Enshi sai igakülgset haridust nii oma vanematelt kui annunakidelt, ja sellest ajast hakkasid inimesed annunakisid isandateks kutsuma. Enshi poja Kilnsile õpetas Ninurta savi põletamist, bituumeniga tule tegemist ning metallide sulatamist ja puhastamist. See toimus 72 000 BC kandis.

Järgmise šari ajal õpetats Ninurta Malalule muusikat, veel järgmises šaris Dumuzi Malalu pojale kaevude kaevamist ja vee juhtimist kanalitega. Malalu pojapoeg sai nimeks Enki-ME ning Enki õpetas talle ME-dest arusaamist.

Poiss oli väga intelligentne, hakkas Enkile meeldima ja sai teada kõik selle, mida omal ajal Adapale õpetati. Teda viis Marduk kaks korda kosmosesse: üks kord Kuule, teine kord Marsile. Utu õpetas Enkimele riitusi ja koolitas ta esimeseks preestriks. Saja esimesel Maa missiooni šaril (ca 60 000 BC) sündis Enkimele poeg Matushal. Enkime ise lahkus kosmosesse, kuhu jäi elu lõpuni.

Sel ajal tundis Adapa surma lähenemist. Sell puhul käskis Enki Ninurtal kohale tuua ka pagendatud Kaini. Temale ütles Adapa, et Kaini järglasetest saab alguse seitse rahvust, ise sureb ta aga kivi läbi. Selleks sai ehitusel kukkuv kivi. Teisele pojale Satile ütles Adapa aga, et tema seemnest saab Maa täidetud, ning see on nagu kolme haruga puu, mis elab üle ka Suure Õnnetuse. Adapa suri 108. šari lõpus, 39 000 BC kandis. Kokku elas ta peaaegu 50 000 aastat.

Mida enam inimesed teineteisega segunesid, seda lühemaks muutus nende eluiga, sest annunakide geenid muutusid suhteliselt nõrgemaks. Ilmselt segunesid omavahel ka Adamu ja Adapa järglased.

Inglite mäss

Orbiidilt Maa asju jälgima pidavad igigid hakkasid sellel ajal järjest rohkem alla tulema. Päike purskas energiat, Maa ja Marsi tõmbejõududes esines muutusi. Ninurta seadis Lõuna-Ameerika mägedes igaks juhuks üles uue sidejaama Nibiruga. Marduk saadeti Marsile rahutuks muutunud igigisid rahustama. Nõu pidavad Enki, Enlil ja Ninmah vaatasid üksteist ja mõtlesid, et küll nood kaks on ikka vanaks jäänud!

Marduk teatas, et tahab abielluda Adapa järeltulijaga, Enkime tütreaga. Kui Enki selle peale karjus, et esmasündinud Nibiru prints ei tohi Maa naisega abielluda, kostis Marduk pehmelt, et mitte maalane, vaid sinu enda järeltulija. Minu pojast saab Maa valitseja!

Ka Enlil oli väga vihane, Ninmah aga pettunud. Enlil ei lubanud Mardukil pärast abiellumist Sumerisse jääda ja andis talle valitsemiseks Egiptuse, Anu aga võttis temalt Nibiru printsi staatuse.

Marsilt tuli 200 igigit pulma. Nad olid otsustanud samuti omale Maa naisi võtta: aitab üksindusest, kui ülemus tohib, tohime ka meie! Pulmas röövisid nad igauks naise ja viisid need Baalbeki maandumisplatsile, kuhu nad ennast kindlustasid. Nad lubasid kogu Maa tulega hävitada, kui neile abiellumiseks luba ei anta.

Enki ja Ninmah olid nõus, aga Enlil aga raevutses: igigid peavad oma naistega Maalt lahkuma! Marduk vastas, et Marsil on tingimused muutnud elamiskõlbmatuks. Lõpuks jäid igigid Baalbeki ümbrusse elama.

Osa igigisid läks mõne aja pärast Mardukiga Egiptusse, osa jäi Baalbekki, ja nende järeltulijatest läks osa hiljem elama idapoolsetesse mägedesse. Enlil aga saatis Ninurta Põhja-Ameerikasse, et see Kaini järeltulijatega oma valduse asutaks.

Seal õpetas Ninurta inimestele tööriistade tegemist ja muusika mängimist, kaevandamist ja metalli sulatamist, balsapuust parvede ehitamist ja nendega ookeani ületamist. Nad ehitasid sinna linna kahe torniga. Nii et alates ca 30 000 BC oli Põhja-Ameerikas inimestel enam-vähem tsiviliseeritud elamine koos (mingite) metallide tundmisega.

Enki saatis Ziusudra ise Marduki juurde, et see talle linnade ehitamist õpetaks, ja tegi tema naisele poja, kes sündis 27 000 BC paiku. See oli albiino. Poisi nimeks pandi Ziusudra, teda hakkas õpetama Ninmah.

Piibli järgi oli igigide patt ennekõike Maale tulemine, ja lisaks see, et nad õpetasid inimestele teadmisi, mis pidanuks vähemasti sellel ajal olema ainult jumalate kasutuses: lugemist-kirjutamist, metallindust ja relvandust, ajaarvamist ja astroloogiat, pilvede üle valitsemist, maagiat, ehete tegemist ja naistele meikimist jne. Seda aga õpetasid teise põlvkonna annunakid inimestele ka ise, küll väiksemas mõõtkavas.

Igigide ja inimeste järeltulijad, hiidkasvu nefilimid, olid aga peamiseks põhjuseks, miks Enlili jaoks muutus Maa tüütavaks. Hiiglaste tekkimise põhjus oli ilmselt see, et kui ema oli inimene, ei saanud laps kasvu piiravat geeni.

Ärevad ajad

Kliima läks halvemaks. Ilmad olid külmemad, vihma ei sadanud: jälle jääaeg. Vili põldudel oli nigel, lammastel tallesid vähe. Maad vaevasid haigused ja näljahäda. Ninmah tahtis inimesi õpetada ise oma haigusi ravima, Enki aga kanalite ja tiikide ehitamist ning merest kala püüdmist. Enlil aga keelas selle ära: ta tahtis inimestest päris lahti saada; inimeste kisa häiris teada.

Oma osa oli selles ka inimeste ja igigide järglastel, hiiglastel. Koopajoonistel on kujutatud hiiglaste ja inimeste võitlusi. Hiiglaste ja annunakide võitlustest on Uputuse-järgsetes tekstides vihjeid, mitte otseseid kirjeldusi. Mõned Põhja-Ameerika jutud räägivad aga ka jumalate võitlustest hiiglastega.

Hiiglased inimesi kiusamas.

Shuruppakis muutus olukord väljakannatamatuks ja inimeste esikõneleja Ziusudra läks Enki jutule. See ei saanud aga midagi teha, sest Enlil ei lubanud. Pealegi olid annunakid oma söögipoolisega samuti hädas.

Nii Maal kui Marsil olid aastaajad kaotanud regulaarsuse. Nibirul jälgiti asjade kulgu. Planeetide käitumine oli muutunud imelikuks, seda nimetati nende ettemääratuste muutumiseks. Terve Päikese perekond oli millegipärast häiritud. Päikese pinnale ilmusid mustad plekid, täht paiskas välja leeke. Meteoriidivööd tõmbasid ja lükkasid tundmatud jõud. Ilmselt algas siis Päikese ja Saturni süsteemide ühinemine, milles loete järgmises raamatus.

Antarktika jäämassid olid hakanud libisema. Ninurta oma mõõteriistadega avastas maa sügavusest värinaid. Kõik see kestis 21 600 aastat. Nibirul arvatati välja, et kui see järgmisel korral Päikesele läheneb, on Marss teisel pool Päikest ja Maad ei kaitse Nibiru tõmbejõu eest miski. Siis libiseb jääkate Antarktikalt merre ja põhjustab üle kogu planeedi sõudva hiidlaine.

Enlili juurde tuli kosmosekaarikuga valgete juustega annunaki nimega Galzu ja tõi Anult teate. Selle pitser oli kinni, krüpteering õige. Teade ütles, et Galzu räägib kuninga ning tema nõukogu nimel. Ta käskis kutsuda ka Enki ja Ninmah’.

Galzu rääkis, et kaua Maal viibinud annunakide organismil on raske uuesti kohanda Nibiruga. Anu olla käskinud neil kolmel jääda Maale, kõigile teistele anda valida, kas jääda või minna Nibirule. Inimestest naised pidid aga maha jääma.

Kõik Enlili ja Enki järeltulijad otsustasid Maale jääda. Enlili survele vannuti, et inimestele eesootavast õnnetusel teada ei anta. Enki ja Nimah otsustasid ikkagi võtta kõigelt elavalt nende DNA näidised ja need õnnetuskindlalt maha matta, et pärast uputust elu taastada.

Ei ole teada, kui palju nibirulasi lisaks Anu suguvõsale Maale jäi.

Enne uputust tuli Enki juurde unes jälle Galzu. Ta ütles, et Enlilil oli õigus, kui ta elu Maal hukkaläinuks nimetas, ja tegelikult oli see ettemääratus. Enki peab aga nüüd saatuse oma kätte võtma, sest Maa peavad pärima inimesed. Enki peab ilma antud vannet rikkumata Ziusudrat hoiatama ja andma talle uppumiskindla laeva joonised. Selline on Kõige Looja tahe!

Ärgates leidis Enki voodi kõrvalt sama tahvli laeva joonistega, mida Galzu oli talle unes näidanud. Vande hoidmise probleemi lahendas Enki nii, et seisis õhtul Ziusudra kõrkjaonni seina taha ja rääkis seina, mitte Ziusudraga. Noa laeva navigaatoriks tuli aga Enki poeg Ningal, kes tõi laeva kasti Enki ja Ninmah' poolt võetud DNAdega.

Hiljem selgus, et Nibirul ei ela ühtki Galzu-nimelist ja seepärast pole ka Anu teda kunagi kuhugi saatnud.

Uputus ja jääaja lõpp

Kuult ja Maa püsijääst on leitud tõendeid, et jääaja lõpu ajal oli Päike väga palju aktiivsem. Võis olla, et selle plasma lükkas Maa magnetvälja nii palju kokku, et mõjutas otse atmosfääri: radioaktiivse süsiniku hulk suurenes enne uputust kiiresti. See võis soojenemist põhjustada. Radiatsioon võis olla praegusele inimesele surmavast kaks korda suurem. Vanad Põhja-Ameerika legendid räägivadki sellest, et Päike põletas Maad.

Iidse katastroofi põhjuseks oli Nibiru lähenemisest põhjustatud Antarktika jäälahmaka merrevajumine ning Põhja-Ameerika jääkilbile komeedi kukkumine. Komeedi tükke kukkus aga mitmele poole, ka Euroopasse.

Jääaja maksimum oli 19 000 BC. Põhja-Ameerika jääkilp oli 3,6 kilomeetri paksune. 10 800 BC tabasid suure komeedi tükid Põhja-Ameerika ja natuke vähemal määral Põhja-Euroopa jääkilpi. See löök vallandas väga palju energiat ja

soojendas kliima äkki peaaegu tänapäevasele tasemele, ning tekitas massiliselt metsatulekahjusid.

Põhja-Ameerika jääkilpi tekkinud hiidjärve vesi leidis jääseinas nõrga koha ja voolas hirmsa kiirusega Põhja-Jäämerre. See peatas Golfi hoovuse tükiks ajaks ja õhk hakkas väga kiiresti jahtuma. Õhus kondenseerus veeaur ja sadas maha. See alandas õhu temperatuuri järsult jupike maad alla nulli, nii jäätusid poole söömise pealt mammutid. Veetase tõusis rohkem kui 100 meetri võrra.

9 800 BC raputas mööduva Nibiru jõuväli Maad ja Antarktikas libises tohutu jääväli merre. Üks jääkilp pörkas kokku teisega, Antarktika värises nagu katkine munakoor, ennenägematu torm puhus tekkinud hiidlainet põhja poole. Annunakid elasid toimuvale kaasa orbiidilt.

Tsunami liikus üle Maa edasi-tagasi 7 päeva, ning 40 päeva sadas lausvihma. Kui vesi rahunes ja vihm lõppes, tegi Ningal laevale purje ja suunas selle Ararati tippudele. Ziusudra lasi linde lendu just nii, nagu Piiblis kirjas. Lõuna-Aafrika läänerranniku kõrbed on sellest, et tsunami tuli sealtpoolt. Soolase vee setted mürgitasid pinnase põhjalikult. Sama lugu oli Somaalia „sarvega“, Austraaliaga, ja ka Jõulusaare kujud pole vist mitte inimeste poolt maetud.

Kui laev kaljudele seisma jäi, ehitas Ziusudra Enkile altari, süütas sellele tule ja ohverdas lambatalle. Enki kutsus Enlili helikopteritega Araratile lendama, et olukorda lähemalt uurida. Seal jõudis Enlili ninna küpseva liha lõhn. Mõne inimese säilimine ärritas teda nii, et ta oli valmis Enki ära kägistama. Ningal kutsus alla ka Ninurta ja Ninmah'. Enki rääkis kõigile Galzu külaskäigust. Enlil rahunes ning õnnistas Ziusudrat ja tema naist: olge viljakad ja paljunege, täitke Maa oma järglastega!

Nii lõppes Vana Aeg.

Suure Uputuse jäljed

Namiibias

ja keset Austraaliat.

Uus Algus

Kõrgemad kohad mägedes, sealhulgas ka maandumisplatvorm Baalbekis, ei olnud muda alla mattunud. Siberis ja Kesk Aasias laine ilmselt eriti suurt kahju ei põhjustanud. Baalbeki alla ehitatud säilitusruumis olid alles Nibirult toodud teraviljade seemned. Marsilt aga oli Nibiru tõmbejõud atmosfääri ära imenud ning kogu planeedi vesi oli aurustunud.

Ninurta ehitas Seedrimägedele Liibanonis terrassid ja õpetas Ziusudra vanimale pojale teraviljakasvatust. Ishkur otsis säilinud viljapuid ning leidis esimesena viinamarja. Selle viljadest tehti kohe veini ja Ziusudra jõi ennast purju. Dumuzi sai ülesandeks loomi aretada ja Ziusudra keskmisele pojale loomapidamist õpetada. Enki ehitas koos Ningaliga Niilusele Aswani tammi.

Aafrika kaevandused olid veega täidetud ja kogu Sumer paksu mudakihi alla maetud. Ameerikas oli kataklüsm aga mägesid rebinud ja suurel hulgal puhast kulda maapinnale toonud. Seda polnud vaja töödelda, ainult kokku korjata. Enlil järelendas sellest, et Kõige Looja nähtamatu käsi hoiab Nibirut elus.

Ninurta ütles, et Lõuna-Ameerika kõrgetes mägedes on Kaini järeltulijaid elus ja nad tunnevad metallide asja. Kuld lennutati Lähis-Ida kosmosejaama propellerlennukitega.

Suur Maadejagamine

Lähis-Idas leiti uus paik kosmosekaarikute lennuvälja ja juhtimiskeskuse tarvis Jeruusalemma kohast. Uue maandumiskoridori jaoks oli lisaks Araratile vaja veel kaht mäge orientiiriks. Selle tarvis projekteeris Ningishzidda Giza püramiidid. Nende sisse nägi ta ette galeriid ja kambrid pulseerivate kristallidega.

Kivid püramiidide jaoks lõigati ja paigaldati annunakide töövahenditega. Suurem osa püramiididest on aga tehtud valatud blokkidest. Metall – elektrumi – Suure Püramiidi tipukivi jaoks leiutas Gibil. See koondas kõigi kristallide energia kosmosse suunamiseks. See oli heledam kui Päike.

Enki tegi ettepaneku püstitada püramiidide juurde monument nende autorile Nigishziddale. Selleks sai itta vaatav lõvi Ningishzidda peaga.

Püramiidid ehitati just sellel eesmärgil, mitte inimestele kaugesse tulevikku jälgede ja juhtlõngade jätmiseks. Nii et kui tahetakse aru saada nende orienteerituse ja mõõtmete tähendusest, peaks lähtuma tegelikust otstarbest ja sellest, et see värk seal pole enam komplektne (loete tagapool).

Nüüd hakkasid kõik endale maad ja inimesi nõudma. Siinai poolsaar anti Ninmah'le ja inimestel keelati sinna pääs. Idapoolsed maad jäid Enlilile, sinna asusid Ziusudra pojad Shem ja Jafet. Aafrika anti Enkile, inimestest asus sinna Ziusudra keskmine poeg Ham, ning Aafrika pealikuks sai Marduk.

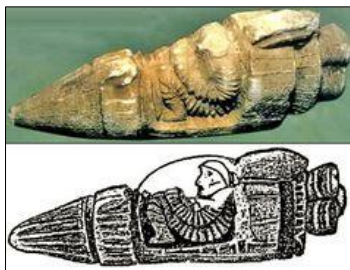
Igigide pealik Shamgaz aga muretses, et igigidele pole valitsemiseks ühtki kohta ette nähtud. Ta kartis, et Marduki Aafrikasse elama asunud poeg Asar (Osiris) saab kõik endale ja temaga Baalbekis elav Satu (Seth) jääb kõigest ilma. Shamaz organiseeris peo, kus Asar purju joodeti, kirstu pandi ja merre heideti. Kui kirst leiti, oli Asar surnud. Juhtus see ca 9330 BC.

Annunakide seaduste kohaselt oleks nüüd Satu pidanud Asari naisele Astale (Isis) lapse tegema. See aga Astale ei meeldinud ning ta võttis Asarist seemnevedeliku ning rasestas sellega ennast ise. Poeg sai nimeks Horon (hiljem Horus). Temast kasvatati isa eest kättemaksja.

Horuse adopteeris vanaonu Gibil, kes konstrueeris talle tiibadega sandaalid, ehitas talle rakette laskva harpuuni ning õpetas metallide kasutamise kunsti, muuhulgas tundma püha metalli rauda. Sethile kättemaksmise käigus moodustas Horus inimestest armee – esimese ajaloos.

Horuse armee moodi väljanägemise ja relvastusega olid „Troonide Mängu“ Daeneryse mustas nahas võitlejad.

Satu saatis Horusele sõnumi: see on asi meie vahel, võitleme kahekesi. Satu tabas Horust mürgitatud noolega. Asta kutsus Ningishzidda orbitaallaevast appi. Too äratas Horuse ellu ja andis talle rakettlennuki. Kui Horus Satu kohtu ette tõi, oli too pime ja purustatud munanditega. Las ta elab sellisena edasi, pani ette Asta. Nii jäi. Juhtus see 8970 BC.

Türgist on leitud üks pisiraketi kujuke, mille lenduri pea on kahjuks ära murdunud. See on võiks olla Horusele Sethiga sõdimiseks tehtud rakettlennuki mudel.

Mõlemad pojad kaotanud Marduk ja Sarpanit leidsid lohutust teineteisest. Mõne aja pärast sündis neile poeg, kes sai nimeks Nabu, Ettekuulutuse Kandja.

Enlili tegi asjade üldine käik murelikuks: annunakid kippusid inimestele ja igigidele alla jääma! Ta saatis Ninurta salaja Lõuna-Ameerika mägedesse, kuhu see

rajas uue lennu- ja sidekeskuse - Tiwanaku. Sealt saanuks vajaduse korral kulla Nibirule saatmist jätkata.

Esimene Püramiidide Sõda

Sel ajal armus Enki poeg Dumuzi Enlili lapselapsesse Inannasse. Enki oli Dumuzile andnud valitseda suure maa Aafrika keskosa mägedes. See tegi Marduki kadedaks. Marduk ja Dumuzi õde Geshtinanna tegid plaani. Tüdruk võidis ja lõhnastas ennast ning läks Dumuzi juurde ja ahvatles selle endaga seksima ning ütles siis, et nüüd süüdistab Marduk teda vägistamises. Dumuzi põgenes, aga jõe kaldal libastus ja lõi pea vastu kivi. Surnud.

Inanna läks Aafrika lõunatippu oma õe Ereshkigali ja tema abikaasa Nergali juurde, et Dumuzi keha matmiseks kätte saada. Aga Ereshkigal arvas, et õde tuli nõudma, et Nergal talle vastavalt seadustele lapse teeks, ning lasi Inanna piinaval kombel tappa.

Enki tegi kaks humandoidi, kelle soontes ei voolanud verd, ning saatis need Inanna keha ära tooma. Ereshkigal lasi nende peal kõiki relvi proovida, aga miski ei mõjunud, ja lasi siis Inanna keha neile anda. Enki kaks saadikut elustasid Inanna samamoodi, nagu Ninmah oli Marsil elustanud Anzu.

Inanna lasi Dumuzi keha viia tema valdustesse ning pani selle koopasse Ülestõusmise Päeva ootama. Miks Dumuzit ei elustatud, ei ole (esialgu) kusagil kirjas. Inanna läks Enki juurde ja nõudis Mardukile surma. Enki aga leidis, et tapmisi on olnud juba piisavalt, ja nii läks Inanna oma suguseltsi juurde õigust nõudma. Enlil saatis Enkile sõnumi, et Maruk peab alla andma. Too aga leidis, et kõigele vaatamata tuleb Marduki õigusi kaitsta.

Inanna lendas Aafrikasse ja kutsus Marduki võitlema. See põgenes Gibili ja Ningali valdustesse, Inanna kannul. Õe toetamiseks saatis Ninurta oma lennumasinast vaenlase linnadele laserkiiri, Ishkur kasutas otsest energiarelva. Siis kastis Ninurta vaenlase asulad üle mürikikandvate rakettidega. Relvaga „See, Mis Rebib Pooleks” võttis ta inimestel mõistuse, jõed olid verest punased, relvad muutsid ööd päevadeks.

Nii et asjasse mittepuutuvad inimesed olid need, keda massiliselt tapeti.

Marduk taganes Suurde Püramiidi, Gibil lõi selle kaitseks enneolematu jõuvälja, Nergal saatis üles kõikenägeva satelliidi (või drooni). Inanna ründas püramiidi Hiilguse Relvaga, mis tabas pärast püramiidi siledalt küljelt peegeldumist vanaisale appi tulnud Horust paremasse silma. Ninhursagi rahutegemine ei õnnestunud.

Ninurta leidis salajase sissepääsu püramiidi. Marduk taandus kõige ülemisse, Suure Pulsseeriva Kivi kambrisse, ja lukustas selle kiviuksed. Inanna ja Ishkur läksid ka püramiidi ning kolmekesi otsustasid nad Marduki sinna elusalt matta. Selleks lasti alla kolm koridori blokeerivat kivi.

Marduki naine palus Utut ja Nannari, et need Inannat lepitaks. Too polnud vähema kui surmaga nõus, aga seekord oli Ninhursagil edu. Marduk saadeti pagendusse, Ningishzidda plaani järgi tõid annunakid ta püramiidist välja.

Marduki elupaigaks pidi saama Maa, Kust Ei Tulda Tagasi: Põhja-Ameerika põhjapoolne osa, maa, kus jahitakse sarvilisi loomi. Seal ei elanud ühtki Ziusudra järeltulijat, järelikult elasid seal Kaini ainult järeltulijad.

Ninurta tegi püramiidi elektroonikast-kristallidest puhtaks. Osa viidi Sumerisse, osa purustati kohapeal. Ninurta tulistas tipukivi pihta ja see purunes vastu maad. Uus majakas ehitati Siinaile. Juhtus see 8670 BC.

Tsivilisatsioon massidele

Shemi mustapealised järglased olid mägedes Uputusest puutumata jäänud ja tulid nüüd alla. Kuivanud muda peale ehitati uued linnad. Sõja tulemusena jagati maid ümber ja Anu soovis 7600 BC kandis veel kord Maad külastada. Nibirult Maale saabunud vanemad nägid välja palju nooremad, kui nende Maal elanud lapsed.

Maa asjadest rääkides otsustati, et Galzu oli olnud Kõige Looja saadik ja inimeste loomine annunakide poolt Ettemääratus. Annunakid on Maa ja inimeste jaoks kõigest Looja saadikud, kes on määratud Maapealset elu edendama ja kaitsma.

Annunakid otsustasid Ettemääratuse kohaselt käituda: luua inimeste tsiviliseeritud linnad ja endile seal olemiseks pühad rajoonid. Neid hakkasin inimesed kutsuma templiteks. Seal teeniti ja kummardati annunakisid kui kõrgeid jumalaid. Sisse seati kuninga ametikoht ning talle anti kroon ja skepter.

Määratleti kolm piirkonda, kolm inimestele ja üks ainult annunakidele. Endised Edini alad said Enlili suguvõsale, Aafrika Enkile ja Inanna sai Induse oru kandi Indias. Neljas piirkond sai olema Siinai poolsaar, kuhu rajati kosmodroom.

Ninurta oli kuninglikule paarile Lõuna-Ameerika kõrgetes mägedes ehitanud järve kaldale palee. Selle perfektselt lõigatud kiviplokid olid seest kaetud kullaga. Praegu tunneme seda kui Puma Punkut. Ninurta näitas Anule enda leiutatud uut tugevat metalli, mida meie nüüd pronksiks nimetame. Allapoole tasandikule oli ta ehitanud uue maandumisplatsi raketidele.

Anu kuulutas Marduki karistuse kustunuks. Uut kosmodroomi nähes sai Marduk aga vihaseks: mis on minu pagenduse ajal juhtunud? Kas Inanna saab siis nüüd ka Dumuzi maad?! Enlil haistis halba ja käskis Ishkuril jääda Ameerikasse kulla tootmist jälgima.

Anu visiidi auks hakati nüüd aega arvama Maa aastates. See toimus aastal 3760 BC. Uus ajaarvamine algas Sõnni tähtkujus, mis oli pühendatud Enlilile. Mayade kalender algab aastast 3114 BC, sest siis saabus Ningishzidda/Qetzalcoatl Kesk-Ameerikasse.

Edini tagasi jõudnud annunakid õpetasid inimestele mudatelliste tegemist ja nendest linnade ehitamist. Aga linnad said nüüd inimeste omad. Annunakide aastmed anti ka inimestele teada. Ishkur läks tagasi mägedesse põhja pool, Inanna Anu poolt kingitud Unug-ki'sse. Marduk ja tema poeg Nabu elasid Eridus, kus neil ei olnud omaette eluhooneid.

Annunakisid on nüüd kahtlustatud valitseva klassi DNA manipuleerimises. Eks alguses olidki valitsejateks enamasti nn pooljumalad: inimese ja nibirulase kombinatsioonid. Oli aga ka selliseid valitsejaid, kelle suguvõsas ei olnud ühtki jumalat. Inimesest valitsejate suguvõsad ise on aga oma geneetilist puhtust hoidnud küll.

Annunakidelt on pärit kõik meie praegused teraviljad. Üks päris ametlik teadlane uuris nisu väga pikalt ja tuli järeldusele, et see ei saaks evolutsioneerudes ka miljardi aastaga sellist DNA-d, nagu see praegu on. Ka lambad on meil annunakidelt.

Paabeli torn

Esimene linn, mis inimesed päris endale said, kandis nime Kish. Seal hakkas valitsema esimene inimesest kuningas. Sinna paigutasid Anu ja Enlil Taevase Ereda Asja, mille sees Ninurta nimetas valitsema esimese kuninga, kes sai ametlikus tiitlikus Võimas Mees (või Võimas Inimene). Kishis valitses 408 aasta jooksul 23 kuningat. Üks kuningas, Etana, sai hea töö eest tasuks kosmosereisi.

Enki andis Ninurtale inimeste tarvis 50 ME-d tsivilisatsiooni korraldamise valemitega. Kishis õpetati inimestele arvutamist, kirjutamist ja õlletegemist ning savi põletamist ja sepatööd. Seal said valmis ka esimesed ratastega vankrid. Linnarahva elu reguleerisid seadused. Selle eest loodi Ninurtale ülistuslaule ja talle pühendati Amburi tähtkuju.

Inanna kolmas piirkond oli tsiviliseerimise järjekorras ning Inanna tahtis asju kiirendada. Ta mukkis ennast üles ning läks Enkile külla. Seal korraldas ta õllejoomisvõistluse ning meelitas purjus vanakeselt välja 94 tsiviliseeritud kuningriigi ME-d. Kaineks saanuna üritas Enki ME-sid tagasi saada, aga ei õnnestunud.

Enlil otsustas, et kui Kishi valitsusaeg läbi saab, on järgmine inimeste pealinn Unug-ki. See ajas Marduki endast välja ning ta nõudis Enlililt Edini oma püha rajooni. Kui Enlil aga tema nõudmisele tähelepanu ei pööranud, otsustas Marduk oma saatuse enda kätte võtta. Ta lasi 3 460 BC oma püha linna ehitada kohta, mis oli esialgu valitud Anu elupaigaks. Seda tunneme me kui Babüloni.

Marudk õpetas inimestele telliste põletamist. Nendest hakati ehitama väga kõrget torni, mille tippu oli planeeritud sidekeskus ja kosmodroom. Enlil tuli kohale ja üritas Mardukki veenda oma plaanist loobuma, aga edutult. Siis tulid enlilidid öösel ja tegid lennukitelt torni maatasa. Karistuseks ja ehk enamgi annunakide tuleviku kindlustamiseks andis Enlil igale inimeste piirkonnale oma keele, nii et nad enam üksteisest aru ei saaks. Kuidas see täpselt toimus, ei ole teada. Juhtus see 2804 BC.

Uuem keelte arvutianalüüs on näidanud, et kõigil maailma kehtel on ühine esivanem. See on siis annunakide keel, mida Maal räägiti kuni Paabeli torni looni.

Egiptus

Marduk läks nüüd Egiptusse, lootes saada Teise Piirkonna valitsejaks. Seal aga valitses Ningishzidda. Vendade vaidlused kestsid 350 aastat ja maa oli kaoses. Et rahu saada, käskis Enki Ningishziddal mujale minna, ja see valis Ameerika.

Uues kohas, kuhu Ningishzidda saabus 650-ndal Maa aastal (3114 BC), hakati teda kutsuma Sulismaoks - Quetzalcoatliks. Nimi tähendas iseenesest tollast koomeeti Veenust koos selle sabaga. Egiptuses sai Marduki nimeks Ra, Enki oli Ptah, Ningishziddat mäletati kui Thothi. Egiptuse keeles kutsuti tavalisi nibirulasi Valvavateks Jälgijateks.

Ra võttis Egiptuses ette venna mälestuse väljarookimise ning lasi kivist lõville anda oma poja Asari näo anda. Kuuekümnendsüsteemi asemel viis ta sisse küm-nendsüsteemi, ka aastat hakati jagama kümneks. Kuu jälgimise asemel hakati jälgima Päikest.

Thoth oli jaganud riigi kaheks. Ra ühendas riigid ning ehitas uue pealinna kohta, kus kaks riiki varem kohtusid ja Niilus kaheks jaguneb. Linn sai nimeks Mena-

Nefer (hiljem Memphis). Sinna rajati Ptah'le tempel-elupaik ja Ra enda tempel, kuhu ta paigutas oma kosmosekapsli Ben-Beni. Selle ette viis kuningas-ülem-preester aasta esimesel päeval ohvriande. Riigi edukaks käekäiguks andis Ptah Rale kõikvõimalikud ME-d ja õpetas talle kõikisugu tarkusi, välja arvatud surnute elustamist. Ra tähtkujuks määras Ptah Jäära.

Induse kultuur

2900 BC võeti ette Inannale lubatud Kolmanda Rajooni arendamine. Enlili käsul lõi Enki Induse oru rahva jaoks uue keele ning uue kirjaviisi. Väljakaevamisi teinud ajaloolased on imestunud, et selle kandi linnad, ennekõike Harappa ja Mohenjo Daro, on ehitatud kohe algusest peale kindla planeeringu ja kõigi muga-vustega.

Inannat see tsivilisatsiooni värk tegelikult eriti ei huvitanud, tema hinge vaevas ikka Dumuzi surm, ja tema närvid andsid tasapisi järele. Unug-Ki pühasse rajooni ehitas Inanna Öiste Lõbude Maja. Sinna meelitas ta noori mehi nende kihlumise ööl endaga seksima, ja igal hommikul leiti tema öine kaaslane voodist surnult.

Ametlik teadus on väljakaevamiste tulemusena leidnud, et 1600 BC oli Induse tsivilisatsioon juba alla käinud. Tagapool loete annunakide tuumasõjast lähemalt, AGA: Mohenjo Daro ja teised linnad hävitati tuumarelvaga pärast valmishitamis, mitte enne. Seega pidi seal ca 2500 ja 1600 BC vahel toimuma tuumasõda. Mesopotaamia tahvlitel, ka annunakide endi mälestustes, ei ole sellest jälge.

India enda vanadest juttudest loete samuti allpool. Aga kes ja miks Inanna maid pommitas, pole teada. Mitteametliku poole lood ei kõla enamasti usutavalt, sest need ei vasta küsimusele: kust on teie aastaarvud pärit?

Tuumasõda enne meie ajaarvamist

Pärast püramiidist vabastamist saadeti Marduk pagendusse, ja ta reisis mitmel pool, hoides Mesopotaamiast eemale. Kui aga Sumeri kuningavõim tasapisi alla käis, tuli ta aastal 2048 BC hetitide linna Harrani. Tema aktiivseks promojaks ja asjaajajaks sai poeg Nabu. Pagenduses oleva jumala nimeks sai Egiptuses Amon Ra – peidus(varjus)olev Ra.

Kuidas egiptlaste sõnast „amon” sai kristlaste „amen”, ei oska esialgu keegi seletada.

Aastal 2042 BC vahetasidki Kaanani riikide kuningad jumalaid, vandusid Enlili klanni asemel truudust Mardukile ja Nabule. Nii algas Kunigate Sõda. Selles lõi

Enlil/Yahweh' käsul kaasa ka kõikide semiitide esiisa Abram (hiljem Abraham). Tema ei lasknud ei kumbagi sõdivat poolt Siinai poolsaarele kosmosejaama juurde.

Aastal 2024 BC oli Marduk Babülonis tagasi ja suundus Eufrati oru poole. Tal- le astus vastu Ninurta. Nergal Enki klannist lasi hävitada Enlili templi, et see peaks tegu Marduki tehtuks. Nii läkski, ja annunakide Nõukogu otsustas kasutada Mar- duki ja Nabu vastu jõudu.

Nõukogus Enkiga tülli läinud Nergal otsustas kõik vastased aatomipommiga minema pühkida, aga ka Nõukogu otsustas lõpuks Enki ja Ninhursagi vastu- seisust hoolimata aatomirelva kasuks. Annunakid ei kujutanud enam ette, mida aatomisõda täpselt kaasa toob, sest see oli Nibirul toimunud väga-väga ammu.

Nergal ja Ninurta lasid kõik seitse pommi lahti väikesel alal: kosmosejaam Sii- nail ning Soodom ja Gomorra sealsamas Surnumere ääres. Selle tulemusena tekkis keeristorm, mis tõstis radioaktiivse tolmu kõrgele, kus sel aastajal valitsevad tuuled kandsid selle Sumeri peale. Puutumata jäi ainult Babülon põhjas.

Annunakisid üllatas see väga. Nad põgenesid, kuidas suutsid. Kiirguse tase sur- mapilves oli nii tugev, et inimesed surid otse tänaval. See oligi Sumeri kultuuri ootamatu lõpp, millest vanade tekstide jutte sisutihjaks fantaasiaks pidavad tead- lased siiani aru ei saa.

Pärast tuumasõda

Mingi elu hakkas Sumerisse tagasi tulema alles seitsme aasta pärast. Enki ja tema juhendatud Marduk ravisid ellujäänuid ning puhastasid vett ja pinnast. Majanduse taastumine võttis aega viiskümmend aastat. Ametlikult kuulutati Sumeri ja Akkadi linnad elamiskõlblikuks aastal 1953 BC. Anu ja Enlil otsustasid, et saatus on näidanud Marduki nõudmiste seaduslikkust ja kuulutasid ta peamiseks jumalaks. Babülon, siis juba Assüüria, sai suureks.

Enamus nibirulasi oli lahkunud veel enne Uputust. Jäid kindlasti Enki ja Enlili suguvõsad, ja ka mõned nende sõbramad alluvad ja osa igigisisid, aga kui palju neid täpselt oli, pole teada.

Kaanani ja Egiptuse müüdid kujutavad Enkit sel ajal kui vanaldast jumalat, kes hoidis kõrvale igapäevasekeldustest. Noorem põlvkond ja Enlil/Yahwe olid see- vastu aktiivsed edasi. Yahwe saatis veel 586 BC Nebukatnetsari sõjakäigule Jeruu- salemma vastu.

Hettiidid, kelle jumalad olid Enlili järeltulijad, läksid sõtta ainult siis, kui ju- malad käskisid ja pakkusid vaenlasele kõigepealt võimalust alla anda. Kui siiski sõjaks läks, rahuldusid nad andami ja vangidega. Linnu ei purustatud ja massi- mõrvu ei korraldatud. Egiptuse vaaraod aga tegid linnad maatasa ja tapsid kõik,

keda vähegi said. Nii käskis nende jumal Ra - Enki poeg Marduk. Nii tehti isegi omal maal, kui Alam-Egiptus hakkas Ülem-Egiptuse vastu mässama.

Sumeri ja Mesopotaamia kandi sõdadele on ajaloolased otsinud majanduslikke põhjendusi, aga tegelikult mindi siis sõtta sellepärast, et riigi jumal käskis.

Juutide ja araablaste DNA läheb lahku pärast tuumasõda. Nende ühine esivanem oli religioonide järgi Abraham. Juudid on pärit Iisakust, araablased Išmaelilist.

Tasapisi hakkasid inimesed aga jumalatele närvidele käima ja nad lahkusid. Kas orbitaaljaamadesse või Marsile, pole teada. Jäid ainult Marduk ja Nannar/Sin. Sini meelitas tagasi tema templi peapreestritar, lubades, et tema poeg taastab Sini templi ja kuulutab ta peajumalaks. See juhtus ca 550 BC. Pärast elanud Sin Siinai poolsaarel praeguse Eilati kandis.

Marduk suri ca 485 BC. Kui Aleksander Suur aastal 331 BC Babüloni läks, et Mardukiga kohtuda, oli see juba ammu surnud ja lebas kirstus mingi erilise õli sees. Ka tema poeg Nabu oli „uttu tõmmanud“ ja temast ei teatud midagi.

Kreeka jumalad

Kreeklaste ja hiljem roomlaste jumalate juures on üheseid sarnasusi Mesopotaamia annunakidest jumalatega, aga päris samad need ei ole, nii et samasusi otsides jäävad otsad lõpuks lahti.

Kreeklaste jumalad ei tulnud nende juurde mitte otse taevast, vaid siit-sealt Maalt, Zeus näiteks üle Vahemere Kreeti kaudu. Kreeklaste järgi oli Zeusil ja Poseidonil ka kolmas vend - Hades. Apollo oli nende juttudes Zeusi poeg, aga väga sageli on teda peetud Enkiksi või Ningishziddaks.

Zeus oli igavene naistemees, Enlil aga pärast abiellumist mingit laadi kõrvalhüppeid ei teinud – erinevalt Enkist. Enki ei olnud peajumal, aga nagu eestpoolt lugesite, arvas endal olevat selleks õigus. Ares vastaks hästi Ninurtale, Aphrodite päritolule ei ole aga annunakide loos vastet. Armastuse/seksi jumalannaks on peetud Inannat, aga ta oli ka väga sõjakas. Nii et ta võiks olla Athena, aga too oli eluaegne neitsi. Hermeseks on peetud enamasti Ningishziddat. Ja nii edasi ...

Maailmalõpp

Tsivilisatsiooni levitasid ka teised nibirulased, mitte ainult Anu suguvõsa. Suur osa neist lahkus pärast tuumasõda, aga kõik lubasid tagasi tulla. Sellest räägivad kõigi rahvaste maailma lõppu kuulutavad jutud.

Kuigi annunakidel ei olnud kombeks Kõige Loojale templeid ehitada ja ohv-reid-kingitusi viia, uskusid nad Viimsepäeva tulekusse, kus toimub Suur Õiguse-mõistmine: kõikide patud otsitakse välja ja vaadatakse üle. Olid need jumalad siin inimestega kui toredad tahes, aga nad olid ikkagi sünnipäraseid valitsejad. Kõik avastatud Surnute Raamatud räägivad sama juttu: siis te alles saate! ...

Ilmselt nähti tagasitulemise-kohtupidamise ajaks Nibiru järjekordset külaskäiku, mil Anu jälle Maale tuleb. Aga elu läks nii, et 1500 BC ümber oli aeg ärev terves Päikesesüsteemis. Purskas Santorini vulkaan, lendas mööda Veenus, mis siis oli veel komeet, Maa värises igal pool. Seepärast lendasid mitmed siia jäänud jumalad ohutumasse kohta, kuigi Nibirut veel lähedal ei olnud.

On ka teadlasi, kes kõiki vanu jutte peavad ainult kosmoses toimunu kirjel-duseks. Kui Mesopotaamia savitahvleid reaalselt olemasolevateks pidada, siis on annunakid olnud reaalsed Maal kõndinud olevused ja nendevahelised toime-tamised siin aset leidnud sündmused, kuigi taevakehadele olid antud nende ülikute nimed.

Nibiru tuleku ootamine algas aktiivselt ca 1000 BC. Babülonis taaselustati Marduki tseremooniad ja hakati jälle nimedes kasutama Nabu nime (Nabunaid näiteks). Assüürias tehti ehitistele bareljeefe ammuste tiivuliste annunakidega ning riik hakkas vallutama annunakide kosmosega seotud kohti: Baalbeki stardiplatvormi ja Jeruusalemma sidekeskust. Seega oli vahepeal jumalatesse suh-tatud ükskõikselt, nii et kohtupäeval arutatavat inimestel ikka kogunes.

760 BC hakkasid juudi prohvetid kuulutama maailmalõpu saabumist. Nibiru käik tekitas Maal ootamatu Päikesevarjutuse aastal 556 BC. Maailmalõpu jutud eeldasid, et Anu tuleb jälle Maad külastama, aga läks teisiti: Anu ei tulnud ja hoopis teised jumalad läksid ära Nibirule.

2. OSA VANAD ÕPETUSED ASJADE TEKKIMISEST

Universumi ja inimese tekkimisest/loomisest ning Jumalast on aegade jooksul liikvel olnud kahte liiki jutte. Osa ütleb neist asjadest rääkides otse välja, millega oli tegemist, ja teine osa räägib Universumis juhtunust kui inimeselaadsete jumalate võitlustest. Neid teisi lugedes ei tohi võtta juttu sõna-sõnalt, aga üha enam seda mitteametlikus teaduses tehakse.

Esimesed on pärit vanast Sumerist ja lisaks Mesopotaamia savitahvlitele räägivad seda Toora/Kabala, Uus ja Vana testament ning Koraan, pluss rohkem või vähem kadunud religioonid Mesopotaamia ja Pärsia kandist. Lisaks on sama lugu lugematutel nn algrahvastel Ameerikas, Aasias, Okeaanias ja mujal, kuhu Sumeri jumalad kultuuri viisid.

Teine liik on pärit Tiibetist ja see tuli Läände 19. sajandi keskel ja 20. alguses kas Tiibeti õpetajatelt otse või nn kontaktmaterjalina. Jelena Blavatskaja teosofia ja sellest lahknenu Rudolf Steineri antroposofia, Esoteerne Budism, Buddha salajane õpetus jne. Edaspidi nimetame seda 7 x 7.

Läände on need jõudnud kas kirjutaja harimisega Tiibeti õpetaja(te) poolt või nn teisepoolse kontakti kaudu. Sellega on natuke seotud ka Budism.

Kolmas on vanades India tekstides esindatud lood, mis räägivad ka 7x7 asju, aga lisaks palju konkreetset nii jumalateks nimetatud olevuste kui inimeste sõdimistest. Ning täiesti omaette nähtus oli Georgi Gurdžijev, kes saadeti sufide ülemise ringi poolt 20. sajandi alguses Euroopasse sealsete inimeste peal mõningaid teooriaid proovima. Sufidel on ka praegu nn arenenu maades salajased töötoad, aga seal õpetatav ei ole esilagu välja ujunud. Põhja-Ameerikas õpetab(s) samu asju Don Juan, kellest kirjutab Carlos Castaneda. Selle praktikast on kirjutatud raamatuid ka pärast Casntanedat.

Oma lood on ka venelastel. Need on tihedalt seotud india lugudega, sest aarialased liikusid Indiasse põhjast. Siberis on mitmed kohtade, jõgede ja muu sellise nimed üksühesed Indias kasutatavate sõnadega. Nende jumalad liikusid regulaarselt Lõuna ja Põhja vahel. Mitmed Mahabharatas kirjeldatud lahingud toimusid ilmselt praeguse Venemaa territooriumil. Täpselt on sellest sotti saada aga raske, sest nii Vene kui India probleem on mahavaikitud-ümbekirjutatud ajalugu, mida nüüd tahetakse õigeks ajada. Seepärast on oma maa erakordseks ja kõige algallikaks rääkimisega natuke üle võlli mindud.

Kuna kogu Universumis arvatakse juba olevat 256 mõõdet, jätame selle kallal meie kolmemõõtmelise osa kirjeldamiseks loodud keeles urgitsemata. Midagi mõistlikku sellest ei tuleks. Vaatame siin ainult Homo Sapiensi puutuvat.

Taevased tülid

Mida enam ma erinevaid jutte vanade jumalate võitlustest olen lugenud, seda enam olen avastanud, et taevakehade-vahelisest äksist ja eilienide-jumalate tege-
likest sõdadest on enamasti kokku kirjutatud selline segu, millest keegi juba ammu enam õieti aru ei saa.

Annunakidel oli kombeks anda taevakehadele enda ülikute nimed ning siis kosmose ajalugu kirjeldada kui nende jumalate võitlust. Annunakide jutud olid aga enamuste Sapiensi aja maailma juttude ja usundite aluseks, nii et taevas toimunu on olnud ikka jumalate tülitsemine. Väga paljudele asjahuvilistel ja isegi teadlastel käib aga sellest arusaamine ilmselt emotsionaalsetel põhjustel üle jõu. Seda peab vist nimetama Hollywoodi sündroomiks

Ametlikus teaduses ei peeta võimalikuks, et nii ammu peeti üldse vajalikuks taevakehade tegemisi kujutada-kirjeldada, et nendest asjadest üldse midagi teati, ja et seal üleval üldse midagi praegusest erinevat juhtus. Seepärast on nn eelajaloost rääkivates raamatutes ja Internetis leitavate materjalide seas väga palju imelikku ja segast, et mitte öelda rumalat. Peamine probleem on selles, et juttude otsad ei klapi lõpuks omavahel kokku.

Alternatiivteaduses on aga eriti viimasel ajal tüüpiline taevakehade vahel toimunu kuulutamine kosmiliste suguharude Maal ja kosmoses peetud võitluseks. See oligi iseeneset tõeline kosmiline sõda: planeetide vahel tekkisid hiiglaslikud plasmalahendused, nende satelliidid pörkasid kokku, purunesid ja muutsid orbiite, ning ka planeedid ise ei püsinud orbiitidel.

Nibiru kuu, mida nimetati Kurjaks Tuuleks, pörkas kokku Marsi ja Jupiteri vahel olnud planeediga, mille nimi oli Tiamat, ja lõi selle kaheks. Ühest poolest sai Maa, teisest asteroidivöö. Tiamati suurim kuu Kingu hakkas aga tiirlema ümber Maa. See juhtus 4,5 miljardit aastat tagasi.

Taevakeha orbiiti nimetasid annunakid selle ettemääratuseks (ingl k destiny) ning nende muutumist ettemääratusest ilmajäämiseks, uue väljakuulutamiseks jne. Ükskuid sündmusi oli väga palju ja kõige selle kirjeldamine konkreetsete jumalate võitlusena ajab ilmselt lugeja segadusse: mis on mis ja kes on kes? Taevakehade vahel liikunud plasmalahendusi nimetati erineva nimedega relvadeks. Ja sumer-

lased kirjutasi, et Nibiru tuli „sügavusest”, mis tähendas lihtsalt kauget kosmost, aga mida on jube vahva tõlgendada allmaailmaks - Põrrrrguks.

Lisaks hakkasid babüloomlased ajalugu oma jumala Marduki korraldusel ümber kirjutama, nimetades Nibiru Mardukiks koos kõige sellest tulenevaga. Ja mõnedes uuemates riikides tehti oma peajumala nimega sama, näiteks Assüürias sai Mardukist kõigis nendes lugudes Ashur, mitmel pool oli au sees Inanna/Ishtar jne. Teised samal ajal kirjutatud tekstid kasutasid aga edasi Marduki nime, nii et segadust on palju ja uurijatel raske külma kõhtu säilitada.

Sumeris muidu, kui taevaste võitluste illustreerimisel. Ning selliseid tiibade ja kullipeaga koletisi esines samuti ainult taevastes stseenides, need ei olnud maiste geenimanipulatsioonide tulemus.

Taevased võitlused vanade sumerlaste kujutatuna: jumal, kuidas teda ka parasjagu ei nimetataks, tapab Tiamati. Äraseletatult: Päikesesüsteemi 12. planeet Nibiru lõhub kunagi Jupiteri ja Marsi vahel tiirutanud Tiamati kaheks. Ja jumala käes on relv, mille kujust loete allpool ja mida ei kujutata

Internetist otsige lisaks Nibirule Planet Nine ja Planet X. Põhjalikuks arusaamiseks Päikesesüsteemi moodustumisest otsige Wayne Burni.

Mitmed vanad rahvad, ennekõike egiptlased, on endast jätnud palju horoskoope. On tehtud tarkvara, mis lubab nn tähtede seisu mingi koha jaoks ka mitmekümne tuhande aasta taha minevikku välja arvutada. Aga programm eeldab, et Päikesesüsteem on selline olnud aegade algusest peale.

Velikovsky

Immanuel Velikovsky patt oli algajaloo, füüsika ja astronoomia kokkupanemine ning avastus, et Päikesesüsteem ei ole kogu aeg selline olnud, et selles on üldse mitte kauges minevikus toimunud nii seda kui teist. Eriti halb oli see, et ta pidas inimeste mälestusi taevast toimunust reaalseks tõendiks!

Ajaloolaste tavamõtlemise jaoks oli see ullikese fantaasia, so müüdid: Päikesesüsteem on ju alati olnud selline, nagu praegu! Velikovsky aga näitas igasugu huvitavaid asju olevat tegelikult juhtunud, ja veel täpselt nii, nagu vanades juttude räägiti/kirjutati. Näiteks juutide Egiptusest põgenemise ajal esinenud imelikud loodusnähtused.

Uemal ajal on asja edasi uurinud Wayne Burn, Wal Thornhill, David Talbott. Otsige neid internetist.

Päike või Saturn

Päikesesüsteemi taevakehad ei ole kogu aeg olnud praegustel orbiitidel. Paljud vanad tekstid räägivad ühel või teisel moel Saturnist kui valguseandjast ja süsteemi peajumalast. See aga tähendab, et asjad meie kosmoses olid hoopis teisiti.

Oli kaks tähesüsteemi, Päikese oma ja Saturni oma, mis mitu korda lähenesid-kaugesid, kuni lõpuks ühinesid. Saturn oli siis tähtede slängis pruun kääbus ja seda ümbritses suur lillakas-roosa plasmafäär ning Maa kuulus Saturni süsteemi.

Saturni ajal olid selle planeedid kohakuti ning Saturn rippus Maalt vaadates põhjapooluse kohal. Seda aega nimetatakse vanades juttudes Kuldseks Ajastuks. Kuldaeg oli elamiseks väga soodus, sest Saturnilt tuli väga palju infrapunast kiirgus, mis selle plasmafääri sees jagunes ühtlaselt. Kõikjal oli soe, kõik kasvas, kõike oli palju. See lõppes, kui Saturn plahvatas noovana tükkideks 7 päeva enne Suurt Uputust. Praegune Saturn on kõige suurem järelejäänud tükk, aga see on ikka päris suur.

Kahe süsteemi ühinemisest räägib hindude tekst Surya-Siddhanta lausa geo-

meetrilistes terminites, so väga täpselt. Ka vanadel egiptlastel oli mingil ajal kaks päikest: Jumala troon e Saturn ja meie praegune Päike e Valguseandja. Imselt tähendas Akhenatoni religioosne revolutsioon Egiptuses Jupiteri taha kadunud Saturni kummardamise lõpetamist ja selle asemel uue Päikese jumaldamist. Seda enam, et ka senine jumal Ra oli kusagil eemal ja lasi ennast nii nimetadagi: Amun (Amon) ehk eemalviibiv/varjuhoidev.

Süsteemide ühinemise ja praeguste orbiitide kinnistumise ajal tekkisid nende taevakehade vahel plasmalahendused, mis jätsid maapinnale palju kanjoniteks nimetatavaid moodustisi. Selline on üks välgu jälg Türgis.

Lucifer oli tegelikult Veenus

Veenus oli enne planeediks saamist komeet. Süsteemide ühinemise ajal liikusid Veenus, Maa ja Marss korduvalt üksteisele väga lähedal ja nende vahel tekkisid väga võimsad plasmalahendused/välgud.

Maa peaaegu et pörkas aastal 1450 BC Veenusega kokku ja see põhjustas Maale kas lausa pöörlemissuuna muutumise või pöörlemise peatumise 20 tunniks. Selle kohta on palju vanu jutte. Tekkis kohutaval hulgal maavärinaid ja vulkaanid purskasid massiliselt - tõeline maailmalõpp. Ookeanid ja väiksemad veekogud pühkisid puhtaks kõigepealt läänekalda ja siis idakalda. Komeedi maokujuline saba varjas valguse neljaks päevaks, sel ajal hukkus palju inimesi.

Marsile oli Veenus kõige lähemal ca' 750 BC, nii et see nn „Veenuse mäss” kestis umbes 700 aastat. Selle käigus käis ka Marss kaks korda Maale väga lähedal.

Lõpuks sai suuremast osast komeedist päris Päikeses ümber tiirutav ere tähtplaneet, mis nimetati Hommikutäheks, sest oli nähtav Idas. Maa pealt vaadates liikus Veenus pea kohalt, taeva keskelt kulgevalt orbiidilt oma praegusele. Sellest räägivad vanad jutud kui Luciferi mässust. Lõpuks pani „Jumal” Luciferi paika „paradiisist kusagile allapoole”, nii et see ei saaks enam teistele kahju teha.

Hommikutäht Veenus paistis taevas esialgu tohutu maona, mis oli kaetud sulgedega. Siit sai oma nime ka ameeriklaste Sulismadu ehk Quetzalcohuatl, Gukumatz või Kukulcan. Ka pärast uuele orbiidile kinnistumist oli Veenusel veel tükk aega saba nagu komeedil. Samuti oli ta veel pikka aega nähtav ka päeval, konkureerides heleduselt Päikesega. Osa Veenuse gaasisabast tõmbas enda külge Maa, osa Marss.

Päikeses ümber tiirlema hakkamisega muutusid Maa päeva ja öö ning aasta-aegade kestused ja inimesed pidid ajaarvamise ümber tegema. Maale sadas taevast veel tükk aega Veenuse sabas lennanud kive, Aasias ja Ameerikas lausa põlevat vett. See oli komeedi sabas lendavast vesinikust ja süsinikust plasmalahenduste mõjul moodustunud ja siis nendest süttinud nafta. Mõnda aega oli Jupiter nähtav päeval kui teine päike. See lõppes, kui Jupiter stabiliseerus praegusel orbiidil.

Vanade kreeklaste jutud jumalate tegudest on põhiliselt praeguse Päikesesüsteemi ajalugu. „Saturn sõi oma lapsi” on näiteks kirjeldus sellest, kuidas süsteemide ühinemise ajal paistis Maalt vaadates Saturni, Uraani ja Neptuuni liikumine. Alguse olid näha kõik kolm, siis kadusid Uraan ja Neptuun Saturni taha, ja siis liikusid nad kõik Maast kaugemale Jupiteri taha. Saturn muutus taevast väiksemaks ning jumalana vähemolulisemaks.

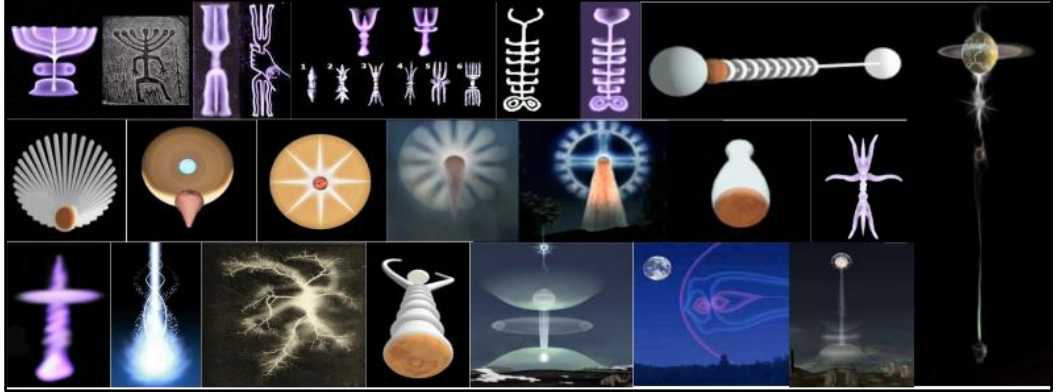
„Iliases” kirjeldatud jumalatevaheline võitlus on samade sündmuste kirjeldus. Igale jumalale vastas ju taevakeha ja vastupidi. Kuidas olid taevased sündmused inimeste sõjaga tegelikult seotud, kui olid? Trooja kandis küll sõditi, aga siis sõditi ju igal pool. See lugu võis ka olla välja mõeldud taevas toimunud jumalate-planeetide võitlusele inimesele arusaadavate põhjuste andmiseks. Vana Testamendi loomise lugu läheb taevakehadelt sujuvalt üle Maa peal juhtunule ja ei tee seal selget vahet.

Sellega sai otsa Kuldaeg, kus kõike oli küllaga. Siis aga tuli uus Päike, uus peajumal. Vana päike/jumal oli parem, sest siis polnud millestki puudus. Nüüd oli ressursse vähe ja neid tuli jõuga jagama hakata. Kuna ametlik teadus seda ei tunnista, ei ole selge, millal need asjad täpselt juhtusid. Maa elanike jaoks kõige ebameeldivam osa kahe süsteemi ühinemisest oli igatahes 1 450 BC paiku.

Kõigi vanade juttude tõlgendamisel peaks aga arvestama, et need on taevaste sündmuste ümberjutustus inimestelt, kellel polnud tänapäevast astronoomilist sõnastikku. Kui suur osa jumalate-eilienide kirjeldatud võitlustest oli tegelikult muu, kui kosmoses taevakehadega toimunu, vajaks hoolega uurimist. Veenusest on ju saanud meessoost Lucifer! Tule taevas appi!

Püha plasma

Plasmalahenduste kuju võib asjaoludest sõltuvalt olla mitmesugune. Inimesed on neid näinud ja kujutanud ammustest aegadest peale. Selline taevast nähtav ilmutus tundus inimestele kindlasti jumalik, st hoopis teisest suurusjärgust. Sellepärast on paljud võimuregaalid ja pühadeks nimetatavad asjad plasmalahenduste kujuga. Samal põhjusel on neid elusateks olevusteks peetud, sest need ju liikusid ja tegid igasugu trikke.

Need on kõik puhas taevana plasma.

Arvestage, et need on hetkeseisud pidevalt muutuvatest kujunditest. Keskmise rea vasakult kolmas see enimkasutatud valgustaja sümbol: Saturni ees on Veenus ja selle ees Marss. Sellest ajast on pärit Päikese kiirtega kujutamise: niisama me ju sellel kiiri ei näe.

Kui selline asi, mis veel tasapisi muutub, tänapäeval kogu aeg taevast paistaks, oleks osa rahvast pidevalt vaikselt paanikas ja pildistaks-filmiks seda telefonidega hulluksminemiseni.

Kui vanu asju kõiki asjassepuutuvaid teadusi kasutades uurida, avastame, et väga suur osa vanadest nn petroglüüfidest, bareljeefidest jms kujutab taevast toimunut. Kiviajal telefone filmimiseks-pildistamiseks ilmselt ei olnud, nii joonistasid nad siis, kuhu said.

Plasmalahendusi on laborites uuritud juba ammu, ja väljud on taevast alla sadanud päris aegade algusest peale. Mingil ajal olid meie

taevas nähtavad mitme taevakeha vahelised ja seetõttu väga keerulise kujuga plasmalahendused, mingil ajal läks plasmatoru Maalt Marsini jne.

Valik inimeste tehtud asjadest, mis lähtuvad taevas nähtust.

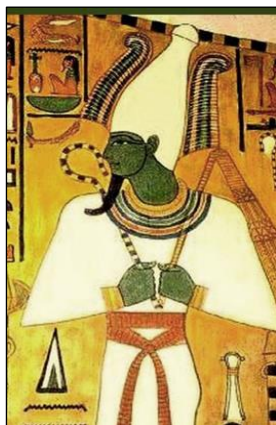

Rist selle kõikkvõimalikes versioonides.

Neid taevaste ilmutuste imitatsioone kandis Rooma armee uhkelt leegionide ees. Nende kaotamine lahingus vaenlasele oli suur õnnetus ja tagasisivõitmine veel suurem õnn.

Egiptuses jumalate ja vaa-raode peas kujutatud tutiga koonus on üks faas Marsi ja Veenuse vahel olnud plasmatoru muutumisest.

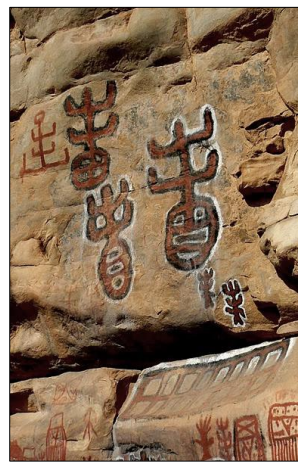
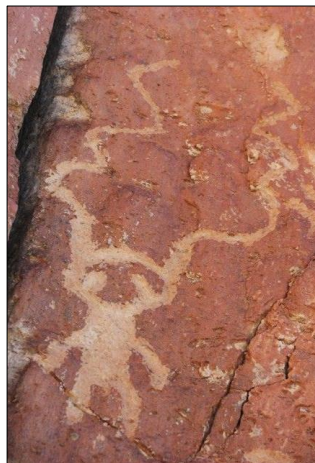
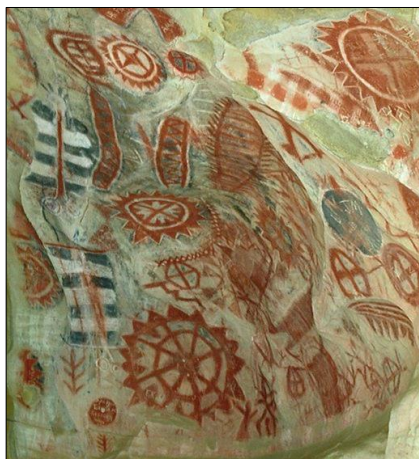
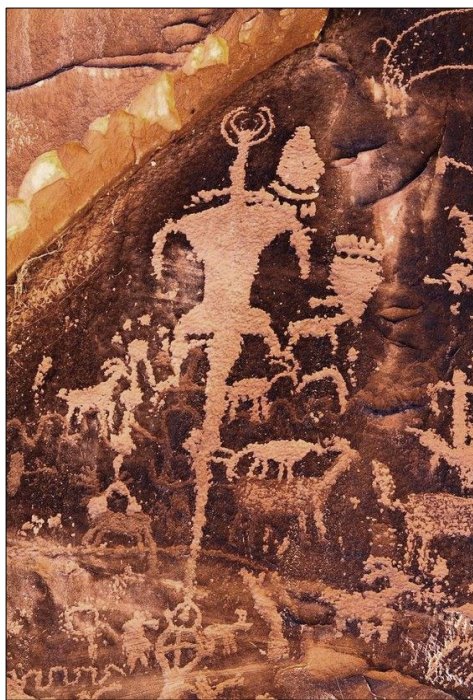
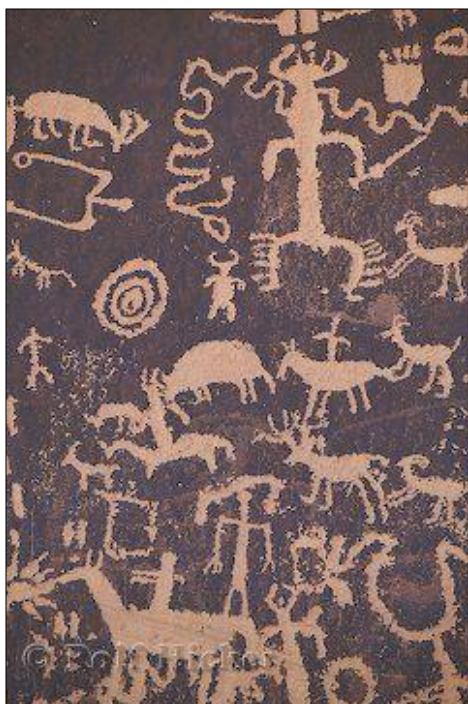

Hindude jumalate ajal on taevane plasma surisenud õige suuresti.

Kroonitud peade ehtimiseks on ikka kasutatud taevaste plasmalahenduste eeskju.

Enamus nn petroglüüfidest on taevast nähtu kujutamise, ka osa ülemiste piltide neljalagsetest.

JANÜÜD

Nazca müstilised joonised, mida ainult õhust vaadelda saab, ja mille eesmärki ei oska teadus ära arvata, on stiliseeritud plasmalahenduste kujutised. Tehtud ilmselt selleks, et kellelegi, kes juhtub üle lendama, anda teada mingitest kosmoses toimunud sündmustest. Tõenäoliselt mingile ajale osutamiseks.

Nende asjade adekvaatseks äratundmiseks peavad ajalooa tegelevad inimesed tundma ka füüsikat ja paleoastronoomiat. Velikovsky tehti aga omal ajal maatasa, aga nüüd on ametlik teadus hakanud tasapisi Velikovskyt tunnistama. Siiski kuulub jampslikke „lihtsalt niisama” seletusi just petroglüüfide selgitustes endiselt.

Nii et kõiki kaljujooniseid ja vanu jutte jumalatest tuleks analüüsida kõiki võimalikke seoseid arvesse võttes. Suur osa neist on taevast toimunud planeetide liikumise ja nendevaheliste plasmalahenduste ülestähendused. Kui õnnestuks määrata jooniste tegemise aeg, annaks see teavet taevast toimunu aja kohta, ja vastupidi.

Egiptuse ehitiste seinamaalingud on aga suuresti horisontaalselt vormistatud horoskoobid, so konkreetsest ajast teadaandjad.

Piibel

Õige mitmed Piibli uurijad on leidnud, et see tundub olevat tegelikult kirjutatud mitte varem kui 13ndal sajandil, ning seejuures Uus Testament enne Vanaks nimetatavat. Piibli lõplik „ametlik” tekst pandi tõesti kokku alles aastatel 1545-1563

peetud Tridenti kirikukogul. Nii Uuest kui Vanast Testamendist jäeti siis välja väga palju raamatuid ja need kästi kohe põletada.

Uues Testamendis muudeti aga juba 325. aastal Nikea kirikukogul (kui selline siis ikka toimus) Luuka evangeeliumis ära üks sõna, millega tehti sisutühjaks kogu õpetus ja muudeti see impeeriumile sobivaks. Algselt oli kirjas „jumala riik on teie sees”, sellest sai „jumala riik on teie seas”. Sees olev tuleks üles leida, ja selleks peaks enda kallal tööd tegema. Kui see aga kusagil seas on ...

Vana Testamendi algallikas on Sumeri tekstid, mida on kokku surutud ja ühejumala-kultuse tarvis kohendatud. Nakitseti mingil ajal aga juba Vana Testamendi heebreakeelse originaali kallal. Seal asendati kõige alguses A tähega B. Need vanad keeled on väga keerulised, tähed on ka silbid ja kogu tähendus sõltub kõigist kasutatud tähtedest ja ...

Heebreakeelsed dokumendid olid väga keerulise matemaatilise ülesehitusega ja algasid alati A-ga. Kui Vana Testamendi heebreakeelse teksti esimeses lauses „Alguses lõi Jumal taeva ja maa” kirjutada algusse juurde A, kõlab see „Alguses lõi Kõige Looja Jumalad (Elohim), taeva ja maa.” Nii ta pidigi olema, sest inimese loonud ja Maal edaspidi toimetanud jumalad ei olnud mitte kõiksuse loojad, nagu te eestpoolt lugesite.

11 tuntumat Piibli alusel arvatud Universumi loomise aega erinevad 2100 aasta võrra. Moosese esimese raamatu (ingl Genesis) kirjeldus maailma loomisest, kus jumal lõi aja, ruumi ja mateeria, võib tähendada just hologrammi loomist, nagu mõned teadlased on nüüd universumi olekut tõlgendanud. Teisalt on avastatud, et universum on täis veeauru, nii et „Jumala vaim oli lehvimas vee peal” Piiblis on Universumi loomise sõna-sõnaline kirjeldus ...

Väljakaevamised tunduvad Piibli lugu järjest kinnitavat. Vee alt on leitud isegi egiptlaste kaarikute jäänused kohas, kus need Piibli järgi olid Moosese juhtimisel põgenenud juute jälitades uppunud, ja lõhenenud kalju kohas, kus Jehoova vee maapinnale tõi, kui Mooses oli keppiga vastu maad löönud.

Omaette tähelepanuväärsus on väljakaevatud suur kolju kiviga otsaes kohast, kus Piibli järgi Taavet Koljatist jagu sai. Nagu näete, ehtsaks tunnistatud.

Ainult et on teadlasi, kes kogu Iisraelist väljarändamise lugu väljamõeldiseks peavad. Ja teisalt ei saa praegu ühegi leitud/väljakaevatud asja ehtsuses kindel olla. Suure ap-lombiga leitud Surnumere Rullidest on juba osa võltsinuks tunnistatud.

Nii Vana Testamendi kui sellest väljajäetud nn apokrüüfiliste raamatute lugemisel peab mees pidama, et need lähtuvad tegelikkuse väänamisest ühe-jumala-kultuse tarvis, nii et

neid ei tohiks võtta alati sõna-sõnalt.

Ka Vana Testament ei tõmba selget joont Universumi ja Päikesesüsteemi tekkimisest ning edasisest jutustamise vahele.

Seitse korda seitse

Teosoofia alusepanija Helena Blavatskaya kirjutab, et vanad õpetused räägivad: enne Aadamat (Homo Sapiensi) oli palju inimrassse, mis olid ja surid välja, tehes kohta järgmisele. Tõendeid selle kohta on leitud mitmelt poolt, aga ametlik teadus pole neid tunnistanud.

Otsige juutjuubist Michael Cremot.

Sumeri tekstid aga näitavad, et Homo Sapiens ei kuulu sellesse ritta, vaid on omaette nähtus. Seda arvab ka ametlik teadus: Sapiensi tekkimist nii vara evolutsiooniteooria ei seletada ei oska. Evolutsiooni pidi oleks Homo Sapiens pidanud ilmuma 2 – 6 mln aastat (oleneb teadlasest) tegelikust hiljem.

Universumi Looja maksimaalne plaan inimestega on Tiibetist pärit loos selline. Inimene areneb mitmel pool Universumis erinevates maailmades. Hing elab igavesti, alustab mineraalide maailmast jne. Praegu on meie süsteemis üks loomade ja inimeste maailmade vahel kinni, hindude mälestused inimese järgmises elus loomaks olemise võimalustest on aegunud.

Inimene areneb seitse korda seitse korda X järgus, kus X võib, aga ei pruugi, olla 7. Tuleb reinkarneeruda igasse põhirassi ja igasse alamrassi ja alamrassidel on alam-alamrassid ja nii edasi. Meie süsteemi kuulub kolm planeeti, mis tuleb järjekorras läbi käia. Mõnes tekstis öeldakse need olevat lisaks Maale Marss ja Veenus, mõnes Marss ja Merkuur. Kabala järgi on Jumalaga üheks saamiseni 125 arenguastet. Nii et see on üks väga pikk lugu.

Esimene rass olid puhtalt energiaolendid, äärmiselt spirituaalsed (meie keeli vist hingelised), aga üldse mitte materiaalsed. Edasi reinkarneerudes saavad hinged omale järjest tihedamad kehad ja on seetõttu vaimselt järjest rohkem seotud madalamate võngetega (materიაaks nimetatu). Nad peavad sellest üle saama ja jälle kõrgematesse sfääridesse liikuma, aga nüüd kogemuse võrra rikkamana. Ja nii edasi. See liikumine on muuseas vabatahtlik.

Kui räägitakse arengu tulemusena reinkarnatsioonitsüklil väljapääsemisest, siis ei ole alati arusaadav, millist tsüklit parasjagu silmas peetakse. Ühes tekstis on öeldud, et see ringkäik kestab igavesti: ühest mitmeplaneedilisest ringist kvalifitseerunu läheb edasi järgmisse süsteemi jne. Ühe hinge reaalne reinkarneerumiste arv ühes süsteemis olla 800 lähedal. Buddha õpetuse avalik osa räägib aga ainult selles eluga seotud tsüklil kui ainsast. Elad õieti, oledki kogu reinkarneerumise värgist väljas, ei õnnestu kõige paremini, teed veel ühe ringi.

Meie oleme praegu neljanda ringi viiendas rassis, mille areng olla alanud umbes miljon aastat tagasi. Ei ole aga selge, milliseid Sapiensi eellasi sel juhul silmas peetakse. Tihti üritavad 7 x 7 jüngrid ajaloost rääkides Sapiensi tekkimisest üldse mööda hiilida.

Rasside eksistents on väga pikk ja need on Maa peal ka paralleelselt. Austraalia põliselanikud on praegu vanima elava rassi jäänused, pärit neljandast põhirassist. Kaldea tekstides on kirjas, et inimkond areneb tsüklite kaupa, ja tsüklid ei puuduta kogu inimkonda (st erinevaid rasse) üheaegselt. Ameeriklased olid kiviajas, kui eurooplased sinna jõudsid.

1st Root: Polarian 150-70 M						
1 st subrace	2nd Root: Hyperborean 79-27 M					
2 nd subrace	→ 1 st subrace					
3 rd subrace	2 nd subrace	3rd Root: Lemurian 38-4 M				
4 th subrace	3 rd subrace	→ 1 st subrace				
5 th subrace	4 th subrace	2 nd subrace				
6 th subrace	5 th subrace	3 rd subrace	4th Root: Atlantean 18.5 M-9,564 BC			
7 th subrace	6 th subrace	4 th subrace	→ 1 st Gibborim			
	7 th subrace	5 th subrace	2 nd Tiavatli			
		6 th subrace	3 rd Toltecs			
		7 th subrace	4 th Turanians	5th Root: Aryan 4 M-425,000 CE		
			5 th Seed 5 th RR	→ 1 st Hindu-Persian		
			6 th Etruscan?	2 nd Egyptian-Mayan		
			7 th Mongolian	3 rd Arab-Semite		
				4 th Celtic-Latin		
				5 th Teutonic	6th Root 25,000 CE-10 M	
				6 th Seed 6 th RR		→ 1 st Brazil
				7 th subrace		2 nd subrace
					3 rd subrace	
					4 th subrace	
					5 th subrace	
					6 th subrace	
					10 M-?	
					7th Root	
					→ 1 st subrace	
					2 nd subrace	
					3 rd subrace	
					4 th subrace	
					5 th subrace	
					6 th subrace	
					7 th subrace	

Põhirasside vahetumisega käivad kaasas suured looduskatastroofid ja Maa geoloogilised muudatused. Neljanda põhirassi õitsengu ajal ei olnud Euroopa veel omaette manner. See manner aga, kus õitses neljas põhirass, ei eksisteerinud veel kolmanda põhirassi õitsengu ajal jne. Rassid lõpetavad eksistentsi ettemääratud ajal, aga nende harvad killud jäävad maailma erinevates kohtades elama ka oma põhikodust väljas. Aga nad taandarenevad seejuures vältimatult.

Seitse korda seitsmega on põhimõtteline häda, et selle külge on lausa võimatu pookida ajaarvamise aastaid ja väljakaevatud/avastatud fakte. Enamasti öeldaksegi kohe alguses ära, et konkreetsetest aastaarvudest me esialgu ei räägi – ja pole siiani räägitud. Ja kui küsida, et kuidas täpselt need kõik Homode liigid skeemi mahuvad, ei saa mingit vastust. Rääkimata siis kümnete ja sadade miljonite aastate vanustest inimeste skelettidest ja tööriistadest.

Kõiki selle Tiibeti loo variante lugedes on näha, et loo algallikad ei teadnud Sumeri loost suurt midagi. Aga kõige selle ümber on kokku pandud hirmus palju ilusaid ümmargusi sõnu kasutades väga ilus vaimne muinasjutt, mis ei ärata usaldust ka ilma Sumeri tekstetundmata.

Blavatskaya rääkis, et Lemuurias elasid päkapikud ja teised pisikesed, ja need olla kuulunud kolmandasse põhirassi. Hmmm ...

Siiski on 7x7-s üksikud faktid Homo Sapiensi tegelikust loomisest, mis ei haaku eriti muu jutuga: et mingi kõrgem olend puhus millessegi olemasolevasse oma vaimu, et alguses tuli välja paljunemisvõimetus Aadam, mingil moel tekkisid hiiglased jms. Aga Homo Sapiens tekkis ühel hetkel palju varem, kui see 7 x 7 järgi oleks pidanud olema, ja seda ära ei seletata. Räägitakse inimesest kui justkui aegade algusest peale eksisteerinud Homo Sapiens Sapiensist. Milline seos on Sapiensil siis teiste Homodega ja Homode-eelsete karvaste sugulastega?

AGA

7 x 7 räägib, et iga planeedi juurde luuakse oma peajumal, kes loob endale alluvad astmed jne. Kui lugeda kõiki maailma kogemusi inglitega kohtumisest, on selge, et need on 7 x 7 –s räägitud olevused ja kohtumised nendega toimusid realselt. Kaitseingel on kõigil, aga mitte kõigi elu juurde ei kuulu inglitega kohtumine ärkvel olles.

Piibli inglid olid alamad eilienid (nibirulased). Praeguses religiooses praktikas on aga 7x7 segamini annunakidega, ja võib-olla on vanades juttudes veel ka teisi jumalikena tundunud eiliene. Vanade juutide tekstide inglite hordid on reaalsed 7x7-es, nibirulasi oli siin selleks liiga vähe. Ja kindlasti ei olnud juute kamandanud vastiku iseloomuga jumal mitte 7x7 Maa süsteemi peajumal, vaid kõigest inimese seisukohalt vaadates üleloomulike võimetega eilien.

PÕHILINE

Seitse korda seitse seletab ära loodusvaimud: elementaalid, elementaarid, inglid, päkapikud jt, kelle olemasolu ei ole mõistlik kahelda. Ja selles, kuidas „Kääbiku” lõpus haldjad ära lähevad, sest inimesi on kõik kohad tihedalt täis saanud, on ilmselt oma iva. Ainult et läksid nad ära neljandasse mõõtmesse.

Mõned inimvormi saavutanud loodushinged võivad olla peetud inimeste poolt jumalateks või elilenideks.

Nendest järgmises raamatus.

1897. aastal anti Vene armee ohvitseridele välja käsiraamat „Elu teistel planeetidel”. See on 7x7 ringkäigu moralistlik versioon, kus kirjeldatakse ka elu Veenusel ja Marsil.

Keda nimetatakse Jumalaks

Kõik jutud, kus esineb sõna „jumal”, kuulutatakse ametliku teaduse ja nn kaine mõtlemise poolt müstikaks, legendideks jne. Gagarin ju ütles, et ei näinud taevas jumalat! Aga kustkohast inimene kaugel aegade alguses üldse jumala mõiste võttis? On ehk arusaadav, kui Amazoonase metsades elav suguvõsa peab oma bossiks jaaguari, sest sellel on võim nende elude üle: sööb ära või ei söö. Kuidas aga vanad hindud eimillegi äkki lisaks taevast tulnud jumalatele ka nende lennumasinatate põhjalikke kirjeldusi välja mõtlesid? Ametliku teaduse enda järgi ei tohiks see olla võimalik. Mõnede kirjelduste järgi on neid uuel ajal järgi tehtud ... ja lendavad küll.

Kui ütleme Jumal, mõtleme keda täpselt? Moslemitel pole kahtlust, keda sellega mõeldakse. Nn kristlikus maailmas on see tegelikult segu Vana Testamendi Jehoovast (Yahwe) ja sellest jumalast, kellest rääkis Jeesus, ning kes oli tõenäoliselt Maa üldine Jumal 7x7 poole pealt. Annunakide Kõiksuse Looja peaks olema aste kõrgema taseme Jumal, st Maa jumal peaks olema tema loodud.

Jehoova ja Jeesuse Jumal olid väga erinevad: Jehoova ei ole üldse mitte see armastav Isa, kellest rääkis Jeesus. Nagu eespool lugesite, oli Vanas Testamendis tegelikult kirjas, et Kõige Looja lõi alguses jumalad ja muu universumi. See on sama, mida räägib 7x7. Meie planeedi peamine jumal omakorda on loonud vähemad asjapulgad, inglitest loodusvaimudeni. Inimestega suhelnud ja ennast jumalaks nimetada käskinud olendid on olnud aga tegelikult eilienid, kes inimesega võrreldes olid oma arenguga kaugel ees.

Jumal on inimeste kõnepruugis suhteline emotsionaalne mõiste, mitte teaduslik määratlus.

Praegused teadaolevad jutud asjade algusest on pärit peamiselt annunakide juhitud maailmast, ennekõike Uputuse-järgsest. Alates Sitschinist on annunakide hulgast Yahwe väljaselgitamine olnud tõsine ettevõtmine, aga tulemused on sellised, et neist pole mõtet rääkida. Kui lugeda kõiki lugusid ajast pärast tuumasõda, kaasaarvatud Piiblit, Koraani ja Piiblist välja jäänud raamatuid, peaks Yahwe olema Enlil ning Eedeni aia madu ja Lucifer Enki. Enkil ei olnud aga mingit pistmist nn taevast langemisega.

Judaism, kristlus ja islam on pärit samast vana Sumeri allikast, ning nende Jumal on olnud sama. Kunagi oligi üks religioon, mis siis mitmeks jagunes. Sellest lähemalt järgmises raamatus. Mõned kontaktid räägivad, et Yahweh oli alguses, st

annunakide ajal, hea ja mingi eilienide liidu liige. Siis aga hakkasid tema nimel esinema mingid pahad, mõnedes juttudes kunagi pärast tuumasõda. Aastanumbreid seejuures muidugi ei nimetata. Neil teistel aga ei oleks olnud ilmselt põhjust annunakide omavahelisse jagelemisse sekkuda. Ja mis sai Enlilist/Yahwest, seejuures ei öelda.

Mõned salaühingud ütlevad olevat olnud kontaktis Yahwega kuni 2006. aastani. Siis kontakt kadus. Rooma riiki öeldakse olevat suunanud kardinate tagant Yahwe. Praegu teeb viljaringe Enki suguvõsa.

Enlili ja Enki järeltulijad olid ülemad jumalad neile antud riigis, aga kõige peamine jumal oli Enlil. Pärast tuumasõda tunnistasid Anu ja Enlil peajumalaks Marduki, kes hakkas kohe ajalugu oma nimele kirjutama, ja seda kõige loomisest alates. Kui loeme erinevate rahvaste vanu jutte, kus tegutseb mitu jumalat, näeme, et tegemist on enam-vähem sama perekonnaga.

Nagu vanadest tekstidest näha, hakati enamusele jumalatest tema valitsetavas riigis varem või hiljem omistama kõige loomist. Lisaks olid nii need riigi peajumalad kui nende väiksemad (nooremad) sugulased ka mingi spetsiifilise ala jumalad: Päike, Kuu, niisutuskanalid, tuul jne. Lisaks oli Enlili ja Enki perekondade liikmetel igaühel oma planeet. Nii tekkis praeguse uurija jaoks kohutav segadus.

Prohvet Muhamediga rääkis seesama jumal, kes oli aastaid varem rääkinud Moosesega. Suur osa Koraanist on juutide (nimetatud seal Raamatu rahvaks) ja kristlaste kriitika. Paganateks aga nimetati nn kristlikus ja moslemimaailmas nii 7x7 maavaimudesse uskujaid kui Yahwe kõrval teisi annunakisid jumalaks pidanud.

Orbiidil töötanud nibirulaste e valvurite e inglite pahategu oli alguses Maa naistega abiellumine. Hilisemas kirjanduses tehti patuks juba Maale tulemine ise, kuigi see oli oma ülemuse pulma tulek, ilmselt kutsutuna. Üks juutide tekst räägib, et kotkamehed tahtsid kunagi Maale minna selleks, et seal kord majja lüüa. Yahwe aga hoiatas neid, et inimeste seltsis nad korrumppeeruvad ja kaotavad õige tee. Kui see tõesti juhtus, siis ilmselt kunagi enne Marduki pulma.

Sumeri lugudest hilisemad tekstid räägivad igigidest palju rohkem, muuhulgas ka langenud inglite (mõnes tekstis ka nende hiiglasest laste) Maa alla vangistamisest. Neil võib mingil määral õigus olla, sest Mesopotaamia savitahvlitest on leitud ju tegelikult väike osa, ja kunagi hakati tõesti kaevandusi vanglatena kasutama.

Grigori Gurdžijev

Gurdžijev (läänepäraselt Gurdjieff) saadeti XX sajandi alguses kõrgemate sufide poolt Lääne inimeste peal paari ideed katsetama. Ta alustas 1912. aastal Moskvast, pärast leninlikku riigipööret läks koos grupi õpilastega Läände. Esmalt Türki, lõpuks aga jäi Prantsusmaale.

Esimene idee oli, et kui tal õnnestub ette valmistada 200 elementaar-sufi tasemel inimest, hoiab see ära sõja Euroopas. See lootus (mitte tema, vaid sufide ladviku) oli naiivne. Õpilasteks tulid nn haritlased, kes kõigest ainult räägivad ja midagi tegelikku ei tee. Kogu oma elu jooksul ei jõudnud tema õpilastest ükski isegi mitte enam-vähem sufi tasemele, ja Esimese Maailmasõjaga läks nagu läks.

Gurdžijev tõi esimest korda Läände iidse tarkuse sufide variandi. Ta ütles, et ammustel aegadel otsustati filosoofia suunata Indiasse, teadmised Egiptusse ja praktika Kesk-Aasiasse, kus ta saigi oma põhilise väljaõppe. Sufide õpetuse praktiline alus on, et inimene peab oma arendatavaid võimeid valdama igapäevase elu käigus. Mediteerimine ja liikumatult keskendumine on hea, aga ainult abistav. Sama õpetas(b) Põhja-Ameerikas Don Juan, ja sellest on kirjutatud natuke ka pärast Castanedat.

Asjade algusest rääkis Gurdžijev kui Loomise Kiire toimest üsna sarnaselt teosoofiale, ainult mõneti erinevate numbritega. Aga ta ei rääkinud ilmselt oma juttu päris lõpuni, sest õpilased polnud suuremad asjad. Teosoofias aga kirjutati kõik paberile.

Iga sündmus vajab toimumiseks kolme jõu toimimist. Absoluut, kõige algus, on ühe seaduse maailm, sest selle kolm jõudu koonduvad üheks. Järgmises Kõigi Maailmade Maailmas on samuti 3 jõudu, aga need on juba eraldi. Kõigi Päikeste maailmas on 6 (3 + 3) jõudu, meie Päikese maailmas 12 (3+6+3), Kõigi Planeetide maailmas 24 (3+6+12+3), Maal 48 (3+6+12+24+3) ja Kuu maailmas 96 (3+6+12+24+48+3) jõudu.

Inimesed ja muu maine tekkisid koos Maaga selle loomise kiirest. Igale jõule vastab üks selles maailmas toimiv seadus. Õnneks ei kehti inimesele mitte kõik Maa 48 seadust, ja enesearendus viib samuti mitmete seaduste mõjualast välja. Homo Sapiens Sapiensi loomine sellesse juttu ära ei mahtunud, inimene oli inimene algusest peale.

Ühes oma raamatus kirjutab Gurdžijev, et Maa inimesed erinevad teistest Universumi rassidest selle poolest, et tapavad omaenda rassi olendeid.

Gurdžijevi saatjad tegid missiooni jaoks egori, mis paar nädalat enne Gurdžijevi surma likvideeriti. Sellepärast oli ta viimastel elunädalatel jõuetu ja kurb.

Muud vanad jutud

Lugematu arv vanade rahvaste jutte räägib ajaloost Sumeri juttude kombel, sest pärast uputust tsiviliseerisid maailma needsamad Sumeri jumalad. Nendes juttudes on ka ennemuistseid asju: varasemad ajad ja rahvad, ajastuid lõpetanud katas-troofid jms. Suures osas juttudes on varasemad inimesed ikka Sapiens Sapiensid, aga mõnedes on ilmselt juttu ka nendest miljonite aastate tagustest olevustest, kellest räägib näiteks Michael Cremo.

On ka jutte teistest eilienidest, kes enamasti on inimesi mingil ajal aidanud. Indias ja Ameerikas on aga käinud eiliene, kes on siia tulnud inimesi kaasa viima, ja võimaluse korral on nad eelistanud lapsi. Ajastute arv ja kestus on eri rahvaste juttudes üsna erinev.

Maiade kalender näitab, et enne neid oli 4 maailma ja nemad (meie) elasid viiendas. Esimese hävitas tuul, teise tuli, kolmanda jää ja neljanda jää sulamisest põhjustatud uputus. Ka asteekide ja hopi indiaanlaste jutud räägivad, et maailm on neli korda hävinud just nii, nagu seda räägitakse Aasia salajastes õpetustes. Aga Ameerika rahvastel mahub tegelik Sapiens Sapiens ajastute kestvusse lähedalt ära, jääb aega ülegi.

Ühe jutu järgi olla esimesed eilienid ehk jumalad Maale tulnud 650 miljonit aastat tagasi. On aga märke veel vanematest külastustest.

India

India ajaloole pani põntsu inglaste kolonisatsioon. Need pidasid hindusid endast nii palju vähem arenenuteks, et nimetasid neid mõnikord isegi metsinimesteks. Seda vaatamata kõigile neile imposantsetele ehitistele üle kogu maa! Nüüd üritavad hindud oma ajalugu taastada, aga keeravad tihti asja üle võlli. Nii et tege-likkusega on raskevõitu. Isegi 19. sajandi „suur õpetaja” Vivekananda ütles, et Egiptuse püramiidid on hindust arhitekti ehitatud.

India iidsetes lugudega on see paha viga, et sündmuste täpsed toimumise ajad ei ole teada ja paljud fännid nii Indias kui Läänes tahaks pidada kogu Sapiensi-aegse tsivilisatsiooni alguseks Indiat, mitte Sumerit. India jumalate lugu aga kahtlaselt sarnane Sumeri jumalate loole. Sama on ka taevaste juhtumiste kirjeldamine samade jumalate läbi. Ja seda on ka venelaste vedade jutud.

Ametlik teadus arvab neid stiili järgi otsustades olevat kirja pandud suuremas osas 1000 AC, hindud ise pakuvad 8000 BC, 80 000 BC ja mõned isegi 8 mln BC.

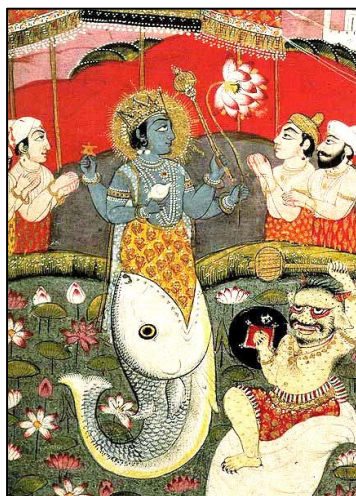
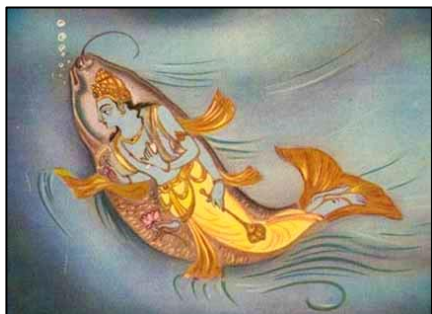
Hinduismiks nimetatav religioon on hindude arvates pärit 18 000 BC. Selle vanad tekstid räägivad, et inimene on vana mitu miljonit aastat. Aga hindude järgi olla kõik nende vanad suulised tekstid kirja pannud üks mees. Hmmm ...

Ka Indias on viimase aja arheoloogilised leiud kinnitanud vanu muinasjuttudeks peetud lugusid. Dwarka linna lähedalt leiti vee alt linna varemed, ja Dwarka maapealse osa alt leiti varemeid, mis olid kunagi selgelt olnud vee all. Viimane number kogu Dwarka kohta on arheoloogidelt 32 000 a BC. Nüüd olla seal uurimised peatatud. Dwarka oli ju Krishna linn, aga Krishnast räägitakse Maha-bharatas ehk siis müüdis ...

Khambati lahe uppunud linnast toodi välja asju, mille vanus hinnati 32 000 aastale. Siis poleks tohtinud Maa peal olla ühtki linna. Kadus see vee alla ca 7 000 BC. Ajakirjas „Nature” kirjutati väljakaevatud tõenditest, et Induse oru tsivilisatsioon on vähemalt 8 000 a vana, st seal elati enne Inannat.

Induse oru kultuuris on ametlik teadus väljakaevatud tõendite alusel täheldanud järsku tõusu tsivilisatsioonis just siis, kui seal Sumeri tekstide järgi Inanna toimetama hakkas. Mohenjo Daro väljakaevamised näitasid, et ehitama hakati kohe kindla tsiviliseeritud plaani järgi: korralik üldplaneering, tänavad, veevarustus ja kanalisatsioon jne. See ei olnud pika aja jooksul arenenud asustus, see oli annunakide MEde järgi arendatud tsivilisatsioon.

Hindude endi joonistatud pildid nende ülemast jumalast Višnust. Kes muu, kui kalaskafandris annunaki.

3. OSA SEE JA TEINE TEADMINE

Teoreetiliselt on kõik võimalik. Praktikas ei saa ühest küljest suur osa teoreetiliselt võimalikest asjadest teoks, teisalt arvavad paljud inimesed, et võimalik ongi ainult see nendega teoks saanud osa. Müüdid on avastamata teadus.

On asju, mida peab uurima, ja uurimise tulemused põhjustavad siis vaidlusi. On aga ka asju, mille üle pole mõtet vaielda, nagu vanadusse surevate CIA ja NASA kaastöötajate jutud. Põhimõtetega on lihtsam, detailidega raskem: nende hulgas on paratamatult palju müra, st väljamõeldud asju.

Praegu on aeg, kus massimeedias liigub kohutaval hulgal igasugust teavet, ning seejuures on avalik saladus, et osa sellest on ametlik desinformatsioon. Osa aga on inimeste edevusest ja teab veel millest põhjustatud infomüra, ja ainult osa on tõsist alternatiivset teavet, ehk siis asjade tegelikust seisust teada andmist.

Teaduseski on oma establishment (eesti keeli paikasaanud), mis kaitseb oma positsioone ja ei kannata laevukese kõigutamist. Lugematu hulk karjääre on ju üles ehitatud nendele vanadele dogmadele. Näiteks 2017. aastal kirjutas 34 erinevate maade teadlast alla avaldusele, et Gunung Padangi püramiidi juures Indoneesias ei hakataks välja kaevama pinnastlääbitava laseri poolt avastatud tühimikku.

Ametlikul teadusel on kombeks ignoreerida asitõendeid kunagistest katastroofidest niikaua, kui vähegi võimalik. Maa areng jutustatakse ühtlaseks, pidevaks ja aeglaseks, ilma ühegi järsu muutuseta. Nii on kõik ette ja taha ennustatav ilma eriliste vaimsete pingutusteta. See on pärit moodsa geoloogia isaks nimetatava James Huttoni 1795. aastal ilmunud raamatust „Maa teooria”. Aga Maa ajaloo on pärast Suurt Uputust olnud veel mitu samalaadset katastroofi - kui kõikidele faktidele seletust otsida.

Teadmised täienevad, aga visalt

Teaduseudiseid jälgides üllatud ikka ja jälle, mis kõik vanadest juttudest kinnistust leiab. Täiesti ametlikud teadlased on avastanud, et noore olendi vere plasma manustamine vanale muudab toda nooremaks. Ehk siis uuriti jutte vampiiridest ja leiti, et asjal on point täiesti olemas. Väga kasulikuks on nüüd osutunud kurk, banaan, šokolaad - ja kohvi!!! Aga kohe järgmisel päeval võib muidugi ka lugeda, et kõik söögid - joogid on endiselt surmavalt kahjulikud.

Juba 40 aastat tagasi avastas täiesti ametlik teadlane, et preeriakoerte vidin on tegelikult sõnaline vestlus. Keegi ei reageerinud ja sama asja on teiste olevuste juures jälle üllatusega avastatud. Räägivad!

Mida need teod siin teie arvates teevad? Heeee ...

Või need mõmmukesed? Just. Väga vähe on siin ilmas tegelikult seda inimestele ainuomast.

Neandertaallased on nüüd uute väljakaevamiste tulemusena muutunud järjest intelligentsemaks. Koos sellega muutunud nende koljude alusel tuletatud väljanägemine, kuigi restauraatorid on kogu aeg olnud väga professionaalsed, asjasse väga tõsiselt suhtunud ja nii edasi. See on üks uuemaid versioone noorest neandertaallannast. Kuidas tundub?

Aga nüüd on avastatud ka see, mida omal ajal täheldas inimeste juures juba Enki: inimeselaadsetel on kombeks mingist hetkest hakata taandarenema. Ka uuemad inimese eellaste arengu kokkuvõtted ütlevad, et polnud näha mingit evolutsiooni, hoopis taandarengut.

Uuem teadmine räägib jälle üllatusega, et neandertaallased kõnelesid. See avastati küll juba 20 aastat tagasi, aga unustati vahepeal. Ja mõned uurijad arvavad, et peaks ütlema hoopis Homo Sapiens Neanderthalensis, mitte lihtsalt

Homo Neanderthalensis.

Varased neandertaallased olid aga arenenumad kui viimased. Viimased (vähe-masti mõni haru) tunduvat olevat kaotanud kõne, mis algselt oli. Seda näitab füsioloogia. Ka aju degradeerus, arutlemise osad muutusid väiksemaks. 2015. aastal Aafrikast leitud Homo Nalediks nimetatud liik võis olla inimesest ahviks muutumise vahevorm. Selle käed olid ebanormaalselt pikad, ilmselt hakkas ta teistest Homodest erinevalt puu otsa kippuma. Luude vanuseks hinnati 250 000 aastat, so sama aeg, kui annunakid löid Homo Sapiensi.

Ka Sapiensi ajumaht on pärast Uputust vähenenud, ja selle kuju on muutunud: aju on läinud kõrgemaks. 3000 BC inimeste ja praeguste Sapienside DNA erinevus on juba 7%. Aga praegune teadus ei oska midagi väga konkreetset öelda selle kohta, kas muutus viib üles- või allapoole. Kord öeldakse, et ajumaht on korrelatsioonis võimekusega, ja samas tuuakse loodusest reaalseid näiteid, et maht iseenesest ei tähenda võimekust.

Suurel osal praeguse arenenud maailma lastest on ammuse ajaga võrreldes halvenenud mitmed olulised võimed. Teisalt on aga mõned võimed tänu ekraani ja klaviatuuri kasutavale tehnikale hoopis arenenud. Kehakaaluga on nagu on.

Varem kuulutati hallutsinogeenide mõju ainult aju kahjustavaks enesepettuseks, nüüd on aju uurimist võimaldav tehnika leidnud, et need tekitavad ajus uusi töötavaid sidemeid, mis muidu on passiivsed. Ei osata küll esialgu vahet teha, mis on hallutsinatsioon ja mis võiks olla tegelik side peenema energia maailmaga väljapool keha, sest peenemat maailma enamasti ei tunnistata. NLP loojad tegid vahet positiivsel ja negatiivsel hallutsinatsioonil. Esimene on enesepettus, teine tegelik, näiteks kaug(selgelt)nägemine.

Räniorus kasutatakse juba õige mitu aastat töövõime tõstmiseks mõnede ametlikult keelatud ainete mikrodoose. Teadus on võtnud seda uurida, ja ei tõusnudki hoobilt hädakisa. Arutatakse hoopis asjalikult, mida ja kuipalju võib võtta, et mitte sõltuvusse sattuda. Ja nüüd on ka mõned kosmosega tegelevad ametlikud teadlased nõustunud vanade hindudega, et kunagi pöörles Maa tõesti teistpidi!

Osa ametlikust teadusest on kvantfüüsika mõjul hakanud eetri olemasolu tunnistama, teine osa aga peab kogu kvantfüüsikat soolapuhumiseks: no mis tähendab, et osake on olemas ainult siis, kui ma seda vaatan?! Keda te siin, krt, lolliks peate, rsk?

Marumateriaalsus

Praeguseks on ametlik (ja natuke isegi mitteametlik) ajaloo uurimine jooksnud kinni samal põhjusel: osa tõendeid jäetakse kõrvale, sest

- see pole ju võimalik, sest nii ei saa lihtsalt olla;
- seda ei saa ju uskuda, sest keegi ei usu ju seda;
- kõik ju teavad seda;
- iga normaalne inimene teab, et ...;
- nii on see ju alati olnud;

- sest see seltsimees on niimoodi öelnud ...

Peamine probleem on Darwini evolutsiooniteooriast tekkinud marumateriaalsus kui vastukaal kirikule. Inimese omadused ja nende jaotumine on omaette raamatu teema, aga lühidalt öeldes on marumateriaalsusest saanud osadele väikese iseseisvusega inimestele see väline pidepunkt, millele oma elu toetada. Ja see ei ole probleem mitte ainult ajaloo seletamisel.

Marumateriaalne teadus eitab ikka veel teadvuse osa asjade toimimises. See tähendab muuhulgas, et kõik jutud, kus esineb sõna „jumal”, klassifitseeritakse sisutuks „mütoloogiks”. Teine asi, mida ei taheta tunnistada, on eilienid. Kummalisel kombel on ka selle all kannatavaid mitteametlikke uurijaid, kes muidu on ametliku „nii on ju kombeks” mõtlemise vastu.

Suuresti on marumateriaalsusest tekkinud ka nn vandenõuteooriate üle irvitamine ja rangelt ametliku teadmise piiridesse jäämine kõigele vaatamata. Ning marumateriaalsuse osa on ka läänelik arvamus, et kõike saab uurida ainult olemasoleva loogilise mõistuse abil, ilma enda juures midagi muutmata. Selle tüüpnaide olid Indiat okupeerinud inglise ohvitserid, kes võtsid mõned joogaharjutused ja arvasid ennast tõsimeeli nüüd kogu joogaga tegelevat. Ja lõpuks on marumateriaalsus see põhjus, miks suur osa ajaloost on tegelikult läbi uurimata: ei ole arvestatud kõiki seotud fakte/asjaolusid.

Ametliku teaduse jaoks on kaks seletamatut, justnagu mitte millestki tekkinud asja: Homo Sapiens ja vana Sumeri tsivilisatsioon. Mõlemale on olemas racionaalne seletus Mesopotaamia savitahvlite tekstides. Kui aga seal kirjutatud eitada, on ajalugu täis teaduse jaoks arusaamatuid kultuure, ehitisi, tööriistu, joonistusi ja skelette ning kogu aeg vaevab küsimus, et kuidas see ikkagi võimalik oli? Aga tahvlite tekstid on ju sel ajal elanud inimeste endi kirjutatud, ja need asjad on tegelikult olemas! Ääretu ülbus on arvata, et ma tean nüüd paremini, mis siis tegelikult toimus, kui nemad ise seal vanasti.

Kui tunnistada reaalseks ajalooks vana Mesopotaamia kandi savitahvritel kirjapandu, millest te eespool lugesite, muutub suur osa nn eelajalugu mõistuspäraseks ja leidub vastus paljudele küsimustele. Näiteks, et kes küll pani püsti Egiptuse püramiidid ja Lõuna-Ameerika mägede ehitised ja Kesk-Ameerika püramiidid ja miks kõik need vanad jutud jumalatest üle maailma nii sarnased on?

Kui tunnistada reaalselt toimunuks ülemaailmne uputus 9 800 BC (uputus on ka Piiblis, aga selle tõlgendajatel on krooniline probleem toimumise ajaga), ei vaeva enam pead küsimus, et mis küll juhtus vanade rahvastega? Uputusest pääsesid ainult kõrgel mägedes ja kaugel maismaal olnud, maa oli pikka aega märg ja

mudane, lisaks oli see märg soolane ookeanivesi ja nii edasi. Seepärast sai põlumajandus pärast uputust, st meie jaoks, alguse mägedes, mitte selleks palju sobivamatel tasandikel.

Samuti ei räägitaks ehk enam tõsise näoga jutte, et vee all olevad linnad ehitas mingi veeinimeste tsivilisatsioon, et siis tänavate kohal ujuda. Või et ülikõvast tardkivimist (dioriit, basalt ja sarnased) hiiglaslikud kujud Egiptuses ja Indias, kivid Baalbekis ja Lõuna-Ameerika mägedes tehti valmis pronkspeitlitega või lausa kivistest. See, et pronks on nendest kividest pehmem ja seetõttu selle jaoks tööriistaks ei kõlba, ei mahu ametliku ajalooteadusse kuidagi ära. On see ikka teadus, mida sedamoodi tehakse?

Darwini õnnetu teooria

Darwin nägi mikroevolutsiooni tulemusi ja rakendas seda makroevolutsioonile, so erinevate liikide tekkele. Vintide noka muutumine sõltuvalt elutingimustest on aga üks asi, põhimõtteliselt erinevate liikide tekkimine siiski hoopis midagi muud.

Peamine pauk oli muidugi inimese põlvnemine ahvist ja Darwin ise kirjutas, et kui inimese ja ahvi üleminekuvormi skeletti ei leita, ei ole tema teooria õige. Ja ei olegi siiani leitud. Aga end kirikust-Piiblist ahistatuna tundvad teadlased haarasid hõisates uue relva ja jätsid selle lause tähelepanuta. Aga kui me oleme primaadid, miks meil siis teiste primaatidega midagi ühist ei ole? Sapiensi anatoomia ei kuulu nn eellaste arenguritta. Vast eriti terav erinevus on jalalabades, arvestades vajadust nendel kõndida. Yetide-sasquatchide-amade jalalabad sobivad kõndimiseks palju paremini kui Sapiensi omad.

Ahvide püsiti kõndimise soovist tekkinud luustiku muutusi on veel võimalik kokku fantaseerida, aga kõneaparaadi evolutsioonilist arenemist nõ nullist pidavat isegi ametlike teadlaste järgi olema võimatu ette kujutada. Nagu te eestpoolt lugesite, ei rääkinud annunakide toormaterjal (tõenäoliselt Homo Erectus või Homo Naledi) mitte, vaid tegi ahvide moodi mörinaid. Samas olla ta edukalt teinud kivist tööriistu. Aga sasquatchid on rääkimisvõimelised, ja kindlasti on seda amad, kes elavad Venemaa piirides. Ja kõnelesid ka neandertaallased. Iseasi, kuidas nende kõne meile kuulduks.

Praegu on täiesti ametlikult selge (prantsuse teadlased), et inimene ei arenenud ahvist, vaid mõlemad tekkisid samal ajal valmis kujul. Ehk siis loodi. Nimelt leiti meie „viie-minuti-pärast-inimene” eellasest Australopitekusest 3 miljonit aastat vanem olend (skeleti kujul muidugi), kes oli inimesele palju lähem, kui hilisemad -piteekused ja Homod. Nii et kui poleks olnud annunakisid, poleks me ehk ka 6 miljoni aasta pärast siin olnud.

Darvinism kui religioon

Darvinismi kriitikud ütlevad õieti, et ametlik teadus on ise muutunud religiooniks. Selle nimel varjatakse või moonutatakse fakte ja lausa hävitatakse tõendeid. Ja darwinismi jüngrid ei saa aru, et maa seest leitud luudel põhinev ajalugu saab olla ainult murdoda tegelikust.

Meediast käis läbi uudis, et 2016. aastal nõudis USA Ülemkohus Smithsonian Insitutionilt salastatud dokumentide avalikustamist. Nendest selgus, et 1900ndate esimeses pooles hävitas Smithsonian ca 10 000 üle meeter-kaheksakümnete skeletti. Pikimad olid üle 9 meetri.

Ülemkohtu elektroonilises arhiivis sellisest otsusest jälgi ei ole. Aga sihtasutuse direktor 20nda sajandi alguses ütles-kirjutas päris otse ja ametlikult, et kui faktid ei sobi kokku valitseva teooriaga, tuleb faktid maha vaikida. Ja mõelge nüüd neile, kes sellise seltsimehe ametisse panid ... Nii kestab see ju siiani. Ametliku maailma teadlased ja igasugu laborid kardavad paaniliselt oma nime näitamist millegi mittestandardsega seoses: teevad su maatasa ja hakkad koristajaks. Kui sedagi.

Põhja- ja Lõuna-Ameerika leitud hiiglaste skeletid on Smithsonian kokku korjanud ja ära viinud. Ning sama toimub ametlikus korras ka teistel mandritel. Ateena metroo ehitusel näiteks leiti hulk hiiglaste konte – need on jäljetult kadunud. Kogu maailma nn ametlikes laoruumides on arvutul hulgal igasugu vanu asju, nn artefakte, mida pole pärast leidmist/väljakaevamist keegi enam näinud.

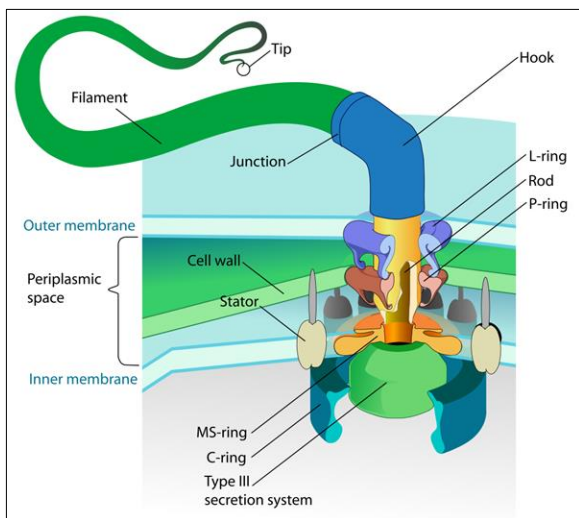
Vaadake juutjuubist L.A Marzulli viimaseid videoid. Ärge ainult kõike tema Piibli-juttu sõna-sõnalt võtke. Olge aga eelajaloost rääkivate filmidega juutjuubis üldiselt ettevaatlikud, sest seal kuuleb ka tõsiselt imelikke ja lausa ajuvabu jutte.

Ka mitmed Põhja-Ameerika ülikoolid võitlesid 20ndail sajandil (ja võitlevad siiani) erinevatel põhjustel mõlemal mandril aktiivselt traditsioonilise teaduse jaoks ebamugavate leidude vastu. Viimasel 20 aastal on USA-s endas hakanud ajaloo uurimist takistama põliselanikud, kes kardavad, et kui nad ei ole enam esimeste ja ainsate järeltulijad, kaovad neil eriõigused reservatsioonide maadele. Teisalt võeti 90ndatel vastu seadus, et kõik väljakaevatud vanad kondid tuleb kohe tagasi matta. Ei saa isegi DNA testi jaoks tükikest võtta. Karistus – kuni 10 aastat vangistust.

Praegu on ameeriklased on sisuliselt omastanud väljakaevamise Ida-Aafrikas ja peavad tervet inimeselaadsete ajalugu enda mänguväljakuks. Teisi ei lasta ligi ja survestatakse nende traditsiooniliselt mõtlemisest erinevaid ideid ümber vaatama. Õige mitmel pool ei saa vanu asju lähemalt uurida, ees on mingi nähtamatu sein. Sein on ees, kas näed sa ... äh?

Evolutsiooniteooria järgi arenes kõik väikeste muudatuste kaupa: üks samm korraga. Darwinismi kritiseerijate (või peaks ütleva paljastajate) üks paremaid illustreerivaid näiteid on hiirelõks. Sellel on viis osa. Kuis üks ära võtta, sest pole veel arenguga sealmaal, ei püüa lõks mitte neli viiendikku maksimaalselt võimalikest hiirtest, vaid lõks ei tööta üldse: null hiirt.

Bakteritel on liikumismehhanism, mida nimetatakse flagellumiks. Kui flagellumi ehitust vaadata, siis ei saa küll endale valetamata öelda, et see tekkis jupikaupa. Niisugune inseneriteaduse meistriteos tuli luua kohe valmis kujul. Silmaga nägemiseks tuleb mehhanismi suurendada 50 000 korda, ja saba mootori võlli otsas teeb kuni 100 000 pööret minutis.

Nii et me ei tea tegelikult, kuidas on Maa ajaloo jooksul tegevuses olnud liikide loomine ja sealt edasi nende evolutsioon.

Kes meie Maa täis kriipseldas?!

Kõigil mandritel on palju enne-enneminevikus tehtud sirgeid jooni, mis on siiani süsteemina hästi nähtavad kõrgelt. Osa neist olid irrigatsioonikanalid, osa teed. Teid kasutatakse sagedasti sellistena siiani, mõnes kohas on neid ka kaetud tänapäevase kattega.

Jooni on kahesuguseid: enamus on sellised, millel midagi ei kasva, osa aga on nagu peenrad, millel midagi kasvatatakse ja mille vahel ei kasva midagi. Teedel-piirijoontel ei taha siiani midagi kasvada. Enamasti on nendega tehtud ruudud, mille külje pikkus on 1,6 km ehk 1 miil, ja see on jagatud väiksemateks kujunditeks.

SEE ON TÕSINE ASI. Neid on sõna otseses mõttes täis terve maakera, kõik mandrid. On olnud sellises mõõtkavas ettevõtmine, et kujutusvõimest jääb puudu. KES NEED TEGI? Kes-miks-kuidas????

Vaielda pole midagi, ka ametlikul teaduse fännidel ei ole võimalik neid looduslikeks valetama hakata. Kes need aga ehitas, ei ole selge. Ühegi rahva vanades juttudes pole sellest märki.

Tehtud on need enne Suurt Uputust, ja ilmselt mitte annunakide poolt. Nende väikese seltskonna jaoks on seda selgelt liiga palju, ja miks pidanuks nad nendega üldse jändama?

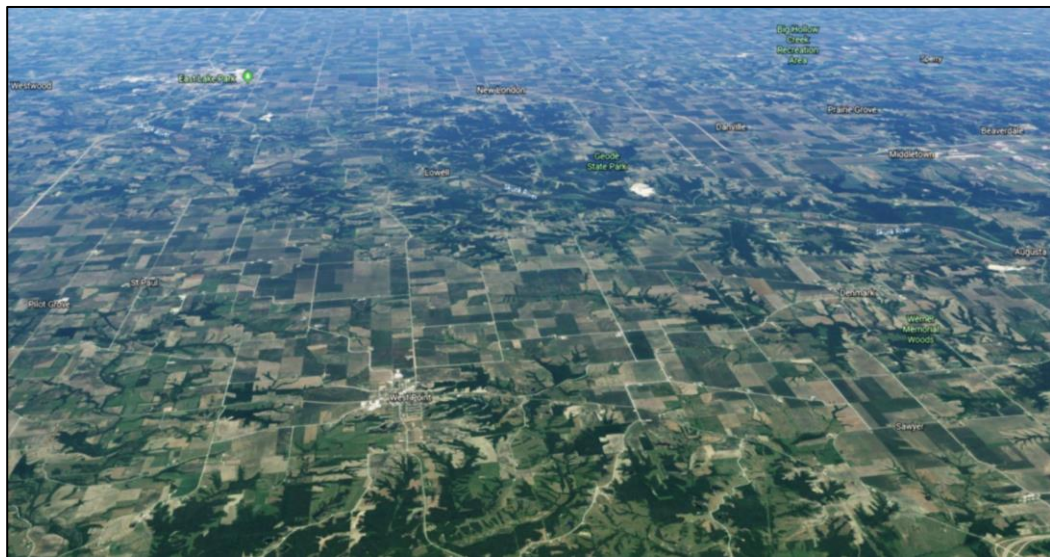
Mitmel pool, kus Suur Uputus (või mõni järgnevatest) pinnase ära viis ja savikihi maha setitas, on näha, et kus uputuse jäljed/setted on kõige tugevamad, kaovad jooned ära. Jooned on aga selgelt veetud pärast mägede valmimist: järsemate nõlvadega mägede peale pole jooni hakatud tegema ja nõlva servas jookseb seal jutt. Mägedest loete järgmises raamatus.

Kõrbed aga on tekkinud pärast joonte vedamist. Nii liiv kui savi on nendelt ruudustikule voolanud või tuulega kantud. Ka mägedelt erosiooniga alla voolanud peenem materjal on mõnel pool ruutude peale kandunud. See peaks tähendama, et kedagi polnud enam ruudustikuga märgitud maid aktiivselt kasutamas. Ka kõrbestest loete lähemalt järgmisest raamatust.

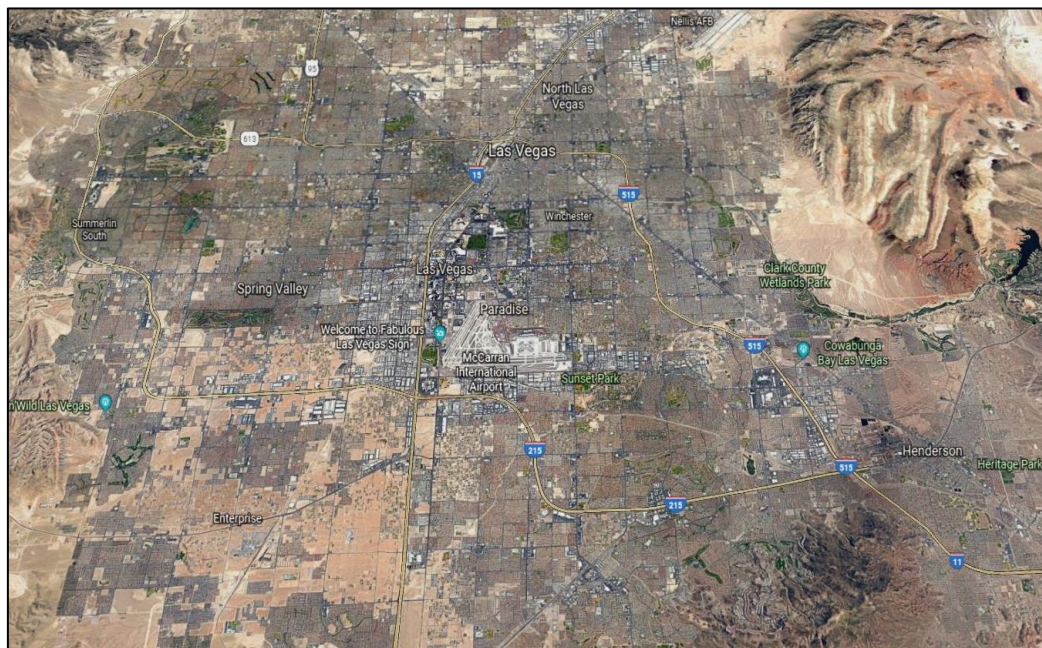
Islandil ja Yucatanil poolsaare rannikul on näha, et pärast ruutude mahamärkimist on kas vesi ookeanis tõusnud või maapind allapoole vajunud. Seal oleks huvitav mere põhja uurida, sealsamas kalda lähedal pole see ju keeruline.

Õige palju elatakse maailmas siiani enam-vähem ruudustiku järgi, ja üldse mitte vaestes riikides. Euroopa on nii tihedalt tsiviliseeritud, et iidse maakorralduse jäljed on näha praktiliselt ainult metsades ning Iirimaa ja Šotimaa põhjapoolsetes osades, kus uputuste setetele pole viljakat pinnast tekkinud. Põhjapool on ruute näha ka Novaja Zemljal.

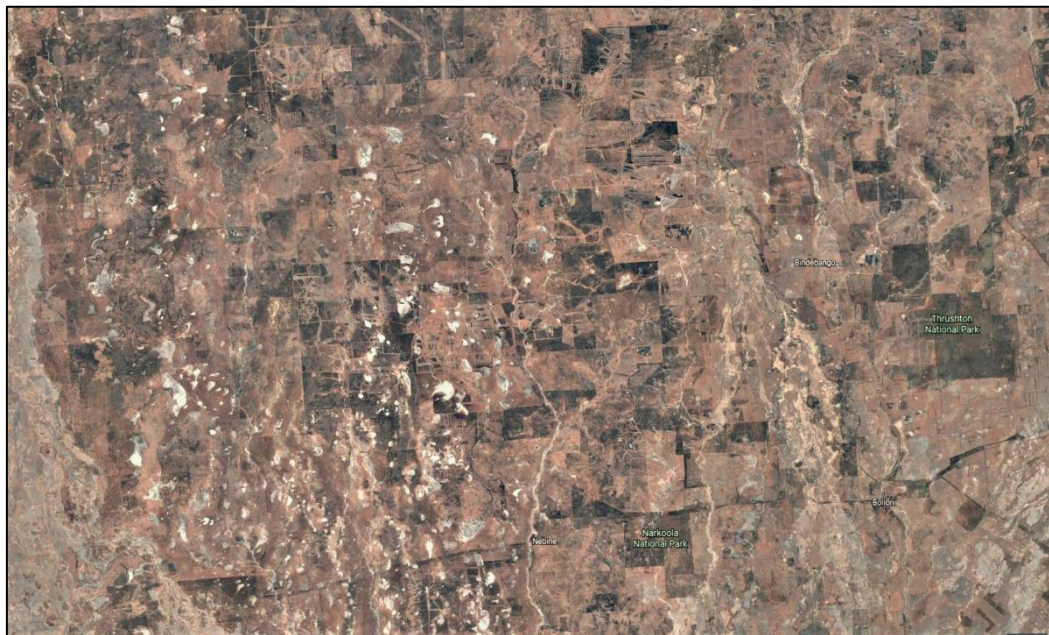
USA-s „töötab“ ammune maamärgistus siiani. Alumiste mägede ülaserva välged täpid on West Pointi Sõjaväeakadeemia.

Ja selline näeb kõrgelt vaadates välja Las Vegas.

Igiammune ruudustik on näha keset Austraalia kivikõrbe, mis jäi järele Suurest Uputusest. Uputus pühkis suure osa Austraaliat pinnasest puhtaks ja jättis sinna soolase sette, aga ruudud on näha, ja midagi seal ikka kasvab juba ka.

Siin on jooned lähemalt vaadatuna Austraalia põhjarannikult. Taimestik on looduslik, piirjoonte peale kasvama pole see eriti minna tahtnud. Ikka veel.

Taklamakani kõrbe serv Hiinas. Imselt tekkis kõrb kaua pärast ruudustike tegemist. Praegu nende riskülikute sees inimesed eriti ei tegutse. Kes seal kunagi mida tegi, pole teada, nagu ka see, et kas kõrbe tekkimise ajal keegi veel ruudustiku maad millekski kasutas.

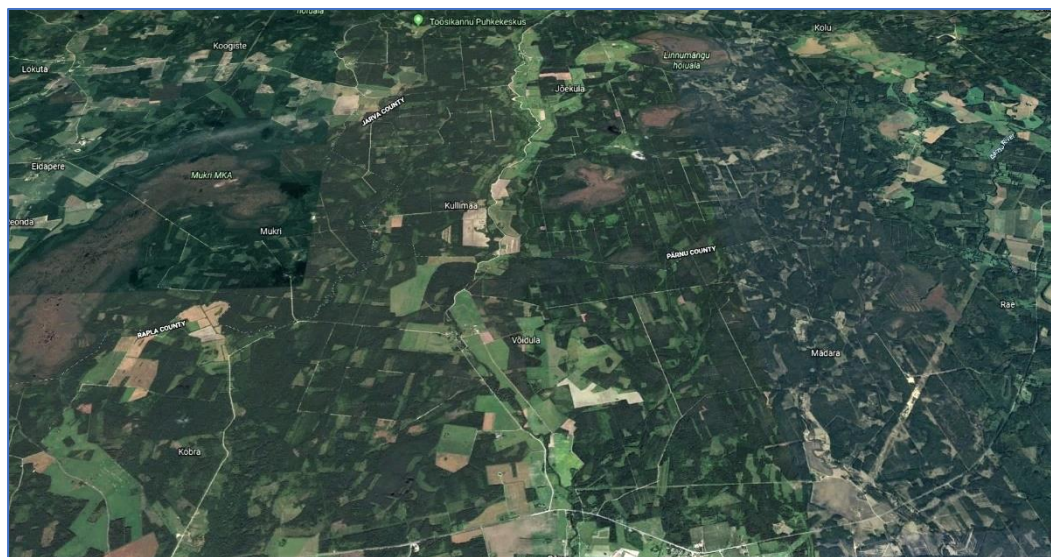
Vana maamärgistus Sahaara kõrbe lõunaservas.

Pilt on Burundi tüüpilisest asulast. Mis mõtet oleks hakata ise nullist teid rajama ja krunte märkima, kui need on juba olemas?

Eesti? Lapsepõlvest mäletan, et metsasihte puhastati võsast ja sinna kaevati kraave, aga nende metsa sisse raiumist ennast ei. See olnuks suur ettevõtmine ja pidanuks märgatav olema. Hmmm ...

Mitmel pool maailmas jooksevad pikalt sellised laiad jooned, nagu pildi paremas servas. Nende laius kõigub 25 meetrist 500-ni, pikkus ulatub 200 kilomeetrini. Briti Kolumbias jookseb 65 meetri laiune joon põhjast lõunasse ca 200 kilomeetrit endise kaevanduse juurest lahe kaldale, kus võis olla sadam. Aga see on erand, sest enamus nendest jookseb praegu vaadates suvalisest kohast suvalisse kohta.

Eestiski on neid mitmel pool. Ida-Virumaal põhjast lõunasse suunduvate kohta võiks ju arvata, et n-armeele tehti sõjas puhuks, aga need teised? Ja need on samasugused nii meil kui Rootsis kui Soomes kui Põhja-Ameerikas kui ...

See siin on meie lai ja laiem. Mitte meie ainukesed.

Suure osa nendest on jällegi sellised, kus midagi eriti kasvada ei taha, vaid Siberis on seal isegi puud kasvama hakanud.

Inimlased enne ja pärast uputust

Homo Sapiens loodi 300 000 aastat tagasi ja laiemalt levima hakkas ta 150 000 aastat tagasi. Sel ajal elas maamunal mitmeid teisi inimlaste liike ja kõiki neid me veel ei tunne. Me ei tea ka seda, millise inimese eellase genee annunakide omadega kombineeriti. Mis on aga selge: Sapiens seksis ka teiste liikidega ja geenid hakkasid segunema. Seksist nibirulastega (igigid) sündisid hiiglased.

Adapa ja Titi sündisid Enki ja inimnaise seksist, nii et tõenäoliselt olid meie mõistes hiiglakasvu. Loete allpool lähemalt.

Vähemasti mõnedes uputuseelsetes linnades tehti pidevalt geneetilisi eksperimente: ristati erinevaid olevusi. Seda olevat teinud ka Enki ise. Nii et vanasti üles joonistatud kummalised olevused olid tegelikult olemas.

Ühe vanarahva jutu järgi tulid kunagi siia eilienid, lõid kõik algsed liigid ja lendasid siis ära, et kunagi tagasi tulla ja näha, kuidas areng on edenenud. Seda olla juhtunud päris mitu korda. Vene vanade juttude järgi tulid/toodi kõik Sapiensid väljastpoolt, enne neid polnud ühtki inimest.

Kõik Lääne-Euroopa mehed on geneetiliselt Tutanhamoni järglased, Egiptuse mehed enamgi veel. Väga huvitavad lood ...

Sapiens ja teised Homod

Adamu järeltulijad, Homo Sapiensid, ja Adapa järeltulijad, Homo Sapiens Sapiensid, olid Maal paralleelselt ja tõenäoliselt segunesid. Samal ajal elas Maal ka teisi Homo perekonna liike, sealsamas Aafrikas kasvõi see Sapiensi algmaterjal, vist siis Homo Erectus, ja Homo Naledi. Kui palju ja milliseid inimese sugulasliike sel ajal üldse Maal elas, pole täpselt teada. Maa seest leitud kontidel põhinev ajalugu on üks väga ebakindel asi. Mis aga on kindel: erinevad Homo liigid seksisid omavahel ja see on DNA-s näha.

Sapiens Sapiens on kindlasti seganud oma DNA-d neandertaallaste ja denisovalastega. Teadmised nende ajaloost on puudulikud, eriti denisovalate osas. Nüüd (2019. a) leiti AI abil meie DNA-st veel üks tundmatu jälj ja avastati, et denisovalased on oma genee Sapiensidega seganud viimati kõigest 15 000 aastat tagasi.

Neandertaallased ja denisovalased segasid genee ka omavahel, aga see pole meie teema. Denisovalased arvatakse nüüd olevat asustanud Tiibeti mägismaa 30 000 aastat tagasi.

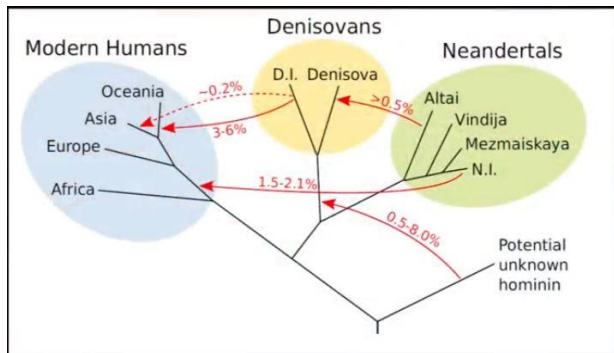
Aabeli tapnud Kain saadeti itta. Tema ja tema järeltulijad jäeti äratundmise eesmärgil ilma näokarvadest. Pärast viimast kaotust Horusele saadeti ka Seth Aasiasse, ja temaga läinud inimestel polnud Kaini märki. Nüüd on rahvaste liikumine pea igal pool geene seganud, aga algselt ei olnud näokarvu Aasia ja Ameerika elanikel, ning kummalisel kombel ei olnud neid ka negroidseks nimetatud rassil Aafrikas.

Omavahel segunesid kahtlemata ka Sapiens ja Sapiens Sapiens, st Adamu ja Adapa järeltulijad. Seda ei oska teadus arvestada, sest eitab neid jutte.

Florese saarelt leitud väikest kasvu inimestega on juba harjutud, aga 2019. aasta alguses leiti aga Filipiinidelt veel väiksem inimliik. Hiiglaste tekkimisega Sapiensi ajal on asi enam-vähem selge, aga kuidas tekkisid nii väikesed Homod? Homo Florensise puhul räägiti, et ehk pisikesel saarel tõmbasid kokku, nagu seda loomadega on juhtunud. Aga ilmselt ei peegelda see jutt ikkagi eriti realsust. Lisaks on ka Florese saarel nüüd leitud veel ühe pisikesese Homo liigi luid, ja selle DNA on hoopis erinev.

Aeg-ajalt ilmub jälle teadusuudis, mille pealkiri ütleb, et „Aafrikast välja” müüt ei pea paika ja inimene arenes korraka mitmel pool. Siin raamatus on inimeseks nimetatud vaikumisi Homo Sapiens Sapiensi ja teisi peetud sugulasliikideks. Aafrikast pärinemise ümber põhjustab tõmbusi ka see, et sealt hakati välja rändama veel enne Sapiens Sapiensi tekkimist. Tegelikult ei midagi imelikku: Adamu järeltulijad olid Adapa sündimise ajaks paljunenud juba 145 000 aastat.

Inimese DNA-d on suudetud minevikku analüüsida 400 000 BC-ni, vanemates leitud luudes pole DNA-d vähemasti praeguse tehnika taseme jaoks. Viimasel ajal on inimlaste sugupuude joonistamine teadlaste hulgas populaarsuse kaotanud, sest kogu aeg leitakse kedagi uut ja paljalt füsioloogia alusel on omavahelisi sugulussidemeid juba raske määrata.

2018. aasta puu uuem ots, kus on juba arvestatud DNA-ga, näeb välja selline.

Jämedalt võttes olid neandertaallased Euroopa- ja denisovalased Aasiapõhised. Mõned isemõtlejast teadlased arvavad, et Sapiens segas geene ka Australopitekuse ja/või Sinantropusega. Ja et kõik

need -troopused ja -piteekused olid tegelikult ammuste inimeste degenerereerunud vorm, arhetroopus.

See jutt põhineb koljudel, DNA uurijad pole siiani -troopuste ja -piteekuste pärandi osas sõna võtnud. Arhetroopusest endast pole mingit jälge avastatud. Aga teadusel pole tõesti esialgu võimalik seletada, kuidas on tekkinud sedavõrd erineva välimusega inimrassid. Ametlik teadus oskab midagi arvata ainult nahavärvi kohta, aga peab kõige põhjuseks looduslike tingimustega kohandumist.

Kaukaasia rassist on kõver nina, tihedam karvakasv ja lühikesed jalad: neandertaallase tunnused. Mongoloidsel rassist on aga pitekantroopuse tunnused, iseäranis hambad. Aasia elas ju nii neandertaallasi, denisovalasi kui neid tuntud ja tundmatuid inimese eellasi, keda Homo perekonda ei arvata.

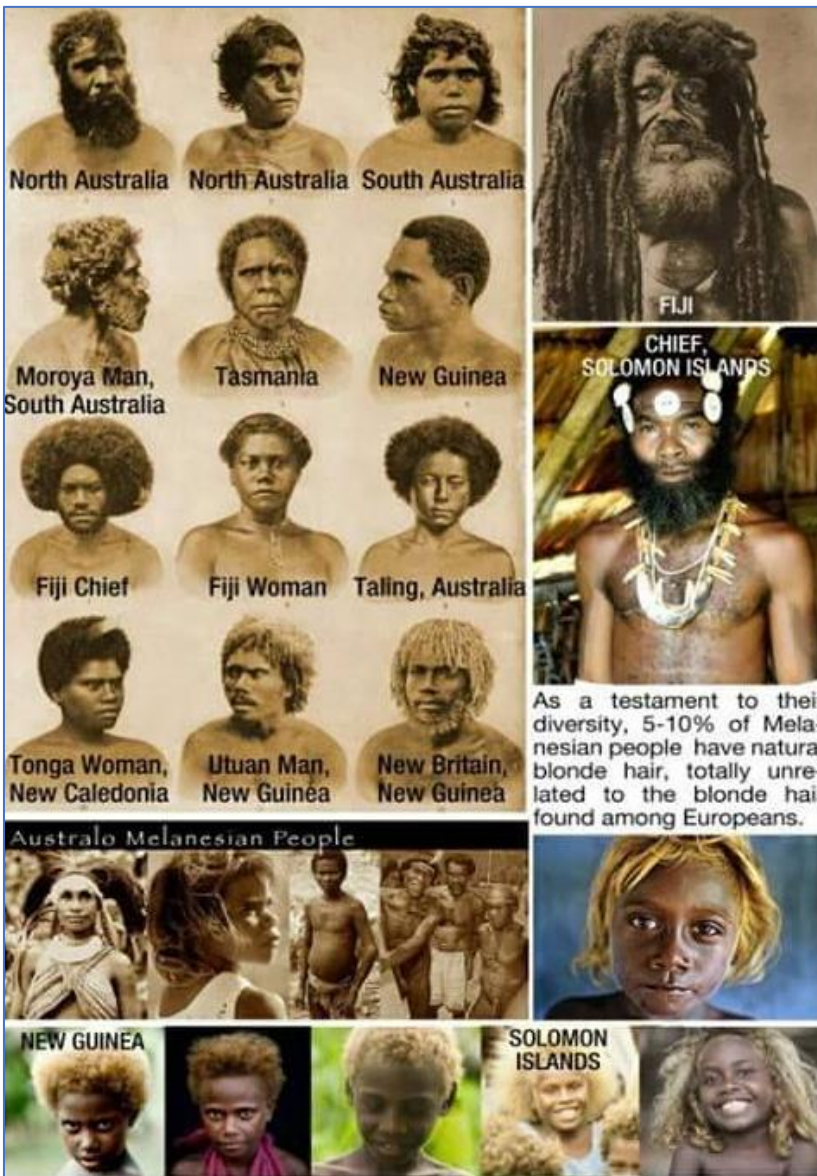

Paremal on tegeliku tänapäevase inimese pildi peale pandud neandertaallase kolju, vasakul Homo Sapiens Sapiens kolju. Hmm, need parempoolseid elab maailmas ju palju. Neandertaallased?

Ja kuidas lööb Homo Sapiens Sapiens 20ndal sajandil AC välja sedavõrd stiilipuhas Homo Ergaster? Ei oska seda ükski teadlane seletada. Ametlikult suri Ergaster välja 1,3 miljonit aastat tagasi.

Melaneesia asukate DNA-st leiti tundmatu inimliigi DNA-d. Seal on ka inimeste liigirikkus olnud kõige suurem - enne uuema aja liikumisi. Sama tundmatu jälg on ka põlisaustraallaste DNA-s.

Kogu inimese ajaloo uurimine on tegelikult alles nii alguses, et eriti põhjapanevaid avaldusi rändamiste teekondade ja päritolu kohta tegelikult teha ei saa, kuigi seda väga tahetakse.

Hiina ametlik teadus näiteks üritab maha vaikida kõik heledanahaliste euroopiidse väljanägemisega muumiate leiud Hiinas. Sealt on aga leitud kuni 2000 BC pärit heledanahaliste ja –juukseliste inimeste muumiaid. Emaliin oli neil kohalik, isaliin aga Iraani ja Türgi kandist.

Praegustel sinisilmsetel inimestel oli üks ühine esiema 5600 BC Musta mere põhjakalda steppides. Nemaad olla ka viinud maailma laiali esoteerse sümbolina haakristi. ISIS on seadnud eesmärgiks muuhulgas ka siniste silmade geenide väljarookimise Kurdistanist. Hmmm ... Annunakid olid sinisilmsed ...

Vees elavad inimesed

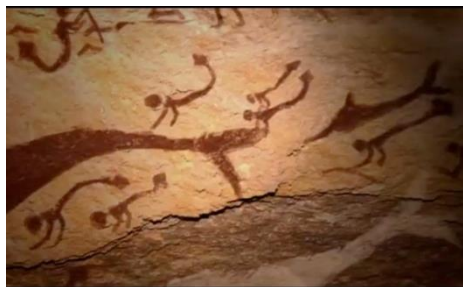
Aga osa teadlasi räägib, et inimene arenes kõigepealt vees mitu miljardit aasta tagasi ja osa neist tulid ühel heal hetkel kuivale maale. Seda räägivad ka mitmete rahvaste vanad jutud. Sellepärast meie loodetel alguses need kalade asjad küljes ongi.

Näkineiu on täiesti reaalne nähtus, ainult neid peaks nimetama vee-inimesteks, sest neid on nii mees- kui naissoost. Kuigi naissugu pidavat neil olema esindatud meist suhteliselt suuremal arvul.

Inimestele on nad tuttavad juba ammu, ainult ametlik teadus on neid ignoreerinud. Salajane pool seevastu korjab kõik randa uhitud surnukehad kohe ära ja veenab pealtnägijaid, et nad pole tegelikult midagi näinud. Kopenhaageni muuseumis on üks aga päris ametlikult eksponeeritud.

Vähemalt 30 tuhande aasta vanused koopa- ja veeinimesed võitlesid vanasti ressurside pärast päris ägedalt. Jutte neist on kõigil rahvastel, ja ka siseveekogudes elab neid.

Evolutsiooniteooriasse ei mahu sellised olevused kuidagi. National Geographicu teleanal võttis igatahes teha neist 2 saadet, sest kasutatud materjali üle polnud võimalik vaielda.

Austraalia teadlased aga leidsid ühest Tiibeti koopast 5 meetri pikkuste mereinimeste skelette, mille vanuseks hinnati 4 miljonit aastat. Nende DNA sobis inimestega! Nii et see vee asi vajaks jällegi uurimist.

Üle mõistuse ammu

Nüüd hakkab suurem osa ametlikust teadusest nõustuma sellega, et 9600 BC oli tõesti mingi suur katastroof. Kahjuks on Uputuse-eelne maailm läbi uuritud ainult niivõrd, kuivõrd see jäi tõusva vee ja pealejunud muda alla mattumata. Nii et suurem osa informatsioonist tahaks väljakaevamist.

Michael Cremol on rääkida palju ilmselgelt mõistuslikust elust enne annunakisid. Mitmed asjad on ju avastatud, neid eitada poleks mõtet. Aga ametlik teadus teda esialgu kuulata ei taha. Iraagis ja mujal iidse Mesopotaamia territooriumil oleks tegelikult kerge leida kohti, kus Uputuse-eelsed linnad mudakihi all väljakaevamist ootavad. Aga see tähendaks Uputuse tunnistamist, see aga tähendaks vähemalt osa Piibli tõeks tunnistamist ... ja lõpuks eilienide tunnistamist. Lõuna-Aafrikas on kulda kaevandav firma leidnud annunakide kaevatud šahte, ja need kohe hoolega kinni ajanud.

2009. aastal leidis täiesti ametliku teaduse Antarktikast dinosauruste kivistisi otsinud ekspeditsioon kaks sellist 30 cm pikkust skeletti, mille vanuseks hinnatakse 600 miljonit aastat. Skeletid on iseenesest täiesti Sapiensid, ainult pihiisikesed ... Kes need veel olid?! Sellest pole valjema häälega üldse räägitud, kuigi artikkel ajakirjas ilmus.

Nagu te eespoolt lugesite, loodi Homo Sapiens geenimanipulatsiooni teel ca 300 000 aastat BC mingi Homo liiki kuuluva olendi ja kõrgeltarenenud eilieni baasil. AGA on leitud ka Homo tasemel kivitööriistu ja lausa sellelaadsete luud palju ammuemast ajast.

1999 aastal leiti Gobi kõrbest 45 miljoni aasta vanune humanoidi skelett. Selle analüüs näitas, et tegemist oli aruka olendiga, kes muuhulgas ka rääkis. 4 miljoni aasta vanusest kivistunud vulkaanituha kihilt leiti jalajälg, mis on anatoomiliselt täiesti Homo Sapiensi oma, ainult hästi suur. Ahvinimeste jalatallad olid põhimõtteliselt teistsugused. Sama vanast pinnasekihist on Põhja-Itaalias leitud osa Sapiensi koljust.

320 miljoni aasta vanusest kivisöökihist USA-s leiti kandilisse spiraali keeratud kuldtraat. Samast kihist leiti ka Homo Sapiensi luustik. Portugalist on leitud 20 miljoni aasta vanuseid kivist tööriistu, Belgiast 30 miljoni, ja USA-s kullapalaviku ajal mägedesse kaevatud tunnelitest 50 miljoni aasta vanuseid. Kõik need on pärast leidjate surma lukustatud muuseumide ladusesse. Ilmselt ka eespool kirjeldatud 600 miljoni aasta vanused pisikesed inimesed.

On leitud kivistunud saapa(kinga)jalg, mille talle all on näha katkiastunud trilobiit, mis elas 250 miljonit aastat tagasi. Seda on uurinud asjatundjad, vaielda on keeruline...

Balti mere merevaigust, mis peaks olema 44 miljonit aastat vana, leiti kootud riide tükike. Kuuba ranniku lähedalt leidis sonar 600 m sügavuselt inimeste (või eilienide) ehitatud linna. See kant oli veepinnast kõrgemal 195 miljonit aastat tagasi, ja mattus jälle vee alla 175 miljonit tagasi. Siis oli Juura ajastu. Aga sealt on leitud ka madalamas vees asuvaid ehitisi, mis peaksid olema palju nooremad, Atlantise aegsed.

Aafrikast on leitud 150 kilo (!) kaaluv kivikirves, mille vanuseks hinnatakse 45 miljonit aastat. Lõuna-Aafrika koopast leiti 10 miljoni aasta vanuse hiiglasliku inimese(laadse) luu. Aafrikast leiti ka lausa Homo Sapiensi sõrmeluu, mis oli 1 840 000 aastat vana. Pikkust oli tal 15 meetrit. 150 000 aastat tagasi elati Kreet saarel, ja need ei olevat olnud arheoloogide arvates Sapiensid. Entusiastid ütlevad elanikud muidugi olevat olnud atlandid.

Siit tekkib kosmilise mõõtkavaga küsimus: kui praegune Homo Sapiens Sapiens tekkis nii ja siis, nagu see vanadel Sumeri savitahvlitel on dokumenteeritud, kuidas tekkisid või kust sattusid siia need sapiensilaadsed, kes olid siin miljoneid aastaid tagasi? Annunakid tegid inimese, nagu Piiblis öeldud, enda näo järgi. Aga kelle nägu olid need eelmised?

Ühest India koopast on leitud naturaalsest värvidega tehtud joonistusi, mis on pärit Uputuse-eelsest ajast ja kujutavad eilieni-astronaute. Naturaalsetes värvides on dateerimise jaoks radioaktiivset süsinikku, aga tulemustest ei ole veel teateid. Lennuaparaadid on nendel kolmel jala seisvad kettad ja eilienidel on skafandrid seljas. Eilienid olid käinud kohaliku rahva juttude järgi harva, aga viinud iga kord inimesi kaasa. Eriti meeldisid neile lapsed.

Hiiglased ja suurjalad

Inimese pikkus on omaette küsimus, mida pole eriti uuritud. Ehk ka sellepärast, et Piiblis räägitakse hiiglastest. Nagu eestpoolt lugesite, oli Aadam (ilmselt nii Adamu kui Adapa) 36,6 meetrit pikk, aga seda religioossete tekstide järgi. Kromanjoonlased kuulutati alguses 2 meetri pikkuseks, nüüd on nad 1,8 meetrised. Aafrikast leitud Homo Heidelbergensised aga on kõik olnud üle 2.10 pikad. Slaavlaste vanad jutud räägivad üle 20 meetri pikkustest hiiglasest Svjatogorist, kellel oli ka sobivas suuruses hobune.

Igigid tulid maale ja rabasid endale inimestest naisi. Igigid olid ise meie mõistes hiiglased, aga nende ja inimeste hübriididel ei olnud (ilmselt) kasvu piiravat geeni, mistõttu järglased said ka annunakidest/igigidest pikemad.

Otsige internetist märksõna „Liger”

Ziusudra järeltulijaid nimetas Enki oma mälestustes tsiviliseeritud inimkonnaks, sest nende DNA oli segatud ainult annunakide omaga. Igigide ja inimeste segarass oli pärast Uputust säilinud Kaananis. See oli kant, kus Jehoova käskis juutidel kõik inimeselaadsed ära hävitada. Sellega aga päris lõpuni minna nad ei suutnud.

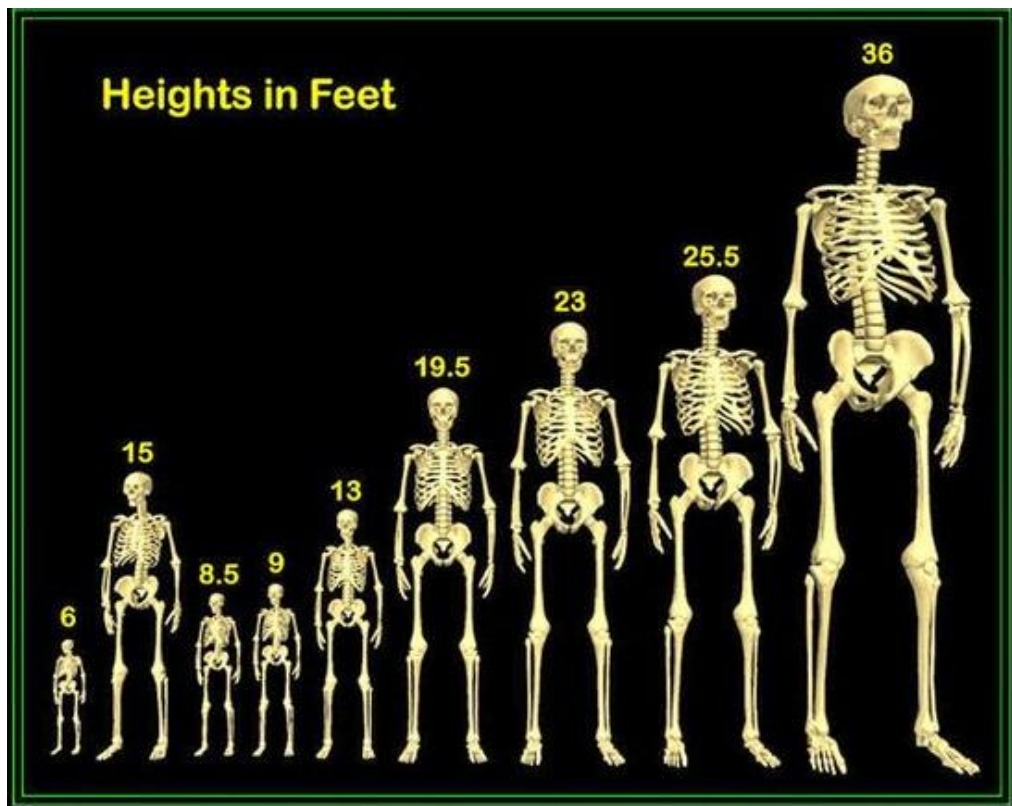
Pärast uputust olid inimesed annunakidest juba palju lühemad, nii et ajapikku oli nende pikkus vähenenud. Tõenäoliselt põhjustas keha pikkuse ja eluea vähenemise nii kaugenemine annunakide otsesest geneetikast omavahelise segunemise tõttu kui kohanemine Maa lühemate ajatsüklitega.

Euroopa meresõitjad ja maadevallutajad kohtasid hiiglasi mitmel pool maailmas vähemasti 14-16 sajandil. 1901. aastal pildistas inglise uurija ennast Patagoonia suurt kasvu põliselanikega. Francis Drake nägi neid Kesk-Ameerikast kuni Californiani välja. Hispaanlased nägid 16. sajandil Missisipi kallastel elamas nii hiiglasi kui pügmeesid. Kesk-Ameerika ja Põhja- ameerika lõunaosa vallutamise ajast on hispaanlastel palju teateid hiiglaste suguharudega võitlemisest.

Magalhesi ekspeditsiooni kroonikas räägitakse põhjalikult kohtumistest patagoonlastega, kes kirjelduste järgi olid 2,5 - 3 meetrit pikad. 1803. aastast on ametlikult dokumenteeritud teadlaste kohtumine hiiglastega Austraalia lääne-rannikul.

Väljakaevatud nn ametlike luude järgi olid kõige pikemad hiiglased 16 meetri pikkused. Räniajast olla leitud ka 50meetri skelett, aga jäljed sellest on kustunud. Aegapidi tunduvad hiiglased olevat muutunud keskeltläbi lühemaks ja stabiliseerunud 2,5 – 4 meetri kanti. Tavaliste inimestega võrreldes olid neil eriti

massiivsed lõualuud ja paljudel oli kaks rida hambaid. Kuus sõrme ja varvast ei olnud eriti levinud.

Leitud skelettide võrdlev joonis. Pikkused jalgades, 1' = 33 cm

Reeglina on kogu maailma juttudes hiiglased punapäised. Need, kes inimestega läbi ei saanud, lõpetasid enamasti mägedes koobastes. Põhja-Ameerika haudadest on aga ka näha, et pealikud ja šamaanid olid sageli hiiglased. Need olid valged punapead ja enamasti 2,5 – 3 meetrit pikad.

Mitmel pool räägitakse vanades juttudes, et hiiglased sõid tavalisi inimesi, ja sellepärast nad hävitatigi. Aga mitte kõik nad ei olnud sellised.

Teise Maailmasõja ajast on ametlikud teated hiiglastest Saalomoni saartel. Sageli olid nad vaenulikud ja lisaks jaapanlastele tuli ka nendega võidelda. Hiiglased olid seal 3 - 4,5 meetri pikkused. Kuulid neile eriti viga ei teinud. Ameerika sõdurid Afganistanis tulistasid Kandaharis üht metsikut, koostas elanud ning oda ja klibiga relvastatud punaste juustega hiiglast ja lennutasid ta USA-sse. Ja vaikus.

Euroopas on hiiglasi üritatud maha vaikida. Mitmetes Euroopa kirikutes on aga kirste, milles peaks olema 2,5 – 4meetrised lahkunud. Veel 19. sajandil oli mitmete maade armeedes suur osa sõduritest hiiglasekasvu.

Selle Equadori muuseumis välja pandud hiiglase skeletist DNA-d uurinud teadlased leidsid selle olevat osaliselt inimese. 7-meetrine ja mitukümmend tuhat aastat vana. Teise, muda alt välja kaevatud hiiglase DNA-d öeldi olevat kogunisti Sapiens, aga uuring ei olnud vist eriti põhjalik.

See on aga Buddha hammas, mida hoitakse Sri Lankal. Sedamoodi lood.

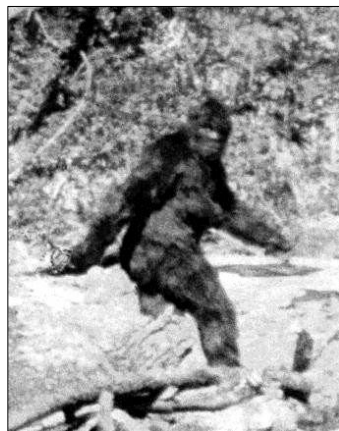

150kilose kivikirve moodsam ekvivalent. Ehtne püstol, võimeline laskma.

Homo Sapiens Sasquatchiensis

Tehnika areng on väga palju mõjutanud eriti osa Põhja-Ameerika teaduse suhtumisest nn lumeinimestesse, sasquatchidesse ja teistesse samalaadsetesse olevustesse. Nimelt analüüsiti nüüd uuesti, seekord arvutite kaasabil, paari kõige tuntumat sasquatchi videot. Kui varem võrreldi nende liikumisi inimese skeleti tööga ja leiti, et nii ei saa ju keegi liikuda, siis nüüd leidis uuem soft, et arvestades nende jalataldade ja muu skeleti ehitust, on just ülesvõetu nende jaoks optimaalne liikumise viis.

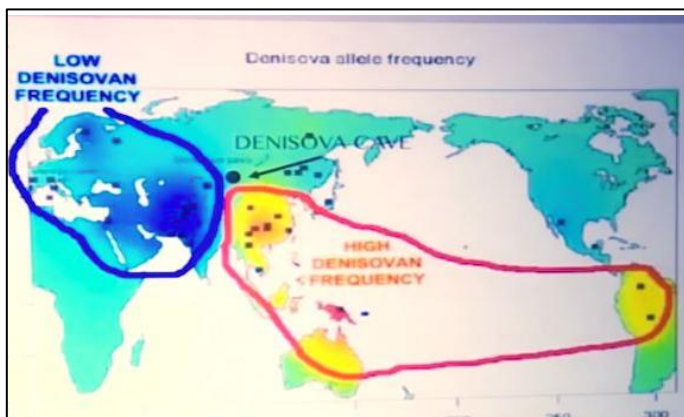
Teine analüüsi oli suure mäe nõlval uskumatult kiiresti jooksev karvand. Ka selle liigitused tunnistati nüüd sellise kere jaoks parimateks võimalikeks.

Ida-Siberi tundras kohtusid kaks vene teadlast viiemeetrise lumeinimesega üsna lähedalt. Altai mägedest leiti koobas, kus mõni selline elas. Nende karvadest saadud DNA-d ei erine inimese omast ... Ka ühest sasquatchi karvast olla otsitud DNA-d ja leitud see olevat sama, mis Sapiens Sapiensil.

Denisovalased

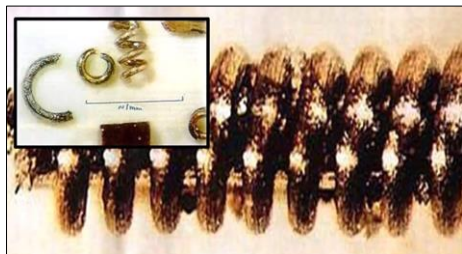
Denisoovalased on nimetatud selle koopa järgi, kus esimesed jäänused avastati. Nende jäljed DNA-s on leitud peamiselt lõuna pool Denissi Koobast ja Lõuna-Ameerika põhjapoolses osas.

Denisoovalased arvatakse olevat olnud omaette liik alates 800 000. aastast BC. Nüüd on DNA-st leitud, et Sapiensid seksisid nendega kõigest 15 000 aastat tagasi, nii et Denissi koopa elanike sugupuu lõpuga on lood esialgu lahtised.

Nad olid 2,5 – 3 m pikad. DNA oli neil täiesti oma, nad pole ei Homo Sapiensid ega neandertaallased. Praegu tunduvad kõik kolm mõnede arvates olevat harg-

nenud Homo Heidelberginsisest. Teised aga küsivad, et kuidas Homo Erectus siis pilti sobib?

uurimine pikaks ajaks välja surnud ja nanoasjakesed teadmata kadunud.

Sealt leti ka osa randmevõrust, mille töötlustase on võrdne annunakide omaga. Selle vanuseks hinnatakse 60-70 000 aastat. Koopast leiti luust tehtud nõel, mille vanust vähemalt 40 000 aastat, nii et nad tegid omale riideid. Samuti leiti väidetavalt maailma vanimad luuviled. Denissi koopast natuke põhja pool, Gornaja Šorias, on hiiglkividest ehitised.

Homo sapiens tundub Denisova kanti olevat jõudnud 40 000 a tagasi. Altai kandi legendid hiiglastest on ilmselt inspireeritud denisovalastest.

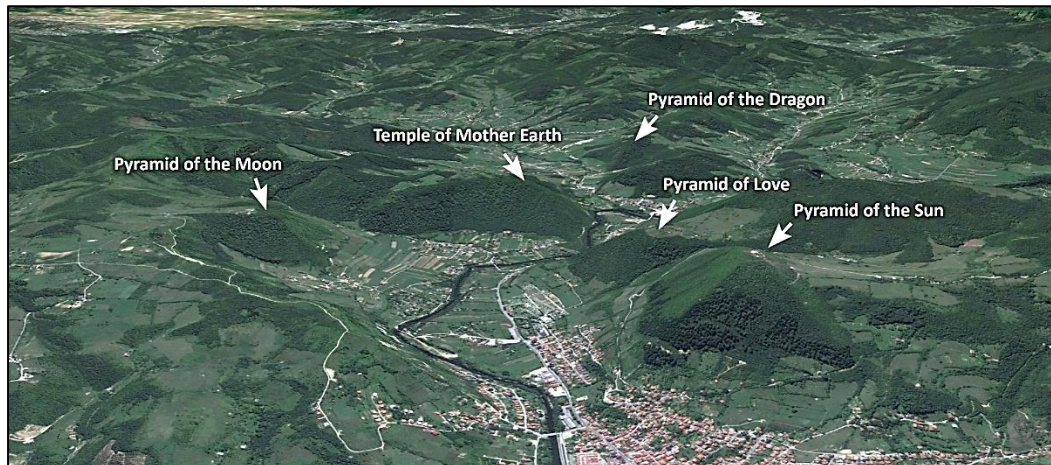
Apollo rääkinud kreeklastele, et käib iga 12 või 19 aasta tagant Hyperboreas, so kaugel Põhjas, sealseid inimesi õpetamas. Need võinuks siis olla nimelt denisovalased. Aga kas seal arendas ta eesrindlikumat tehnikat, kui Sumeris? Teisalt võis ta käia õpetamas Kaini järglasi ja denisovalased olid omaette nähtus.

Hispaanis leiti koopast 430 000 a vanuseid olendeid, kes olid geneetiliselt lähemal denisovalastele kui neandertaallastele. Üldiselt ei ole aga denisovalaste DNA-d Euroopast eriti leitud, küll aga on seda Siberist lõuna pool. Suhteliselt kõige rohkem on seda leitud türklaste DNA-st, kes liikusid Läände Kesk-Aasiast.

Põhja-Ameerika punanahaliste põliselanike DNA-s on samuti denisovalaste jälgi. Ilmselt on ka vähemalt osa Suure Järvistu ümbruse hiiglaste juttudest seotud denisovalaste ja nende järeltulijatega.

Tsiviliseeritus enne Uputust

Nagu eestpoolt lugesite, õpetati enne uputust inimestele kõike põhilist tsiviliseeritud elu kohta. Kaini järglased olid Aasias enne, kui Sumeris Adapa ja Titi järglastele midagi peale loomapidamise ja põlluharimise jõuti õpetada, aga annunakid hoolitsesid ka nende elu edendamise eest. Kuidas muidu oleks Kain osanud ehitada kivist linna? Annunakid olid alatasa Sumerist eemal, ja enne tuumasõda enamasti mitte orbiidil. Apollo rääkis kreeklastele, et käis iga 12 (või 19) aasta järel Hyperboreas sealseid inimesi õpetamas.

Bosnia püramiidid on täiesti ametlikult tunnustatud ehitatuks nii 30 tuhat aastat tagasi, st enne Uputust. Esimest püramiidi on juba kaevatud, see on vähemasti suuremas osas ehitatud valatud kividest. Nimed püramiididele on antud praeguse loogika järgi, tegelikke ei ole teada.

Kaevamine näitas sellist ehitust: puha betoon.

Bosnias on ka nn kükloopilisi müüre, millest riigi ametlik teadus aga esialgu midagi teada ei taha. Püramiide on ka Saksamaal, Prantsusmaal, Šveitsis, Itaalias. Olete kuulnud?

Hiinas on väga palju püramiide, ja arvatavasti ehitatuid ka enne uputust, aga seal ei lase valitsus praegu maa seest välja kaevata suurt midagi peale sauruste kivististe. Püramiide on Alaskal ja Antarktikas, aga neid on ainult eemalt pildistatud.

Indoneesias oleks lootust leida palju uputuse-eelset, kui saaks jätkata korralikke väljakaevamisi

Gunam Padangis. Selle püramiidi alumised kihid on dateeritud 26 000 a BC ja ülemised kohe pärast uputust. Seal on kokku umbes 310 püramiidi. Malta on suures osas uputuse-eelne, aga sealne teadus alles hakkab uputust tunnistama.

Venemaal on palju uputuse-eelseid varemeid ja koopaid/tunneleid, mida on uurinud ainult huvilised vabast ajast. Voroneži kandis leidis aga ametlik teadus mulla alt küla varemed, mis hinnati 20-30 tuhande aasta taha. Aga ka suur osa nendest maadest, mida uputused ei ole muda(savi)kihiga ei katnud, on Venemaal uurimata. Uputustest tuleb lähemalt juttu teises raamatus.

Pärast Suurt Uputust oli nii Lõuna- kui Põhja-Ameerika mägedes elus Kaini järglasi, kes tundsid metallide asjandust. Seega oldi juba enne Uputust kiviajast väljas ja see oskus ei kadunud Uputusega maamunalt. Ainult et kui eurooplased üle ookeani sõitsid, elati seal teisel pool kiviajas. Hmmm ...

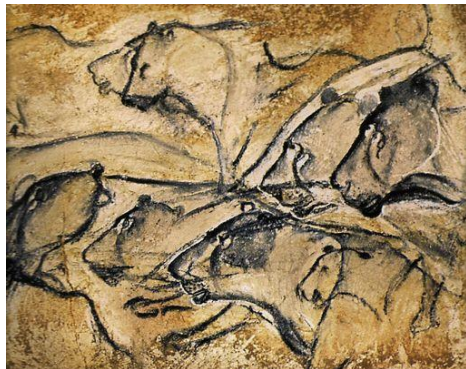
Pärast suuri loodusõnnetusi on aga esimene asi elementaarsete elutingimuste loomine, seepärast võtab materiaalse poole samale tasemele upitamine aega.

Iidsed kunstmaalrid

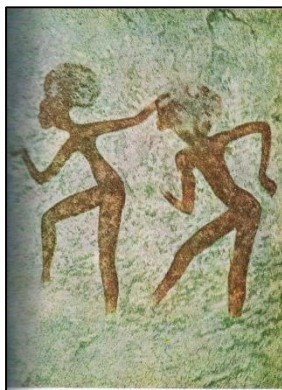
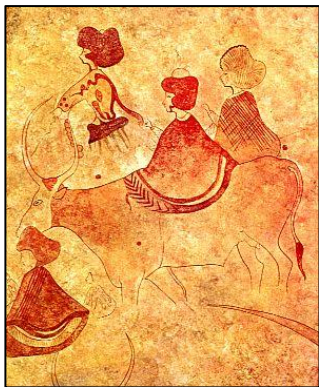
Siin võiks nüüd olla üks mõtisklemise koht. Samal ajal on koobaste seintele tehtud väga erineva tasemega joonistusi - või maale. Ametlik teadus dateerib vanimad nüüd 60 tuhande aasta taha. Nende võimalikkusest arusaamiseks tuleb kindlasti lugeda annunakidest ja inimestest enne Uputust. See ei anna küll ühest vastust, aga paneb mõtted õiges suunas liikuma.

Euroopa koopad läksid pärast uue dateerimismeetodi leiutamist 20 tuhat aastat vanemaks esialgu arvatust: keskmiselt 60 000 a BC. Parempoolne on ju nagu meie aja kunstniku sketšiplokist.

Ja kõik need Lääne-Euroopa koopad arvatakse olevat nüüd neandertaallaste täisjoonistatud, sest Sapens Sapiensi sellel ajal seal pole olevat olnud. Ükskõik,

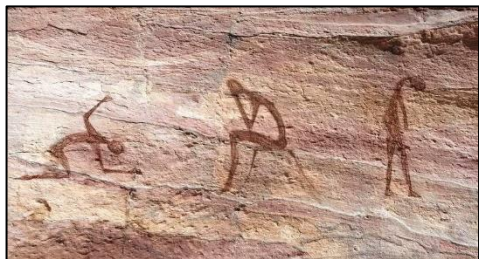
milline Homo liik need joonistas, kunstiline tase on erakordne.

Tassili koobas Alžeerias. Esialgu ainult arvatud vanus ca 30 000 BC. See võtab sõnatuks, kohe tuleb meelde 19.-20. sajandi kunst. Picasso ütleski kunagi, et meie pole leiutanud midagi, juba ammu tehti kõik ära.

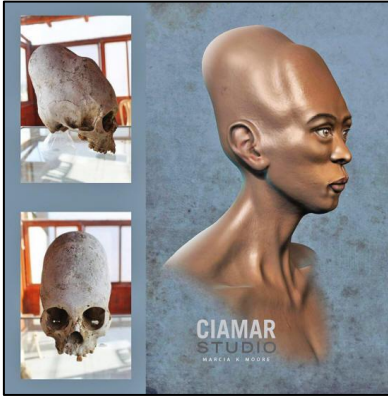
Ja vaadake neid skulptuure. Parempoolne on, muide, sipelgaõgija. Aga vast kõige rohkem paneb mõtlema see leinavaid inimesi kujutav pilt.

60 tuhat aastat tagasi olid nad ju metslased ... vist. Nüüd on küll soovijatele teada, et nii loomad kui taimed muuhulgas ka leinavad. Aga selle teadasaamiseks peab esialgu väga kindel tahtmine olema.

Eilien connection: koljud ja luukered

Enim leitud mitte-inimeselaadsetest koljudest on nn pikendatud koljud: pealae poole selgelt pikemad kui Sapiens Sapiensi koljud. Alguses leiti neid Peruust, aga hiljem on teateid pea igalt poolt maailmast. Tundub, et aegade muutumise tõttu ei üritata neid enam varjata, ja tegelikult on neid muuseumite ladudes palju.

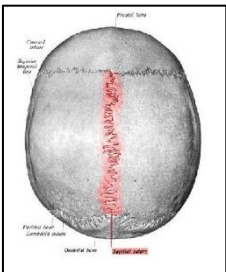
Üks Peruust leitud kolju kuulus sellisele olevusele.

Mõned Peruust leitud skelettidest-koljudest on dateeritud lausa meie ajaarvamisesse. Nii et sealse kandi rahvaste jutud maa all edasi elavatest eilienidest on tegelikud, tuleks ainult selgeks teha, kes-kus-mis.

DNA analüüsid Peruust leitud ebatavalistele skelettidele ja koljudele näitasid, et on küll eilienid. Mõnedest vanadest luustikest on leitud ka inimese DNA-d kellegi-millegi tundmatuga segatuna. mDNA on siiani näidanud Euroopa-Lähis-Ida päritolu, kõige noorem neist on 850 aasta tagant.

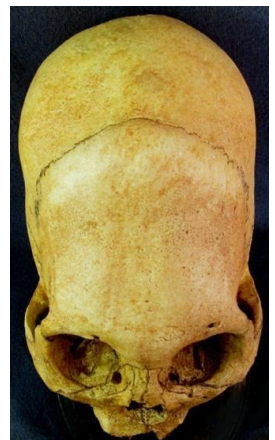
Pikendatud koljude küljes on nii siin- kui sealpool ookeani olnud punaseid juukseid. Ameerika nn indiaanlastel on aga olnud algusest peale mustad karvad. 28 000 aastase Ameerikast leitud punapea-muumia juuksed andsid kromospektroskoobil sama tulemuse, kui uuemal ajal UFO-s eilieniga seksinud mehe poolt kaasa toodud hele karv. Hmmm ... Annunakid ikka meid kollitamas?

Koljudel on lisaks kujule oluline detail keskmine liides. Mõnedel eilienidel seda ei ole, aga mitte kõigil inimese-eilieni geenide segul pole see kadunud.

Pikendatud koljusid on leitud nii keskmise sidemega kui ilma. Ka tavalise suuruse ja kujuga kolpasid on leitud ilma pealmise sidemeta.

See on eilieni pikk kolp ilma keskmise lõgemeta. On ka muidu täpselt samasuguseid, aga keskmise liitega.

Egiptuse piltidel-kujudel on vaarao ametikübar reeglina kõrgem, kui abikaasa ja laste peakatted. Tema pikk kolp mahuks selle alla ära, aga kas naistel siis olid tavauuruses kolbad? Mõned vaarad olla olnud 2,5, mõned aga isegi 6 meetrit pikad. Valitsejate ja lihtinimeste pikkuste vahe on näha egiptlaste piltidelt.

Akhenatoni suguvõsas olid kõigil tütaridel pikad koljud. Nefretiti kujudel-piltidel on koljuga nii ja naa.

Pildil ühe Anhetoni ja Nefretiti tütre pea teostatuna hirmkövas kivis.

AGA

Ühes Briti telesarjas esines sellise koljuga näitleja. Selgelt pikendatud kolju vorm, ainult mitte eriti pikk. Pärast selle avastamist uurisin lähemalt nende filmide tumedanahalisi näitlejaid ja selgus, et Ühend-

kuningriigis elab ilmselt päris palju sellise koljuga Aafrikast pärit rahvast. Brittidel oli komme oma asumaadest inimesi seda tsivilisatsiooni asja õppima tuua.

Nazcast kandist on leitud kolm ebatavalist kolme sõrme ja varbaga skeletti, mille kolju sobib hallide eilienide (lähemalt järgmises raamatus) kirjeldustega, muu keha aga on suhteliselt palju suurem. Kõik kolm on seejuures selgelt erinevad. Samasuguseid inimeselaadsete jäänuseid on leitud ka Antarktikast. Neid on uurinud täiesti ametlik teadus, nii et asi on tõsine.

Ühte, neist enim inimesega sarnanevat, millele uurijad andsid nimeks Maria, on kõige rohkem uuritud. DNA analüüs näitas 98,5% kattuvust Homo Sapiensiga. Bonobodel on see 99,6%, gorilladel 98%. Sõrme- ja varbajälgede muster nende otstel on aga horisontaalne ja üsna sirgete joontega, nagu näiteks gekodel. Meil on need kõverikud ja ringilaadsed.

Maria sõrmedel ja varvastel on neli luud. Kõikide luude arv kehas on inimese omast erinev. Koljus on kõrvade jaoks avad, aga väliseid kõrvu ei tundu olevat.

Tegemist on imetajaga, aga sellel naisel pole ei rindu ega naba. Kuidas sellised imetajad paljunesid? Mariaga koos aga leiti ka mumifitseerunud laps, nii et paljunesid küll.

Teise kahe mummia üle veel vaieldakse, DNA-d pole uuritud. Ühe terve skeleti röntgenit vaadates öeldakse, et need luud ei võimalda biomehaanilist liikumist. Ei lisata, et meile tuntud kombel. Samas tunnistatakse, et luud ja liigesed kätel on ehtsad ja liiguksid küll, ja et järele teha sellist skeletti ei oleks võimalik. Sõrmedel ja varvastel on mõlemal viis luud, st need olid palju painduvamad, kui meil. Sõrmi ja varbaid endid on kolm per jäse.

Suud on neil nii väikesed, et nad ei olnud võimelised hammustama, ainult neelama. Ninaauke pole üldse, pole ka ühtki karva kehal. Mõlemal on kehas metallist implantaat. See on see hantlikujuline asi õlgadest allpool.

JA

Ühe alakehas puusade kohal on kolm muna.

Kõige viimane leid on ainult 30 sentimeetri pikkused olevused, ja need muumiad on ainult 1000 aasta vanused. Ka nende ribid olid täiesti horisontaalsed. Toitusid nad ainult vedelikust (pole hambaid) ja paljunesid munemise teel. Ka neil on kolm sõrme ja varvast.

Kõik nad on mumifitseeritud, seda aga tehti ainult valitsejate kehadega. Peruu rahvas koob oma riietele igasugu olevusi, muuhulgas ka kolmesõrmelisi humanoide.

Hiiglasti on leitud nii pikendatud koljudega kui tavalise inimese koljuehitusega. Põhja-Ameerikas on hiiglaste luudega koos leitud ka ehtsaid sarviliste inimeste

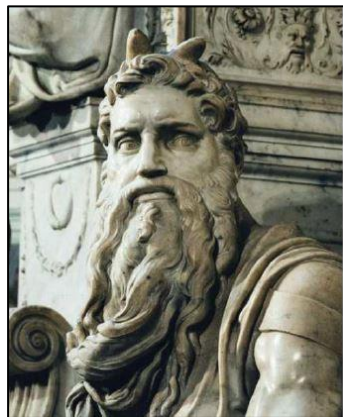
koljusid. Mõnedel nefilimidel olevat olnud sarved. Kuidas need inimese ja nibirulase järglastel tekkida võisid, ei ole veel keegi hakanud teoretiseerima.

Tavalise inimese kolju suuruses pealuu, aga sarviline USA-st. Pärast pikki uurimisi ehtsaks tunnistatud. Hmmm ... Me ei tea sellest inimese-asjast ikka suurt midagi.

Sarved on aga ka Michelangelo Mosesel.

Hmm-hmm ...

Sisalikulised ja siniverelised

Nii Põhja- kui Lõuna-Ameerikas on siniverelisi inimesi. USA-s on neid juhuslikult, Andides paari küla jagu. USA-s on paar inimest muutunud siniseks pärast mingi ravimi võtmist. Andides on veres hapniku sidujaks raua asemel vask. Rahvas ise on õnnelik, sest suudavad mägedes töötada kauem, kui punaverelised. Sinine veri lubaks inimesel elada vabalt 500 aastat. Annunakidel oli veri rauapõhine, muidu poleks nad saanud sedavõrd probleemivabalt Sapiensi luua.

Ühed enamlevinud pahalasest eilienid räägitakse olevat sisalikulised. Nende veri on sinine. Neil Armstrong nägi Kuul sisalikulisi, kes kõndisid seal ilma skafandriteta. Aafrikas on Lõuna-Aafrika ja Zimbabwe põlisasukatel väga tõsiseid jutte sisalikulistest, kes elasid/elavad koobastes ja maa all, ning kes juhtisid/juhivad siinset elu inimestega manipuleerides.

Vanadel pildidel kohtab sisalikulisi harva, nagu on neid vähe ka vanade skulptuuride hulgas. Teisalt loevad entusiastlikud alternatiivuurijad sisalikulisteks pea kõike eiliene, ka annunakisid. Internetist leiab palju fotosid ja videolõike kujud muutvate sisalikulisega, kes korraks rollist välja vajuvad.

Lõuna-Ameerikast on leitud selline kujuke. See ei saa olla keegi muu kui sisalikuline lennumasinaga. Aga võrreldes juttudega pole sisalikulisi piltidel ja kujudega eriti näha.

See pilt on üles joonistatud hopi indiaanlaste juttude järgi.

Sellise kuju on aga itaallased teinud (väidetavalt) 14. sajandil. Hmmm ...

Kui teil on nüüd tekkinud tunne nagu nõukogude inimestel perestroika ajal pärast avalikustamist, on kõik korras. Järgmise raamatuga läheb veel huvitavamaks.

Keda internetist otsida

Esimese asjana otsige neid Youtube'ist.

Michael Salla, Lori Camacho, NewEarth channel, Megaliths.org, John Lear, Michael Cremona, Michael Telling, Greg Jay, Brad Steiger, Mario Buildreps, Aleksei Kungurov, Wayne Burn, Wal Thornhill, David Talbott, Lloyd Pye, Klaus Dona

Olgem ikka mõnsad!

